63

தியாகி

R. Sivalingam's Books Collections
No: 10, Buntings Lane,
Batticaloa.
Date .... No ....

அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலைவிழா மலர்

1964

M. Satkunam
Sri Ranga Bavanam
Division No. 2,
Karaitivu (E.P.)

கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிபர் மன்ற வெளியீடு

R. Sivalingam's Books Collections
No: 10, Buntings Lane,
Batticaloa.

Date .... No ....

தியாகி

அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலைவிழா மலர்

1964

KINNIYA PROGRESSIVE YOUTH LEAGUE

M. Satkunam
Sri Ranga Bavanam
Division No. 2,
Karaitivu (E.P.)

கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிபர் மன்ற வெளியீடு

பொருளடக்கம்

எங்கள் தலைவர் (படம்) 5

கௌரவப் பிரதமரின் வாழ்த்து 9

,, டி. எஸ். குணசேகரா அவர்களின் வாழ்த்து 10

,, பதியுத்தீன் மஹ்மூத் அவர்களின் வாழ்த்து 11

பாகிஸ்தான் தூதுவராலயத்தின் ஆசிச் செய்தி 12

ஆசிரியர் தலையங்கம் 13

நோக்கின் நோக்கு 16

முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்க வாழ்த்து 20

அறபுத் தமிழ் அல்ஹாஜ் எ. எம். எ. அஸீஸ் 21

இஸ்லாமியக் கலையும் கற்பனையும் இ. லெ. மு. மஷ்ஹூர் 30

சீறு புராணம் உமறுப்புலவர் 33

இக்பாலின் கல்விக்கொள்கைகள் எஸ். எம். கமாலுத்தீன் 34

இஸ்லாத்துக்காக உயிர்நீத்த தியாகி அல்ஹாஜ் வி. எம். ஷம்சுத்தீன் 39

மச்சா கலம்பகம் புலவர்நாயகம் ஷேக்னு லெப்பை 42

சந்தத் திருப்புகழ் அருள்வாக்கியர் அப்துல் காதிறுப்புலவர் 44

பாகிஸ்தான் ஜனாதிபதியுடன் எமது
மன்றத் தலைவர் (படம்) 45
எதிரொலி கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை 47
மன்றச் செயற்குழு (படம்) 49
நாடகக் கலை- எம். ஏ. முகம்மது 51
புகழ்ப்பாவணி சு. மு. அசனா லெப்பை 56
சிரமதானப் பணிகள் (படங்கள்) 57
கலைவிழா ஆலோசனைக் கூட்டம் (படங்கள்) 58
பகுதாது நகர்ச் சிறப்பு மு. சுலைமான் லெப்பை 60
தமிழ் வளர்த்த முஸ்லிம்கள் —
ஹாபிஸ் எம். கே. செய்யிது அஹமது 61
ஓங்கி முழங்குவீர் தக்பீர் புரட்சிக்கமால் 68
குமரி இருட்டு எம். ஐ. எம். தாஹிர் 69
நோக்கியும் நோக்காதும் போல்
ஜே. எம். எம். அப்துல் காதிர் 73
துணிகுவாய் அண்ணல் 76
இஸ்லாமிய ஓவியம் எம். எஸ். ஏ. அஸீஸ் 77
நியதி — யுவன் 80
வித்துவதீபம் எஸ். எம். ஏ. ஹஸன் 82
பெருமை ஓங்கட்டும் 84
பார்வை ஜப்பார் 85
மன்ற அறிக்கை 88

எங்கள் தலைவர்

நாவல்லான் நாட்டு நலங்காணுஞ் சேவையினன்
மாவள்ளல் அன்பால் மதிப்புயர்ந்தோன்—நோவில்லா
அங்க வுழைப்புடையான் அப்துல் மஜீதென்னும்
எங்கள் தலைவர் இவர்.

எங்கள் மன்றம்

தலைவர்:	ஜனாப்	ஏ. எல். ஏ. மஜீது பி. ஏ.
உப தலைவர்கள்:	,,	டி. ஏ. எம். இஸ்ஹாக்
	,,	எம். எம். ஹனிபா
இணைச் செயலாளர்கள்:	,,	எஸ். எம். ஹனிபா
	,,	டி. எம். ஹனிபா
பொருளாளர்:	,,	ஏ. ஆர். எல். எம். அபூபக்கர்
உறுப்பினர்கள்:	,,	எம். எல். எம். ஷஹீத்
	,,	எம். டி. ஏ. ஜப்பார்
	,,	எஸ். ஏ. ஸலாப்தீன்
	,,	பி. ஜி. லியனகே
	மௌலவி	எம். எம். ஏ. ஸமது
	,,	எம். நூர் முஹம்மது
	,,	ஏ. அலி இப்னு
	,,	என். எம். ஜமீல்
	ஜனாப்	எம். எஸ். ஏ. மனூபு
	,,	ஏ. ஆர். எம். சாலிஹ்
	,,	எம். அபூதாலிப்
	,,	ஏ. எல். அபூதாலிப்
	,,	எம். சி. இஸ்மாயில்
	,,	எஸ். எம். இஸ்மாயில்
	,,	எம். எஸ். எம். இஸ்மாயில்
	,,	எம். எஸ். எம். சாலிஹ்
	,,	எஸ். ஏ ரஹீம்
	,,	ஏ. எச். சேகு அப்துல்லாஹ்
	,,	எஸ். எல். எம். மதார்

பத்திரிகை ஆசிரியர் குழு

எஸ். எம். ஹனிபா
எம். எஸ். எம். சாலிஹ்
எம். எம். ஹனிபா
என். எம். ஜமீல்
டி. ஏ. எம். இஸ்ஹாக்

பொருட் காட்சிக் குழு

என். டி. ஏ. ஜப்பார்
ஏ. எச். சேகு அப்துல்லா
எம். எல். எம். ஷஹீது

கலை நிகழ்ச்சிக் குழு

ஏ. ஆர். எம். ஸாலிஹ்
எம். ஏ. சி. ஏ. மனுபு
எஸ். எம். இஸ்மாயில்

நிதிக்குழு

ஏ. ஆர்; எல். எம். அபூபக்கர்
ஏ. எல். அபூதாலிபு
எம். எஸ். எம். இஸ்மாயில்

கௌரவப் பிரதமர் அவர்களின்

வாழ்த்து

கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிபர் மன்றத்தினர் நடாத்தும் 'அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலைவிழா'விற்கு இவ் வாழ்த்துச் செய்தியினை அளிப்பதில் பெருமகிழ் வெய்துகின்றேன். அகில இலங்கை ரீதியில் இத்தகையவொரு பெருவிழா கிண்ணியாவில் நடப்பது இதுவே முதல் தடவையென்பதை அறிந்து அகமகிழ்கின்றேன்.

ஆத்மீகம் — அரசியல் - சமூகம் — பொருளாதாரம் ஆதியாம் துறைகளில் இஸ்லாத்துடைய பங்கை நாம் உணர்ந்தே இருக்கின்றோம். இன்றைய உலகின் சிறப்பான உயர்ச்சிக்கு மிக விசேடமாக வேண்டற்பாலன மக்களிடையே ஒற்றுமையும் நல்லெண்ணமுமேயாம். இதற்கு இஸ்லாத்தின் வழி முறைகளான சகோதரத்துவமும் சமாதானக் கோட்பாடுகளும் உறு துணையாக அமையும்.

நமது நாட்டில், செல்வாக்கும் சிறப்புங் கொண்டு வாழும் முஸ்லிம் மக்கள் இக்கலை விழாவின் மூலம் தங்களுடைய கலாசார மேம்பாட்டினை உணர்த்துவார்களாக.

விழாவின் வெற்றிக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்!

கலாசார சமூக சேவை அமைச்சர்
கௌரவ டி. எஸ். குணசேகரா அவர்களுடைய

வாழ்த்துச் செய்தி

முஸ்லிம் மக்கள் எப்பொழுதுமே சமாதானப் பிரியர்களாவர்கள். அவர்கள் செய்ய விழையும் காரியங்களத் தனையும் வெற்றியடைதற்குக் காரணம் சகல இனமக்களுடனும் ஒற்றுமையோடு வாழ வேண்டுமென்ற பெரு நோக்கேயாகும். அவர்களது கலை - கலாசார மேம்படுகள், சாந்தி-சமாதானம் பொலியும் வாழ்க்கை முறைக்கு வழி கோலியிருக்கின்றன. இன்றுங் கூட அவர்தம் கலை ஞானம் அங்குமிங்கும், இடத்திற்கு இடம், நாட்டுக்கு நாடு பரந்து பட்டாலும், தனித்துவத்தைத் துலாம்பரமாகக் காட்டித் திகழ்கின்றது.

எமது நாட்டின் மக்கள் சமுதாயத்திடையே, கணிசமான எண்ணிக்கையினரான முஸ்லிம் மக்கள் நல்ல திட்டங்களோடும் ஐக்கியத்தோடு முன்னணியில் நிற்பதைக் காண்கிறேன். கிண்ணியா முற்போற்கு வாலிபர் மன்றம் ஒழுங்கு செய்துள்ள 'அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலை விழா' முஸ்லிம் கலாசார மேம்பாட்டுக்கு உழைப்பதோடு நில்லாது, சிங்கள—தமிழ் தேசிய ஒற்றுமைக்கும் - சகசீவனந்திற்கும் வழிகோல முயலுதல் வேண்டும். ஏனெனில், கலைத்துறையானது சகலருக்கும் பொதுவானதாகும்.

விழாவின் வெற்றிக்குப் பிரார்த்திக்கும் அதே வேளையில், கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிபர் மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கும் வாழ்த்துகின்றேன்!

கலாநிதி அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்மூத்
(சுகாதார அமைச்சர்) அவர்களது
வாழ்த்துச் செய்தி

இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களில் மத்தியில், இன்று கலையுணர்ச்சியில் விழிப்பு ஏற்பட்டு வருதலை நாம் அறிவோம்.

1956 ம் ஆண்டிற்கு முன்பிருந்த சூழ் நிலையை விட இன்று முஸ்லிம்கள் தங்கள் தனித்துவத்தை உணர்ந்து, தமது கலைப் பண்பை பேணிப் வளர்க்க முயல்வதை நாம் அறிதல் கூடும்.

இலங்கையின் நாலு திசைகளிலும் வாழும் முஸ்லிம்கள் இஸ்லாத்திற்கு விழா எடுக்கவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தை முதன் முதலாகச் செயற்படுத்த விழைந்த கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிப மன்றத்தை முழுமனதோடும், களிபேருவகையோடும் போற்றுகிறேன். அவர்களுடைய பஞ்ச இலட்சியமாகிய ஐக்கியம் — நம்பிக்கை — கட்டுப்பாடு — பொறுமை — தியாகம் ஆகியவை, இஸ்லாத்தின் மூலக்கொள்கைகளாம்.

இக்கொள்கைகள் எங்கும் பரவ இளைஞர் குழாம் உழைத்தல் வேண்டும். இக்கொள்கைகளை உணர்ந்து செயற்படுத்தும் முன்னோடிகளான, கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிபர் மன்றத்தினர் எடுக்கும் இவ்விழாவும், விழா மலரான ' தியாகி' யும் வாழ்க என வாழ்த்தி, இம்முயற்சிக்கு என்னுடைய இதய பூர்வமான ஆசியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

'இன்று எம் சமூகத்தை எதிர் நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் அறியாமை - வறுமை - பிற சமூக ஆதிக்கம் ஆகியன ஒழிக வெனக் கொட்டும் முரசே!' என்ற போராட்டத்தில் முஸ்லிம் வாலிபத் தொண்டர்கள் செயற்பட முன் வருதல் வேண்டும்.

கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிபர் மன்றத்தினர் இயற்றும் இம் முயற்சியை - வெளிடும் நற்கருத்துக்களை - ஈழத்து முஸ்லிம்கள் பின்பற்ற வேண்டுமென நான் வேண்டுகின்றேன்.

வாழ்க இஸ்லாம்!

பாகிஸ்தான் தூதுவராலயத்தின்

ஆசிச் செய்தி

கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிபர் மன்றத்தினர் அகில இலங்கைக் கலை விழா ஒன்றினை நடாத்துவதையும் அதன் நினைவாக 'மலர்' ஒன்றினை வெளியிடுவதையும் அறிந்து அகமிக மகிழ்கின்றேன்.

இறைவனின் பிரீதிக்கு அடிபணிவதை இஸ்லாம் கடைப் பிடிக்கின்றது. சமாதான் வாழ்க்கையில் விசுவாசத்தையும், கட்டுப்பாடுடைய ஒழுகலாற்றையும் கடைப்பிடிக்கும் அது, சாதி - இன - மத வேறுபாடின்றி சகல மனித குலத்தையும் நேசிக்க வழி சமைக்கின்றது. இத்தகைய மாண்புசால் கருத்துக்களையும் எண்ணங்களையும் இலட்சியங்களாகக் கொண்டுதான் கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிபர் மன்றத் தினர் இந்த விழாவை எடுக்கின்றார்களென அறிந்து பேரு வகை யடைகின்றேன்.

மன்றத்தாரின் அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலைவிழா தன் இலட்சியத்தில் வெற்றி யீட்ட இரு கரமேந்திப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஆசிரியர் தலையங்கம்

முன்னேற்றத்தில் நவீன நடை போட்டுச்செல்லும் இன்றைய உலகம் உருப்படியான ஆக்க வேலைகளுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும். மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழும் வகை தேர்ந்து வாழ வழி வகுத்து உதவ வேண்டும்.

பல வேறு பட்ட சமுதாயத்து மக்களும் தத்தம் தனித்துவம் பாதுகாக்கப்பட, கலைவளர, கலாசாரம் வியாபகமடைய, ஒற்றுமை உரம் பெற்றோங்க சக்தி மிக்க செயல் முறைகளைக் கையாள வேண்டும்.

இதற்கியைய இலங்கை வாழ் ஆறு லட்சம் இஸ்லாமியர்களையும் ஒரே நோக்கில் சங்கமமாகப் பண்ணும் சரியான வழியை ஆய்ந்துணர்ந்ததன் விளைவாகவே, நாங்கள் இந்த அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலாச்சார விழாவை சீருற அமைத்தோம்

ஐக்கியம், நம்பிக்கை, கட்டுப்பாடு, பொறுமை தியாகம் ஆகிய ஐம்பெரும் கிரியை ஆற்றலின் அடிப்படையில் இயங்கி வரும் எங்கள் கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிபர், இயக்கம் கலைக்காற்றிய கன்னி

முயற்சியே மகத்துவமிக்க-வரலாற்றேட்டில் நித்திய ஸ்தானத்தை அடித்துக் கொள்ளும் தரத்ததான இந்த அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலாச்சார விழா. அகில இலங்கை இஸ்லாமியர்களை மட்டு மென்ன அகில உலக இஸ்லாமியர்களையுமே ஒன்று படுத்தும் நோக்கில் உருவான இவ்விழா வருடா வருடம் நாட்டின் நாலு பகுதிகளிலும் நடைபெற விருக்கும் விழாக்களுக்கோர் ஆரம்ப விழாவாகும். சுருங்க உரைப்பின் பிற முஸ்லிம் நாடுகளில் உள்ள இஸ்லாமியர்களுக்கிடையே நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்துவதற்கு இது போன்ற விழா ஒப்பரிய சாதனமாகும்.

இந்த மகத்துவமிக்க விழா வின் ஞாபகார்த்த மாகவும், எங்கள் இயக்கம் கலைக்காற்றிய கன்னித் தொண்டின் பிரதி பலிப்பாகவுமே 'தியாகி' ஜென்ம மெடுத்துள்ளது. தியாகியின் ஜனன நாளை விழா எடுப்பது போன்று முறை, முறையே விளங்குகின் றது இன்றைய இந்தக் கலாசார விழா. இந்த மாண்புறு திரு நாளில் இலங்கையின் தலை சிறந்த கவிஞர்களில் ஒருவரான 'அண்ணல்' அவர்களின் கவிதைத் தொகுப் யொன்றை வெளியிடுவதோடு இயல், இசை, நாடகங்களில் நிகரற்று விளங்கும் மூவருக்கு பாராட்டு வைபவமும் நடாத்துகிறோ மென்பதில் மகிழ்வெய்துகிறோம்.

குறுகலான கால விசாலத்தின் நெருக்கடியிலே தியாகி படைக்கப் பட்டமையின் எதிர்பார்த்த யாவும் இயலவில்லை எனினும், ஓரளவுக் கேனும் பூரணப் படுத்தியதில் பெருமகிழ்வு கொள்கிறோம்.

இலங்கையின் தலைசிறந்த இஸ்லாமிய அறிஞர்களின் சிருஷ்டித் தூலங் கொண்ட தியாகி, நிலைத்து நிற்கும் இலக்கிய மோஸ்தரில் உங்களோடு உறவாடும் என்பதில் ஒரு துளியும் சந்தேகமில்லை.

தியாகி படைப்பிலும், விழா அமைப்பிலும் இடையறாது ஊக்கமும், ஆக்கமும் ஒத்துழைப்புந் தந்த சகல தனவான்களுக்கு, தமது உடல், பொருள், சக்தி அத்தனையும் தத்தம் செய்துழைத்த பாராளுமன்ற மூதூர்ப் பிரதிநிதி ஜனாப் ஏ. எல். ஏ. மஜீது பி. ஏ. அவர்களுக்கும் எங்களியக்கம் உள்ளளவும் கடமைப் பட்டுள்ளது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேம்.

எம். எம். கனிபா

ஆசிரியர் குழுச் சார்பில்

நோக்கின் நோக்கு!

ஏ. எல். அப்துல் மஜீத் பி. ஏ., எம். பி.
தலைவர், கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிபர் சங்கம்

என் இளமைக் காலத்திலிருந்தே என் வழி தனிவழியாகவே இருந்திருக்கிறது.

அந்தத் தனிவழியின் காரணமாகவே அரசியற் துறையையும், இலக்கியத் துறையும் என்னிரு கண்களாகக் கொண்டேன்.

என் பகுதி மக்களோடு இரண்டறக் கலந்து 'அரசியல் சேவக'னாக அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்கின்ற அதே நேரத்தில், இலக்கியம் வாயிலாக அவர்தம் கலாசாரப் பண்பாட்டை வெளிக் கொணர்ந்து மேம்படுத்தலாம் என்பதும் என் பிரதான நோக்கு.

இத்தகு தனி நோக்கைச் சீர்படுத்த, செம்மைப் படுத்த, வெற்றிபெற வைக்க எனக்குக் கிட்டிய நண்பர்களில் - நல்ல தொண்டர்களின் பெரு முயற்சியின் முதற்பிரசவமே 'அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலைவிழா'. ஈழ மணி நாட்டின் வரலாற்றில், இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களின் மத்தியில் இஃது ஒரு பெரு விழா. முஸ்லிம் சமூகத்தில் வாழ்ந்த, வாழ்கின்ற இலக்கிய மேதைகளை ஒன்று திரட்டி, இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களின் ஐக்கியத்தை வளர்க்கும் நற்பணியை நானும் என் சகாக்களும் மேற்கொண்டுள்ளோம்.

பின் தங்கிய நாம்

எம் சகோதர முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இலக்கிய ஆர்வமும், கலையுணர்ச்சியும் நாளுக்கு நாள் குன்றி வருவதை உணரக்கூடியவர்களாக விருக்கிறோம். முஸ்லிம் இலக்கியக் கர்த்தாக்கள் மத்தியில் ஆர்வம் குறைந்து வருகின்றது. நமக்கென்றுள்ள ஒரு தனித்துவப் பண்பாடு பேணப்படாமல் பின்தங்கிச் செல்கின்றோம்.

இத்தகையப் பின் தங்குதலால் நம் சமூகத்தை அறியாமையும் வறுமையும் இன்று எதிர் நோக்குகின்றது. பிற சமூக நாகரிகச் சின்னங்கள் நம்மை ஆட்கொண்டு, பிழையான வழியில் இழுத்துச் செல்லத் தலைப்படுகின்றன.

இந்நிலையில் இஸ்லாத்தின் அடிப்படையில், இலங்கையின் நாலாதிசையிலும் வாழ்கின்ற முஸ்லிம் பெருமக்களை ஒன்று படுத்துவது தலையாய கடமையாகின்றது. அதற்கு இதுபோன்ற பெருவிழாக்களே பொருத்தமாக அமைய முடியும். எனவேதான் முப்பெரும் நாட்களுக்கு மிகப்பரந்த ரீதியில் இவ்விழாவினைக் கொண்டாட தலைப்பட்டுள்ளோம். எம்மோடு தோளோடு தோள் நிற்க இந்தியநாட்டு இஸ்லாமிய இலக்கியக் கர்த்தாக்கள் பலரும் பிரதிநிதித்துவம தருகின்றார்கள்.

இத்தகைய என்நோக்கிற்கு உறுதுணை புரியுமுகமாக, பல பகுதிகளிலும் வெவ்வேறாகக் கூறுபட்டு பரந்து நிற்கும் முஸ்லிம் பெரும்குடி மக்களும் ஒன்றுபட்டு சாதனைகள் செய்ய முன் வந்திருப்பதும் அவர்தம் பிரதிநிதிகளாகவுள்ள முஸ்லிம் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளை கட்சிவேறுபாடுகளைக் களைந்து இஸ்லாமிய அடிப்படையில் இதே விழாவில் ஒன்றுபடுத்துவதும் எதிர்காலத்தில் எமக்குப் பல நன்மை

கள் விளைவதற்காக சூசகமாகும் என யான் திறைந்த மனத்துடன் கருதுகின்றேன்.

விழாவின் நோக்கம்

இப்பெருவிழாவின் மூலம் இஸ்லாமிய இலக்கியத் துறையிற் சேவை செய்துள்ளோரைக் கௌரவித்துப் பாராட்டுகள் வழங்கவேண்டும் என்பதற் கொப்ப இலக்கிய வல்லுநர்களைக் கௌரவப்படுத்த விழைந்திருக்கின்றோம். நல்ல சிறந்த எழுத்தாளனுடைய எழுத்தோவியத்தை, நூல் வடிவிலாக்க முயன்றிருக்கிறோம். "நினைவு மலர்" தயாரித்து இலக்கிய சிருஸ்டிகள் சிலவற்றை அள்ளி அளித்திருக்கிறோம். அரிய கலைநிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றையும் இஸ்லாமிய நாகரிகத்தை உணர்த்துகின்ற பொருட் காட்சி முதலியவற்றையும் முஸ்லிம் பெருமக்கள் மத்தியிலே சமர்ப்பித்திருக்கின்றோம்.

வேண்டுகோள்

ஈழத்தின் முதல் இஸ்லாமியப் பெருவிழா என்ற வகையில், 'ஆரம்பப் பள்ளிமாணவனுக்கு' இயற்கையாகவே ஏற்படுகின்ற சில பல பிழைகள் போன்று இங்குமிங்கும் ஏதோனும் நேரலாம். அப்படி நேருவதும் தவிர்க்க முடியாது.

அவற்றை எமது பெரும்குடி மக்கள் பொருட்படுத்தவிழையாமல், இதுபோன்ற விழாக்கள் ஆண்டுதோறும் முஸ்லிம் வாழ் இடங்களிலெல்லாம் நடைபெற ஆவன செய்வார்களாக.

எதிர்வரும் ஆண்டுகளில் இந்நிலை ஏற்படும் பொழுதுதான் நமது கலைப்பண்பை நாம் பாதுகாக்க முடிவதோடு. பிற சமுகத்தினருக்கும் நமது படைப்புக்களின் தன்மையை அறியக்கூடியவொரு வாய்ப்பையும் வழங்கலாம்.

அதற்கு முன்னேடியாகவே நமது, "கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிபர் மன்றம்" மிகப்பரந்த நோக்கத்தோடு, இஸ்லாம் கூறும் பஞ்ச இலட்சியங்களாகிய ஐக்கியம்-நம்பிக்கை-கட்டுபாடு - தியாகம் - பொறுமை ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டு இதனை நடத்துகிறது.

இப்பணியை முஸ்லிம் கலைஞர்களும் இளைஞர்களும் தொடர்ந்து சாதிக்க வேண்டுமென்பதே என் நோக்கு - நமது நோக்கு.

வாழ்க இஸ்லாம்.

முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் வாழ்த்து

கௌரவ இணைச்செயலாளர்கள்,
கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிபர் மன்றம்,
கிண்ணியா.

அன்புடையீர், அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்.

ஈழத்து முதல் இஸ்லாமியப் பெருவிழாவின் முயற்சிகளை அறிந்து பெருமிதம் அடைகின்றோம்.

இந்நாட்டு முஸ்லிம் பெருங்குடிமக்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் பங்கெடுத்து உழைத்து வருகிறார்கள். அவர்களின் இலக்கியப்பணிகளையும், இஸ்லாமியப் பண்பாடு கலாசாரம் முதலியவைகளையும் அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் மேற்கொண்டுள்ள தங்களது முதல் முயற்சி வெற்றி பெறுமாயின் சிறப்புடைத்தே.

ஏனெனில், இதுபோன்ற விழாக்களை அமைப்பதும் அதனை வெற்றிகரமாக்கும் பணியில் அடையும் பெரும் சிரமங்களும் யாவரும் உணரக்கூடியதே.

தங்களுடைய முயற்சியில் நாங்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியதாக, இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சிகளுள் ஒன்றாக அமைந்துள்ள ''இலக்கிய மேதைகள் மூவரைக் கௌரவிக்கும் பாராட்டு வைபவ'' மானது, இஸ்லாமிய இலக்கியத் துறைகளில் சேவை செய்து பெருந்தொண்டாற்றிய முதிய மேதைக்கள் பலரைப் பாராட்டிக் கௌரவிப்பதற்கு முன்னோடியாக அமைந்துள்ளதை அறிந்து மகிழ்கின்றோம். இதே தொண்டில் மேலும் பலர் முனைவதற்கான ஆர்வத்தையூட்டியுள்ளீர்கள்.

தங்கள் விழாவின் சகல வைபவங்களும் இனிது நிறைவேற எல்லாம் வல்ல இறைவனை இருகரமேந்தி இறைஞ்சுகின்றோம்.

இங்கு.
அபிமானத்துடன்,
இணைச் செயலாளர்கள்,
முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் சங்கம்.

25 - 9 - 64.

அல்ஹாஜ் எ. எம். எ. அஸீஸ் B. A. (Hon) Lond. அவர்கள், இலங்கைச் சிவில் சேவையுட் புகுந்த முதல் முஸ்லிமாவார். பதின்மூன்று ஆண்டுகளாக கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரி அதிபராக இருந்து முஸ்லிம்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றியவர். இலங்கை செனட் சபையில் முஸ்லிம் மக்களின் செனட்டராகச் சேவைசெய்து ஓய்வுபெற்று, தற்பொழுது அரசாங்க சேவை ஆணைக் குழு உறுப்பினராகக் கடமையாற்றுகிறார்.

அறபுத் தமிழ்

அல்ஹாஜ் எ. எம். எ. அஸீஸ்

கடந்த சுமார் 53 ஆண்டுகளாக இந்தச் சங்கம் தென்னிந்திய முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு கல்வித்துறையிலும், சமூக முன்னேற்றத் துறையிலும் ஆற்றிவந்துள்ள மகத்தான சேவையைப்பற்றி இங்கு விரிவாக எடுத்துரைக்க வேண்டியது அவசியமில்லை. எனினும், இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே உங்கள் சங்கத்திற்கு ஊற்றுக் கண்ணாய் அமைந்துள்ள அலிகார் இயக்கத்தைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறுவது பொருத்தமுடையதாகும். இதே அலிகார் இயக்கம் இலங்கை முஸ்லிம்களாகிய எங்களுக்கும் ஒரு தூண்டுகோலாக அமையத் தவறவில்லை. ஏனெனில் நவீன ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெருமையால் எங்கள் சமூகத்தினர் கல்வித் துறையிலே பிற்போக்காளர்களாகவும் அரசியலிலே அனாதைகளாகவும், கலாசாரத்திலே ஒதுங்கியவர்களாகவும் இருந்து வந்த நிலையை உணர்ந்து அதற்குப் பரிகாரமாக 1891 - 92ம் ஆண்டுகளில் கொழும்பிலே அவர்கள் அல் மத்ரஸத்துஸ் ஸாஹிறா என்ற கல்வி நிலையத்தை நிறுவினார்கள். அந்தக் கல்வி நிலையமே இலங்கையில் இன்றுள்ள எல்லா முஸ்லிம் கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கும் தாயகமாகவும், முஸ்லிம்களின் சிந்தனைக்கும் செயலுக்கும், ஆக்கத்தோடு ஊக்கமும் தரும் அறிவுக்கதிர் பரப்பும் மணிவிளக்காகவும் திகழ்கின்றது. மத்ரஸத்துஸ் ஸாஹிறாவாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு, ஸாஹிறாக் கல்லூரியாக இன்று காட்சியளிக்கும் இந்தக் கலைபீடத்திற்கு அதிபராயிருப்பதையிட்டு நான் பெருமிதம் அடைகின்றேன். அத்துடன் தகுதியுள்ள முஸ்லிம் மாணவர்களுக்கு உதவுவதற்காக நிதி திரட்டுவதற்கு இலங்கைக்கு அவ்வப்போது வந்துபோன உங்கள் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகள், இத்தகைய சகாயமாற்றும் துறையிலே எங்கள் சிந்தனையையும் கிளறிவிட்டனர். 1945-ம் ஆண்டிலே இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதி என்ற பெயரால் ஒரு ஸ்தாபனத்தையும் நாங்கள் நிறுவினோம். இந்த ஸ்தாபனத்தின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே அதன் நிர்வாகக் குழுவின் தலைவனாக இருந்து பணியாற்றும் பொறுப்பும் பெருமையும் என்னைச் சார்ந்துள்ளது. ஆகவே உங்கள் ஒரே சங்கத்தில் இரு இலட்சியங்களாயமைந்துள்ள இரு துறைகளிலே இலங்கை முஸ்லிம்களின் நலனுக்காகப் பணியாற்றும் இரண்டு தனி ஸ்தாபனங்களின் பிரதிநிதியாக நான் உங்கள் மத்தியில் தோன்றுகிறேன். எனவே, உங்கள் சங்கத்தோடு நேரடியான தொடர்பு எனக்கில்லையாயினும் உங்களுக்கும் உங்

கள் சங்கத்துக்கும் நான் புறம்பானவன் அல்லன். கடந்த ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கும் இந்நாட்டு முஸ்லிம்களுக்கு மிடையே இடைவிடாத நெருங்கிய தொடர்பு இருந்து வந்திருக்கின்றது. கப்பல் ஓட்டிகளாக இலங்கைக்கு வந்த அதே அறபியர்கள் உங்கள் நாட்டிற்கும் வந்தார்கள். வர்த்தக நிமித்தமாக ஏற்பட்ட அவர்களின் வருகை எங்கள் நாடுகளில் இஸ்லாம் மதத்தையும் உடன் கொண்டுவந்து சேர்த்தது. இங்கே இஸ்லாம் மதம் ஓர் ஆளும் வர்க்கத்தினரால் எம்மீது திணிக்கப்பட்டதொன்றுய் இல்லாமல் நேர்மையாக வர்த்தக நிமித்தம் எம்மிடை வந்தவர்களிடமிருந்து எம்நாடு பெற்ற பெரும் பேருக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை நாம் நன்குணர்தல் வேண்டும்.

நம்மிருவருக்கும் பொதுவாய் அமைந்துள்ள இந்தப் பண்டைச் செல்வம், பூகோள ரீதியாய் எம்மிரு நாட்டிற்கு மிடையுள்ள அண்மையின் காரணமாய் வாணிபத் துறையில் மாத்திரமின்றி சமூக கலாசாரத் துறைகளிலும் எமது உறவை அபிவிருத்தி செய்துள்ளது. இந்த உறவு இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கும், தென்னிந்திய முஸ்லிம்களுக்கும் பெரும்பாலும் பொது மொழியாயமைந்துள்ள தமிழின் காரணமாயும், வேலூர் பாக்கியாத்துஸ் ஸாலிகாத்துப் போன்ற அறபுக் கல்லூரிகளாலும் வலுவடைந்து வந்திருக்கின்றது. பல தலைமுறைகளாக இலங்கை முஸ்லிம்கள் தென்னிந்திய மத்ரஸாக்களிலே இஸ்லாமியக் கல்வி பயின்று தங்கள் நாடாகிய இலங்கையிலே அவ்வறிவைப் பரப்பி வந்துள்ளனர். வர்த்தகத் துறையில் தென்னிந்தியாவின் கீழ்க்கரையிலுள்ள நாகபட்டினம், அதிராம்பட்டினம், கீழக்கரை, காயல் நகர் ஆகிய துறைமுகங்களுக்கும், இலங்கையிலுள்ள கல்பிட்டி, வேருவலை, காலி, மட்டக்களப்பு, யாழ் நகர் ஆகிய பட்டினங்களுக்குமிடையே நடந்து வந்த வாணிபத்தின் மூலமாயும் இவ்வுறவு பெருகிவந்துள்ளது. இத்தகைய நெருங்கிய உறவுகளின் விளைவாக சதக்கத்துல்லா அப்பா, மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம், கொழும்பு ஆலிம் சாகிப் போன்ற பெரியார்கள் நம் இரு நாட்டு முஸ்லிம்களாலும் சமமாகப் போற்றப்பட்டு வருவதுடன், இங்குள்ள நாகூரும், எங்கள் நாட்டிலுள்ள பாவா ஆதமலையும், எம் இரு நாட்டவரிடையே உள்ளதொடர்பை வளர்த்து வருகின்றன. இலங்கை உங்கள் நாட்டிற்கு இணையில்லா இரத்தினங்களையும், ஆழ் கடல் முத்துக்களையும் அள்ளிக்கொடுத்து வந்திருப்பதுபோல் நீங்கள் எங்கள் நாட்டிற்கு விலைமதிக்கவொண்ணுத இஸ்லாமிய இலக்கியப் பெருநிதியை வாரி வழங்கி வந்துள்ளீரெனக் கூறலாம். எம்மிடையே இருந்து வந்துள்ள தொடர்பும் அதன் விளைவுகளும் தக்க முறையில் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு துறையாகும். இத்துறையில் ஈடுபடும் மாணவர்களைத் தென்னிந்திய முஸ்லிம் கல்விச் சங்கமோ, அல்லது இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியோ அல்லது இவ்விரு ஸ்தாபனங்களும்கூட்டாகவோ ஊக்குவித்தல் அவசியமாகும். இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே இம்முயற்சி கொழும்பு ஸாஹிருக் கல்லூரிமாணவன் ஒருவன் ஈடுபடுவானேயாளுல் அதை விட எனக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடியதொன்று இருக்க முடியாது. தென்னிந்திய முஸ்லிம்களில் பெரும்பாலோர் தமிழ் மொழி பேசுவோர். அதேபோல் இலங்கை முஸ்லிம்களில் பெரும் பான்மையினரும் தமிழையே தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள். இவ்விதமாகச் சமூக, கலாசார மொழித் துறைகளிலே ஒற்றுமைப் பட்டுள்ள நமக்கு, நம்மை எதிர் நோக்கியுள்ள பிரச்சினைகளிற் பலவும் பொதுவானவையாகவே அமைந்துள்ளன. இந்தப் பிரச்சினை

களுக்கு முடிவு காண்பதில் இருவரும் ஒருவரிடமிருந்து மற்றவர் பல கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொள்ளக்கூடியவர்களாயிருக்கின்றோம். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் சமீபத்தில் ஏககாலத்தில் விடுதலையடைந்த எம்மிரு நாடுகளிலும் முஸ்லிம்களாகிய நாம் சிறு பான்மையினராய் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். எமது சொந்த கலாசாரத்தைப் புறக்கணித்துவிடாது அதனைப் போற்றி வளர்ப்பதே இலங்கை முஸ்லிம்களாகிய நாங்கள் எங்கள் நாட்டிற்குச் செய்யக்கூடிய பெருஞ்சேவை என்று கருதுகிறோம். உங்களுடைய கருத்தும் இந்நாட்டைப் பொறுத்தவரை அவ்வாறாகவே இருக்குமென நான் நினைக்கிறேன். பலதரப்பட்ட கலாசாரங்கள் நிலவும் ஒரு நாட்டில் அரசியல் ஒற்றுமையை எவ்வாறு நிலைபெறச் செய்வதென்பதும், அரசியல் ஒற்றுமையைக் குலைத்துவிடாமல் தனிப்பட்ட சமூகங்களின் கலாசாரங்களைப் பேணுவது எவ்விதம் என்பதும் நான் மேற் சொன்ன முயற்சியில் இருந்து எழும் பிரச்சினைகளாகும். இரு நாட்டு முஸ்லிம்களிடையேயும் மொழிப் பிரச்சினையிலும் பல ஒற்றுமைகள் காணக்கூடியனவாய் இருக்கின்றன. தென்னிந்தியாவில் ஹிந்திக்கும், இலங்கையில் சிங்களத்துக்கும் உள்ள அந்தஸ்தினால் எழுந்துள்ள பிரச்சினைகளைச் சமாளிப்பதற்கு இந்நாட்டு முஸ்லிம் தலைவர்களும், எம் முஸ்லிம் தலைவர்களும் நிதானத்தையும் தீர்க்கதரிசனத்தையும் கைக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். நாட்டின் எதிர்காலக் குடிமக்களாகிய சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு வேண்டிய கல்வியையூட்டும் பொறுப்பை தம்முடையதாகவே அரசாங்கங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் இந்தக்காலத்தில் முஸ்லிம் மாணவ மாணவிகளுக்கு இஸ்லாமிய அடிப்படையில் கல்வி போதிக்க வேண்டிய பிரச்சினை எம் முழுக்கவனத்தையும் பெறவேண்டிய தொன்றாகும். நம் இரு நாட்டு முஸ்லிம்களும் அறபுக்கலாசாரப் பொக்கிஷத்திற்கு வாரிசுகளாக இருந்த போதிலும் இன்று நாம் அறபுமொழி பேசுபவர்களாய் இல்லை. இருந்தாலும்கூட மார்க்க சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அறபு மொழி வகித்து வரும் முக்கியத்துவத்தை உத்தேசித்து அதனை நாம் புறக்கணித்துவிடுவதற்கில்லை. ஆகவே முஸ்லிம் பிள்ளைகளின் பாடத்திட்டத்தில் அறபு மொழிக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய அந்தஸ்து என்ன என்பதும் தீர்க்கமாக ஆலோசிக்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். பண்டைக்காலத் தொடர்புகளையிட்டும் எம்மிடையுள்ள பல பொதுவான பிரச்சினைகளையிட்டும், நீங்கள் பேசுகின்ற அதே தமிழ்மொழியைப் பேசுகின்றவன் என்ற காரணத்தையிட்டும் எனக்கு உங்கள் விழாவிலே பங்குகொள்ள அளித்த வாய்ப்பு பொருத்தமற்றதல்ல என்பதில் பெருமிதம் அடைகிறேன். நான் இன்று உங்கள் மத்தியில் வந்திருப்பது மூத்த சகோதரர்களாகிய நீங்கள் இளைய சகோதரர்களாகிய இலங்கை முஸ்லிம்களுக்குகாட்டியுள்ள அன்பையும் ஆதரவையும், சகோதரத்துவ உணர்ச்சியையும் பிரதிபலிப்பதாயிருக்கின்றது. இக்கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்க இலங்கைமுஸ்லிம் ஒருவர் தெரிவு செய்யப்பட்டிருப்பது வேறு எக்காரணங்களைப் பற்றி பொருத்தமுடையதாயிருப்பினும், தனிப்பட்ட முறையில், எனக்களிக்கப்பட்டுள்ள கௌரவத்திற்காக என் சொந்தமுறையில், தென்னிந்திய முஸ்லிம் கல்விச் சங்கத்திற்கு எனது ஆழ்ந்த நன்றியை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டவனாயிருக்கிறேன். என்னுடைய நன்றியறிதலை எந்த முறையில் தெரிவித்துக்கொள்வதுஎன்பது எனக்கே தெரியவில்லை. இருந்தாலும் எனக்கு அளித்திருக்கும் இந்த கௌரவம் கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரிக்கும்,

முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதிக்கும் நான் இன்னும் கூடிய ஊக்கத்தோடு உழைப்பதற்கு ஒரு தூண்டுகோலாய் அமைந்திருக்கிறது என்று மாத்திரம் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் 53 ஆண்டுகளிலும் உங்கள் சங்கம் இத்தகைய உயர்நிலை அடைவதற்காக சலியாது உழைத்து, காலத்திற்கேற்றவாறு அனுபவசாத்தியமான முறையில் தீர்க்க தரிசனத்துடனும் ஒழுங்காகவும் அதனைக் கொண்டுநடத்திய உங்கள் தலைவர்களின் தொண்டை எனக்கு ஒரு சிறந்த முன்மாதிரியாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கிடைத்த ஒரு சந்தர்ப்பமாக இதை நான் கருதுகிறேன். தென்னிந்திய முஸ்லிம்களுக்கும், இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கும் இடையே உள்ள காலசாரத்தொடர்பை வளர்ப்பதற்கு என்னால் ஆனமுயற்சிகள் அத்தனையையும் செய்ய முயல்வேன் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் உங்களுக்கு உறுதி கூற விரும்புகிறேன். இந்த முயற்சியில் தற்காலத் துரித போக்குவரத்து முறைகளும், ஏனைய தொடர்புக்கான சாதனங்களும் மிகவும் உதவியாக அமையும். இத்துறையில் எம்மிரு நாடுகளிலுமுள்ள முஸ்லிம்களிடையே நிலவி வரும் பல வேறு வகையான தொடர்புகளையும் பலப்படுத்துவதற்கு அறபுத்தமிழ் இலக்கியத்தை விடவும் சிறந்ததோர் மார்க்கம் இருக்க முடியாது. இன்றைய நிகழ்ச்சிகளில் பெரும் பகுதியை இத்தகைய இஸ்லாமிய இலக்கியத்தைப் பற்றி அறிவதில் நாம் செலவிடப் போகிறோம் தமிழ் நாட்டின் தலைசிறந்த முஸ்லிம் கவிஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் எமக்களித்துச் சென்றுள்ள இலக்கியச் செல்வங்களைப் பற்றி எனக்குப் பின்னால் பேச விரும்புகின்ற அறிவாற்றல் மிக்க பேச்சாளர்கள் உங்களுக்கு எடுத்துரைப்பார்கள். அறபுத் தமிழ் இலக்கியம் போதிய அளவு போற்றப்படாமலும் மக்கள் மத்தியில் பரப்பப்படாமலும் இருந்து வருவது மிகவும் வருந்தத்தக்கதொன்றாகும். இதன் காரணமாக முஸ்லிம்கள் மத்தியிலும் கூடஅறபுத்தமிழ் இலக்கியத்தைப்பற்றிய அறிவு மிகக் குறைவாகவே இருந்து வருகிறது. இதன் அவல நிலைக்குக் காரணம் நாமே தாம். ஏனெனில் எமது இலக்கியத்தை நாமே தக்கவாறு போற்றாதிருக்கும்போது முஸ்லிம் அல்லாதார் அதனைப் போற்றுவர் என்று எதிர் பார்ப்பது எங்ஙனம்? முஸ்லிம் புலவர்களும் எழுத்தாளர்களும் கடந்த காலங்களில் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு மகத்தான தொண்டு புரிந்திருக்கின்றனராயினும் ஆரம்ப காலத்தில் அவர்கள் அறபு எழுத்திலேயே அவற்றை எழுதி வந்த காரணத்தால் முஸ்லிம் அல்லாதார் அவ்விலக்கியத்தைப் பற்றி அறியாதிருந்தனர். முஸ்லிம் இலக்கிய நூல்கள் தமிழ் எழுத்துக்களில் ஆக்கப்பட்டகாலத்திலும்கூட அவற்றுள் பெருவாரியான அறபுப் பதங்களும் பார்ஸிப் பதங்களும் இடம் பெற்றமையால் முஸ்லிம்அல்லாதார் மத்தியிலே அவை செல்வாக்கைப் பெறவில்லை. மேலும் பெரும்பாலான இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்கள் மதத்தை முற்றிலும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்தமையால் முஸ்லிம் அல்லாதாருக்கு அதில் சிரத்தை ஏற்படவில்லை. எனவே இந்த சூழ்நிலையில் அவர்கள் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தில் கவனம் செலுத்தியிருக்கவேண்டுமென்றோ அல்லது விரிந்த தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் எம் இலக்கியத்திற்கு தக்கதோர் அந்தஸ்து அளித்திருக்க வேண்டுமென்றோ நாம் எதிர்பார்ப்பது பொருத்தமுடையதாகாது. எமது இலக்கியத்தை நாமும் போற்றி பிறரும் அறியச் செய்யும் பொறுப்பு எம்முடையதேயாகும். இவ்வகையில் முஸ்லிம்களாகிய நாமே - நானும் நீங்களும் உட்பட-பெரியதோர் தவறை இழைத்துவிட்டோம் என்று மீண்டும் குறிப்பிடுவதைப் பற்றி நீங்கள்

வருத்தப்படமாட்டீர்கள் என்று நம்புகிறேன்'

நாமே இழைத்துவிட்ட இத்தவறின் காரணமாக தமிழகராதியில் இடம்பெற வேண்டிய சில சொற்கள் இன்று அங்கு காணப்படவில்லை. தமிழிலக்கிய சரிதையில் காணப்படவேண்டிய பல பெரியார்களின் பெயர்கள் அங்கில்லை. முஸ்லிம்களுக்கே சிறப்பாகவும் ஆனல் பொதுத்தன்மையுடையனவாகவும் அமைந்துள்ள பல அரிய கருத்துக்களும், கொள்கைகளும் தமிழிலக்கிய அரங்கிலே அவற்றுக்குரிய இடம் பெறுதுபோயின. இப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நம்முடைய நிலைமையைப் பற்றிச் சிந்தனைசெய்து எம்மிடையுள்ள குறைகளை நீக்குவதற்கு வழி காணுதல் அவசியமாகும்.

இங்கு நாம் சில கேள்விகளை எம்மிடையே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதுகாறும் நாம் நமது சரித்திர சம்பந்தமான உண்மைகளை நுட்பமாக ஆராய்ந்து வெளியிட்டுள்ளோமா? முஸ்லிம்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ள நூல்களை தகுந்தமுறையில் விரிவுரைகளுடன் பிரசுரித்துள்ளோமா? எமது பெரியார்களின் வாழ்க்கைச் சரித்திரங்களை சாஸ்திர ரீதியாக ஆராய்ச்சியுடனும், ஆதாரத்துடனும் வழங்கியுள்ளோமா? ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் அமைத்துள்ளோமா? எமது கலைஞர்களின் - இலக்கிய மேதைகளின், பிறந்த தினங்களை ஞாபகப்படுத்தித் தக்கவாறு கொண்டாடியிருக்கின்றோமா? இவற்றுள் எதையும் செவ்வனே நாம் இதுவரை செய்திருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. இந்த நிலை மாற நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய முயற்சிகள் என்ன என்பதைப்பற்றி நான் பின்னர் சில வார்த்தைகள் கூறுவேன். இலங்கையிலும் தென்னிந்தியாவிலும் பள்ளிக்குச் செல்லும் நமது இளம் மாணவர்கள் உமறு தந்த உயர் காவியமாம் சீறுப்புராணத்தை, காசீம் புலவர் தந்த கருத்துக்கினிய திருப்புகழை, இராசநாயகத்தை, முதுமொழி மாலையை, நாகையந்தாதியைக் கூடப்படிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்யப்பட்டில்லை என்பதனைச் சிந்திக்கும் பொழுது நம்முடைய கவனயீனம் எவ்வளவு பெரும் தீங்கு நமக்கு விளைவித்து விட்டிருக்கின்றது என்பதை நாம் உணர்கிறோம்.

இன்று கலாசாலைகளில் பயின்றுவரும் மாணவர்களில் இறுதி வகுப்பில் உள்ளவர்களாகிய முஸ்லிம் சிறுர்கள் - அதிலும் தமிழில் நல்ல பாண்டித்தியம் உடையவர்களுக்குங்கூட அறபுத் தமிழ் இலக்கியத்தைப்பற்றியோ, தமிழுக்கு முஸ்லிம்கள் ஆற்றியுள்ள தொண்டைப்பற்றியோ, தமிழ் இலக்கியம் அறபுப் பதங்களின் கலப்பினுலும் இஸ்லாமியக் கருத்துக்களினுலும் எவ்வாறு மேன்பாடடைந்திருக்கிறதென்பதைப் பற்றியோ ஞானமில்லாதவர்களாகவே இருந்துவருவதைக் காண்கின்றோம் என்றல் அது நாம் இழைத்துவிட்ட தவறின் தன்மையையே எடுத்துக் காட்டுவதாய் இருக்கின்றது.

எனவே, இந்த அவலநிலை மாற்றப்பட வேண்டுமென இந்த மேடையிலிருந்து நான் வலியுறுத்திக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த திருப்பணியை உங்கள் கல்விச் சங்கமும் நான் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாயநிதியும் கொழும்பு ஸாஹிறுக் கல்லூரியும் எடுத்து நடத்துதல் பொருத்தமுடையதாகும். இவ்வழியில் நம்முடைய இந்த ஸ்தாபனங்கள் தங்களுடைய நோக்கங்களை விசாலப்படுத்தி பள்ளி மாணவர்களுக்கெனப் புத்தகங்களைப்

பிரசுரித்தல், இஸ்லாமிய அடிப்படையில் பாடபுத்தகங்களை ஆக்குதல் அதற்கு சாதகமாக தமிழுக்கு நல்ல தொண்டாற்றியிருக்கும் பழங்கால அறபுத்தமிழ் இலக்கியத்தையும் இன்று பெருகிவரும் நவீன முஸ்லிம் இலக்கியத்தையும் தகுந்த முறையில் உபயோகித்துக்கொள்ளல் ஆகிய காரியங்களில் ஈடுபடுவது அவசியத்திலும் அவசியமாகும். இத்துறையில் சென்னை சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த டாக்டர் நெயினர் அவர்கள் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்திவருவதாக நான் அறிகிறேன். மேலும், திருச்சி ஜமால் முஹம்மது கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியரும் இன்று உங்கள் மத்தியில் பேச இருப்பவருமான எனது நண்பர் ஜனுப் கா. அப்துல் கபூர் அவர்களும் முயற்சிகள் பல செய்து வருவதை அறிந்து மகிழ்வடைகிறேன். என்றாலும் இந்த வகையில் இலங்கை முஸ்லிம்களாகிய நாங்கள் ஒரு படி முன்னேறி விட்டோம் என்பதையும் பெருமிதத்துடன் உங்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது, எங்களது இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச்சகாய நிதியின் ஆதரவு பெற்று முஹம்மது உவைஸ் என்ற முஸ்லிம் மாணவர் ஒருவர் அறபுத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு ''முஸ்லிம் கொன்றிபியூசன் ரு தமிழ் லிற்றேட்சர்'' என்ற ஒரு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை எழுதி அதன் காரணமாக இலங்கை சர்வகலாசாலையிடமிருந்து எம். ஏ பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு விட்டார். புத்தக வடிவில் தற்போது வெளிவந்திருக்கும் அந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை பரிபூரணமான ஒன்று என நான் சொல்லத் துணியாவிட்டாலும் இத்துறையில் செய்யப்பட்ட முதல் முயற்சியும் வழிகாட்டியுமாகும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதனைத் தொடர்ந்து மக்கள் மத்தியில் ஆதரவு பெறத்தக்க பல பெருநூல்கள் தகுதியுடையோரால் இயற்றப்பட்டு வெளிவரல் வேண்டும் என நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அறபுத்தமிழ் இலக்கியம் என்றால் அது பழங்காலத்தைச் சேர்ந்தது; முஸ்லிம் கவிஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் பழங்காலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; அவை சரித்திர ஆசிரியர்களினதும் ஆராச்சியாளர்களினதும் கவனத்திற்கே உரித்தானதொன்று என்று எண்ணி விடுதல் கூடாது. அறபுத்தமிழ் இலக்கியம் பழங்காலத்தை மாத்திரம் சார்ந்ததாய் இல்லாமல் நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் பொறுத்ததாகும் என்பதுடன் அது ஜீவனோடு கூடி வளர்ந்து வரும் ஒன்றாகவும், சென்ற காலங்களில் இஸ்லாமியத் தத்துவங்கள், எண்ணங்கள் வாழ்க்கை வழிகள் ஆகிய இரத்தினங்களைத் தமிழ் உலகிற்கு வாரி வழங்கி இருப்பதேபோன்று வருங்காலங்களில் இன்னும் பன்மடங்காக அச்சேவையில் ஈடுபட்டு முன்னேறவேண்டிய ஒன்றாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறதென்பதை நன்கு ஞாபகத்தில் இருத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும். விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் காரணமாய் இன்று உலகம் அடைந்துள்ள கல்வியறிவூட்டும் படக்காட்சிகள், ஒலிபரப்புச் சாதனங்கள், பத்திரிகைகள் இலக்கிய மறுமலர்ச்சி நடை, குழந்தை உள்ளங்களைப் பக்குவப்படுத்தும் துறையில் கையாளப்படும் முறைகள் ஆகிய சகல சாதனங்களையும் முஸ்லிம் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குச் சாதாரணமாக நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

அறபுத்தமிழ் இலக்கியம் ஜீவனோடு கூடி வளர்ந்துவருமொன்று என்று நாம் பெருமிதத்தோடு உணரவேண்டுமென முன்னமேயே நான் கூறினேன். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒன்றை மாத்திரம் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பெருமானார் நபியே கரீம் சல்லல்லாஹு அலைஹிவசவல்லம் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு ''இரத்தின முகம்மது காரணச் சரித்திரமாய்'' தோன்றி, பெரியார் தாவுத்ஷா அவர்களின் ''நாயக மான்மிய'' மாய் மாறி இன்று மீண்டும் கபூர் அவர்களின் ''நாயகமே'' என்ற வெளியீட்டில் தாலாட்டு ரூபத்தில் வெளிவந்திருப்பதொன்றை மாத்திரம் நோக்குமிடத்து, காலப்போக்கின் காரணமாய் ஏற்பட்டு வந்திருக்கும் மாறுதல்களையும் மறுமலர்ச்சியையும் நாம் முற்றாகப் புறக்கணித்து விடவில்லை என்பது புலனாகும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தற்கால அறபுத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் உரைநடை எழுத்துத் தந்தையேபோல் விளங்கும் சென்னை தாருல் இஸ்லாம் பத்திரிகை யாசிரியரான ஜனாப் பா. தாவுத்ஷா அவர்கள் பொதுவாக இலக்கிய உலகிலும் குறிப்பாக பத்திரிகை உலகிலும் ஏற்படுத்தி விட்டிருக்கும் மறுமலர்ச்சியைப்பற்றி குறிப்பிடாதிருக்க முடியாது. அவர்களின் சாதனையும் அடைந்துள்ள வெற்றியும் போற்றுதற்குரியதாகும்.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் சுப்பிரமணிய பாரதியார், நாமக்கல் கவிஞர், தேசிய விநாயகம்பிள்ளை, கல்கி, ஆர். பி. சேதுப் பிள்ளை, பாரதிதாசன் போன்ற பிரபல தமிழர்களாகிய கவிஞர்களும் உரைநடை எழுத்தாளர்களும் உண்டு பண்ணி விட்டிருக்கும் மறுமலர்ச்சியும் புதுமையும் முஸ்லிம்களையும் ஓரளவிற்குக் கவர்ந்துவிட்டதென்றே கூறலாம். அந்த நற்பயன் காரணமாக இன்று நம் மத்தியிலே ஆர். பி. எம். கனி, அப்துற் றஹீம், அப்துஸ் ஸமத். அப்துல் வஹாப் போன்ற இளம் எழுத்தாளர்களையும் எண்ணற்ற இளம் கவிஞர்கள் பலரையும் காண்கின்றோம்.

இவ்விடத்தில் சமீபத்தில் காலஞ்சென்ற மகாமதி சதாவதானி முத்தமிழ்ச் சாகரம் கா. ப. செய்குத்தம்பி பாவலர், மன்னார்குடி யூசுப் பாவலர், மதுரை நாறுல் ஹக் ஆசிரியர் வித்துவான் ம. கா. மு. காதிர் முஹ்யித்தீன் மரைக்காயர் போன்றவர்களையும் குறிப்பிடாதிருக்க முடியாது. இவர்கள் அறபுத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஆற்றிய, இன்றும் ஆற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற சேவை மகத்தானது. செய்குத்தம்பி பாவலர் அவர்களைப்பற்றி அரிய கருத்துரை ஒன்றை இன்று நீங்கள் விரைவிலேயே கேட்க இருக்கின்றீர்கள். இப்பெரியார்களின் தொண்டுகள் இஸ்லாமிய அடிப்படையின் மீதுள்ள ஆர்வத்தின் காரணமாய் எழுந்ததாயிருப்பினும் அவர்களின் பாக்களும் உரைநடை எழுத்துக்களும் முஸ்லிம்களும் முஸ்லிம் அல்லாதாரும் படிவதுணரக்கூடியவையாய் அமைந்து இருப்பது நோக்கற்பாலது.

சமீப காலத்தில் வெளிவந்துள்ள ஜனாப் அப்துல் ஹமீத் பாகவியவர்களின் திருக் குர்ஆன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இஸ்லாமிய இலக்கிய உலகில் ஒரு புத்துணர்ச்சியை எழுப்பியிருப்பதுடன் முஸ்லிம்அல்லாதார் மத்தியிலே, அவர்களுக்கும் திருக் குர் ஆனுக்குமிடையே, நேரடித் தொடர்பை ஏற்படுத்தி வைக்க ஒரு சிறந்த சாதனமாகவும் அமைந்திருக்கும் தன்மையால் மிகமிகப் போற்றுதற்குரியதொன்றாகும்.

நான் மேலே எடுத்துக்காட்டியுள்ள முஸ்லிம் பெரியார்கள், கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஆகியவர்களின் கைங்கரியங்கள் இந்நாட்டு முஸ்லிம்களோடு இலங்கை முஸ்லிம்களுக்குள்ள தொடர்பை மேலும் பலப்படுத்துவனவாய் அமைந்திருக்கின்றன. தமிழ் இலக்கியம் சிறப்பும் தொன்மையும் வாய்ந்ததாய் இருப்பதுடன் புதுமையும் புகுந்ததாய் உள்ளது. அந்தச் சீரும், சிறப்பும், செழுமையும் வாய்ந்துள்ள தமிழுக்கு முஸ்லிம்களாகிய நாமும் நம்முடைய பங்கைக் கொடுத்து இன்னும் பன்மடங்கு சிறப்படையச் செய்ய முயல்வது நமக்கே பெருமை அளிப்பதாகும். நம்முடைய இந்தப் பணியை முஸ்லிம் அல்லாதாரும் வரவேற்று ஆதரவளிப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஏனெனில், நம்முடைய உதவியால் அறபு, பார்ஸி மொழிகளில் உள்ள அரும்பதங்கள் பலவற்றால் தமிழை வளம்பெறச் செய்வதோடு கடந்த காலங்களில் ஏனையோரால் கவனிக்கப்படாமலும், தற்பொழுது பலரும் ஏற்றுக்கொண்டு வருவதுமான, உலக நாகரிகத்தையே வளப்படுத்தி உருவாக்கிய உயர்ந்த இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளையும் கருத்துக்களையும் கூட தமிழுக்கு நாம் வழங்க முடியும்.

இங்கே ஒரு விஷயத்தை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அதாவது நாம் வாழ்ந்துவரும் இக்காலம், நூற்றுக்கு நூறு பங்கு இலக்கியத்துறையில், நவீனங்கள், சிறுகதைகள், சரிதைகள், மக்கள் மனதைக் கவரும் எளிய பாடல்கள், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் போன்றவைகளைக் கொண்ட சஞ்சிகைகள் வடிவில் மக்களை ஆட்கொண்டிருக்கும் காலமாக இருந்து வருவதேயாகும். இத்துறையிலும் நாம் சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிட்டுவிடாது தகுந்தவாறு முயன்று இஸ்லாமிய கலாசாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டு மக்கள் பயன்பெற உதவ வேண்டும். இத்துறையில் மணிவிளக்கு செய்துவரும் மதிப்புக்குரிய சேவையைக் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகும். இவ்வகையில் எவ்விதத் தங்குதடையுமின்றி சிரமத்தைப் பொருட்படுத்தாமலும் இந்நாட்டு முஸ்லிம்களும் இலங்கை முஸ்லிம்களும் ஈடுபடுதல் வேண்டும் என்று மட்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன் இவ்வாறு செய்வதால் அறபுத் தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்ப்பதோடு மாத்திரமின்றி பொதுவாக தமிழ் இலக்கியச் செல்வத்தைப் பெருக்கியவர்களாகவும் ஆவோம். உமறுப் புலவருக்கு கொடை வள்ளல் சீதக்காதி உறுதுணையாய் அமைந்திருந்தது போன்ற காலம் அன்று இது. அரசர்களும் தனவந்தர்களும் தனிப்பட்ட முறையில் புலவர் பெருமக்களைப் போற்றி ஆதரித்து வந்த காலம் மாறிவிட்டது. சனநாயக தத்துவம் மேலோங்கி ஏழை, பணக்காரன் என்ற பாகுபாடுகள் குறைந்து, வருமானவரியும் அதற்கு மேற்பட்ட வரியும் தலைதூக்கி நிற்கின்ற இந்தக்காலத்தில் அத்தகைய வள்ளல்களை நாம் எதிர்பார்ப்பதும் பொருத்தமுடையதாகாது. புலவோரைப் போற்றிப் பேணும் தொண்டு முன்னர் தனிமனிதர்களைச் சார்ந்திருந்த நிலைமாறி இன்று பொது மக்களின் பொறுப்பாக இருந்து வருகிறது. அதுமாத்திரமல்ல, தற்கால இலக்கியமும் கூட மக்கள் இலக்கியமாகவே வளர்ந்துவருகிறது.

பொதுவாக தனிப்பட்ட புத்தகப் பதிப்பாளர்கள் தங்கள் சொந்த வருமானத்தைக் கருதியும் மக்களாதரவை நம்பியும் எழுத்தாளர்களுக்கு ஆதர

வளிக்க முன்வரலாமென எதிர்பார்க்கலாம். இருந்தாலும் முஸ்லிம்களைப் பொறுத்த வரையில் அதுவும்கூட சாத்தியமற்றதாகவே காணப்படுகிறது. ஏனெனில் அறபுத்தமிழிலக்கியத்திற்கு ஆதரவளிக்கும் முஸ்லிம் பொது மக்களின் எண்ணிக்கை மிக குறைவானது என்பதை நாம் மறந்துவிடலாகாது. தென்னிந்தியாவிலுள்ள சற்றேறக்குறைய முப்பது இலட்சம் முஸ்லிம்களும் இலங்கையிலுள்ள ஐந்து இலட்சம் முஸ்லிம்களுமே முஸ்லிம் தமிழிலக்கியத்திற்கு ஆதரவளிக்க வேண்டியவர்களாய் உள்ளனர். இவர்களும்கூட பொருளாதாரத் துறையில் மிகுந்த சுபீட்ச நிலையில் இல்லை. இந்த நிலைதான் தனிப்பட்ட புத்தகப் பதிப்பாளர்கள் இம்முயற்சியில் ஈடுபடுவதற்குத் தடையாக இருந்து வருகிறது. எனினும் அறபுத்தமிழ் இலக்கிய நூல்களைப் பதிப்பிக்காமலும் நாம் இருக்க முடியாது. அவ்வாறு அயர்ந்து இருப்பது நம்முடைய கலாசார வளர்ச்சிக்கும் பாதுகாப்பிற்கும் இடையூறு விளைவிப்பதோடு எமது தனிப்பட்ட பண்பாட்டை நாம் இழக்கவும் காரணமாய் இருக்கும். ஆகவேதான் உறுதியான முறையில் அமைக்கப்பட்டு, ஒழுங்காகவும், முன்னோக்குடனும் நடத்தப்பட்டுவரும் நமது சங்கங்கள் இத்துறையில் ஈடுபட்டு சிறுவர் முதல் வாலிபர் வயோதிபர்வரை சகலருக்கும் தேவையான முஸ்லிம் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவ முன் வரவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

உங்கள் சங்கத்தின் சட்டதிட்டங்கள் இத்தகைய முயற்சிக்கு இடந்தராவிடில் அதற்கெனப் பிரத்தியேகமான சங்கத்தையோ அல்லது சங்கங்களையோ உடனடியாக நிறுவவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது. இலங்கை முஸ்லிம்களாகிய நாங்கள் எண்ணிக்கையில் மிகக்குறைவானவர்கள். ஆகையினால் இத்துறையில் தென்னிந்திய முஸ்லிம் சகோதரர்களாகிய நீங்கள் எங்களுக்கு வழிகாட்டிகளாக இருக்கவேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன். இந்த மகத்தான சேவைக்கு இலங்கை முஸ்லிம்களாகிய நாங்கள் எங்களால் ஆன ஒத்துழைப்பைத் தர முயல்வோம் என தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம் இருநாட்டு முஸ்லிம்களுக்கிடையே யுள்ள உறவுக்கும் நட்புக்கும் ஒற்றுமைக்கும் சின்னமாய் அமையக்கூடிய பொதுப் பணி இதை விட வேறொன்றிருக்கமுடியாது. இப்பணி நம் இருதரத்தாருக்கும் பரஸ்பர நன்மைகளை இன்றும் என்றும் தந்து எமது சொந்த கலாசாரத்தைப்பேணுவதற்கும் உதவுவதாய் இருக்கும்.

இறுதியாக எனக்கு நீங்கள் அளித்துள்ள கௌரவத்திற்கு எனது நன்றியறிதலை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, உங்கள் சங்கமும் அதன் தலைவர்களும் கல்வித்துறையில் ஆற்றிவரும் பெரும் சேவை எல்லா முஸ்லிம்களுக்கும் சிறந்ததோர் தூண்டுகோலாய் அமைந்துள்ளதென்பதை மீண்டும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் எனதுபேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்.

*1955ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 6ஆம் திகதி தென் இந்திய முஸ்லிம் கல்விக் கழகத்தின் பொன் விழாவில் சென்னையில் இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சிக் கூட்டத்தில் ஆற்றிய தலைமையுரை.

முஸ்லிம் கல்விமானான ஜனாப் ஐ. எல். எம். மஷ்ஹூர் B. A. E, T அவர்கள், அழுத்காமம், அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைகளின் அதிபராக பல்லாண்டுகள் சேவைபுரிந்து, ஈழமெங்கணும் சீரிய ஆசிரியமணிகள் பலரை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவர். தற்போது கொழும்பு ஸாஹிறுக் கல்லூரியின் அதிபராகப் பணிபுரிகின்றார்.

இஸ்லாமியக் கலையும் கற்பனையும்

இ. லெ. மு. மஷ்ஹூர்

கலையைக் கண்ணென மதித்துப் போற்றிப் புகழ்ந்து. பேணி வளர்த்து வந்தவர்கள் முஸ்லிம்கள். அரும் பெரும் காவியங்கள், கதைகள், கட்டிடங்கள், கோபுரங்கள் இன்னோரன்ன பலவும் இன்று எங்கும் இஸ்லாமிய கலைச்சிறப்புக்குச் சான்று பகர்கின்றன. இயல், இசை, நாடகம் முதலிய கலைச்சிறப்புக்கு மாத்திரமன்றிச் சிற்பக்கலையிலும், அழகியற்கலையிலும் தலை சிறந்து விளங்கும் அல்ஹம்ரா, தாஜ்மஹால், ஷாலிமார் ஆகிய கவின்கலைச் செல்வங்களையும் உருவாக்கி அமைத்தவர்கள் முஸ்லிம்கள். சீனா, பாரதம், பாக்கிஸ்தான், இந்தோனேசியா, ரஷ்யா, எகிப்து ஆகிய நாடுகளில் காணக்கூடிய இஸ்லாமியச் சித்திரங்கள், எழுத்தோவியங்கள். கைப்பணிப் பொருட்கள் என்பனவற்றை இலங்கையில் நடைபெறும் காட்சிகளில் கூட தூதுவர் ஆலயங்களால் வைக்கப்பட்டுக் கண்டு களிக்கிறோம். இவ்வாறான பலவும் முஸ்லிம்கள் கல்வியிலும் கற்பனையிலும் விஷேட இடம் பெற்றுத்திகழ வேண்டியது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்தில் இஸ்லாமியர் கல்வி, கவின் கலை என்னும் பசுந்தரையற்ற ஒரு பாலைவனமாக மாறி விடாமல் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு அதற்குப்பொறுப்பானவர்கள் ஏற்ற நடவடிக்கை எடுத்தல் இன்றியமையாதது. அன்னியர் கலாசாரத்தை இளைஞர் உள்ளத்திற் புகுத்த முன்பதாக இஸ்லாமியக் கலைகளைக் கவனித்துக் கவர்ச்சியுற்ற இரசிக்கக் கூடிய ஒரு சிறந்த சூழ் நிலையை உருவாக்கி வைப்பது இன்றைய இளைஞர் கைகளில் தங்கியுள்ள ஒரு மாபெரும் பாரம்பரிய பொறுப்பு. இன்றேல், நாம் நமக்குச் சொந்தமானவற்றை நிராகரித்துவிட்டு, அன்னியர் கலாசாரத்தையும் பழக்கவழக்கங்களையும் மாத்திரம் இரசித்தின்புறக்கூடியதொரு அடிமை மனப்பான்மை ஏற்படக்கூடுமென்று அஞ்சவேண்டியதாகவுள்ளது. ஏனெனில் இன்று நடைபெற்றுவரும் ஒரு சில சம்பவங்களிலிருந்து இது இலகுவில் எவருக்கும் அனுமானிப்பதற்கு அசாத்தியமல்ல. கவிஞருலகில் ஒரு இக்பால் அல்லது தாகூர் தோன்றுவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலையும் இருக்கத்தானே வேண்டும். கலையும் கற்பனையும், மொழியும் சிந்தனையும் நெருங்கிய தொடர்புடையன வென்பது கல்வி அறிஞர் கண்ட உண்மை.

கற்பனையின்றிக் கலை தழைத்தோங்க முடியாது. சிந்தனையில் உருவாகியமைவது

மொழியாகவும் சித்திரமாகவும், இயல், இசை நாடகமாகவும் தோன்றித் திகழ்கின்றன. கலை வல்லுனர்களின் திறமை அவர்களது சிந்தனை, கற்பனை ஆகிய வற்றில் தங்கியுள்ளதென்று கூறவும் வேண்டுமோ? எமது கலைக்கூடங்களில் நம் கலைப்பண்புகள் வளர்ந்தோங்கு வதற்கு ஏற்ற சூழலைச் சிருஷ்டித்து வைப்பது இஸ்லாமிய ஆசிரியர்களால் ஏற்படக்கூடிய அரியசேவை.

முஸ்லிம் கவிஞர்களின் கற்பனுசக்தி கிஞ்சித்தும் மற்றவர்களுக்குச் சளைத்ததல்ல என்பதற்கு ஆதாரமாக, உமர்க் கையாமின் 'ருபையாத்' போன்ற இலக்கியக்கருவூலங்களுள. இலக்கியக்களஞ்சியமாகிய 'குலிஸ்தானை' இயற்றிய அல்-சாஅதி, பிரசித்திபெற்ற கிரேக்கப் புலவர் ஹோமர் போன்றவர்களோடு ஒப்பிடப்படக்கூடியவர். மௌலானு ரூமியின் தலைசிறந்த படைப்பாகிய 'மத்நவி' மேலைநாட்டாராலும் கூட இரசித்துப் போற்றப்படுகின்றது. இதை வாசித்த பாதிரியார் வில்லியம் ஹேஷ்டி, நாஸ்திகத்துக்கு 'மத்நவி' நல்லதோர் சாட்டையென அபிப்பிராயப்பட்டார். இன்னுமோர் பாரசீகக்கவிஞராம் பிர்தௌஸியின் 'ஷாநாமாவை' இன்று ஆங்கில, அமெரிக்க மாணவர்கள் கிரேக்க உரோம புராணங்களைவிட மிகவும் விரும்பிப் படிக்கின்றனர். இவ்வாருக இஸ்லாமிய கவிஞர்களின் புலமை மேற்கத்தியராலும் போற்றிப் புகழ்ந்து நயக்கப்படுகின்றது.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் உலகெங்கும் உமறுப்புலவர் நீங்காத ஓர் இடம் பெற்றுத் திகழ்கின்ருர். அவரது கற்பனு சக்தியின் ஆற்றலினுல் பாலைவன அரேபியா நாடு செழிப்புடை இன்பப் பூமியாக சீருவில் காட்சியளிக்கின்றது. தமிழ் நாட்டுத் தலைசிறந்த புலவர்களாம் கம்பன், இளங்கோ போன்றவர்களோடு ஒப்பிடத்தக்க கவிவல்லமை இவரிடம் மிளிர்ந்தது. கற்பனை ஆழத்திலும், பொருட்சிறப்பிலும், சொல்லழகிலும் இஸ்லாமியப் புலவர்களின் காவியங்களும், தத்துவங்களும் விஷேடச் சிறப்புடன் திகழ்கின்றன. இந்த இழையோட்டத்தில் ஈழத்திலும் பிரகாசித்து மறைந்தவர்களதிகம்.

இஸ்லாமிய இசைவல்லுனர்கள் இந்தியாவிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் தனிச் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்குகின்றனர். வடஇந்தியாவில் ஹிந்துஸ்தானிகர்நுடக சங்கீதத்தில் திறமையும் பிரசித்தியும் பெற்றவர்கள் முஸ்லிம்களே.

இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் கட்டிடச் சிற்பக்கலை வளர்ச்சிக்கு ஆற்றியுள்ள அருந்தொண்டுகளை ஒருவராலும் மறந்துவிடமுடியாது. 'கல்மடுவ' எனப்பெயர் பெற்ற புத்த மத ஸ்தாபனங்களில் அராபிய சிற்பவேலைகளின் செல்வாக்கைக் காணலாம் 'யப்பாஹூவ' கோட்டையன்னல்களிலும், நாயக்க மன்னர் காலத்தில் நடைபெற்ற கண்டி சிற்ப வேலைகளிலும் அரேபியரின் சிற்ப முறை பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. கட்டிடத் திறனில் கீர்த்தி பெற்ற வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்களின் கலைத்திறன், அழகுணர்வு இன்றும் நூதனப் பொருட் காட்சிசாலைக் கட்டிடம், பொதுத் தபால் ஒபீஸ் கட்டிடம், ஸாஹிருக் கல்லூரி வாப்புச்சி மண்டபம் முதலியவற்றில் காட்சியளிக்கின்றன. முஸ்லிம்களின் கற்பனை வளம் அழகிய கட்டிடங்களாகவும், ஜீவனுள்ள சிற்பங்களாகவும், சித்திரங்களாகவும் உருவெடுத்துள்ளது.

பானையிலிருப்பதுதான் அகப்பையில் வரக்கூடியதாயிருக்குமென்று கூறுவதை கேட்டிருக்கிறோம். அக உருவப்பாடின்றேல் புற உருவப்பாடில்லை. சிந்தனையில் உள்ளவைதான் வாக்கு, காயம், மெய், மொழி, உரை நடை, பாவனை என்பனவற்றின் மூலம் புற உருவப்படுகின்றன. பண்டையப் புராதனச் சிங்களவர் கற்பனையிலிருந்து எழுந்தவை, இன்று சிதைந்து கிடக்கும் பொலன்னறுவையும் அநுராதபுரி, மிகிந்தலையாதியாம் தலைநகரங்கள். இன்றைய நவநாகரிகமானது இக்காலத்து மக்களின் விஞ்ஞானம், சிந்தனை, கற்பனை, என்பனவற்றிலிருந்து தோன்றித் தாண்டவமாடுகிறதெனலாம்.

எனவே, எமது இளம் சமுதாயம் வருங்கால வாழ்க்கைச் சிற்பிகளாக இஸ்லாமிய முறையில் திகழ வேண்டுமானால், எமது கலைக்கூடங்களை அவ்வாறான கருத்துக்கள் பொருந்தியவையாக-எமது இளஞ்சிறார்கள் இஸ்லாமிய கலைகளையும் பண்புகளையும் இரசித்து இன்புற்றுத் தொழிற்படக்கூடியவர்களாக ஆக்குவது அவசியம். அவர்களை அன்னிய கலாசாரத்திலும் பழக்க வழக்கங்களிலும் மூழ்கி மிதக்க இடமளித்து விட்டு பிறகு அவர்கள் மதம் மாறி மணம் முடிக்கும் தருவாயில் மார்படித்துக் கொள்ளுவதில் எவ்வித விவேகமோ அர்த்தமோ இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது. இப்படி நாம் எதிர்பாராத விஷயங்கள் இன்று ஒரு சில நகரங்களில் நடை பெறுவதற்குக் காரணம் பெற்றோர்களின் அசிரத்தை என்று கூறாமலிருக்க முடியாது.

பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும் எமது இளம் சமுதாயம், தனித்தன்மை இழந்து ஏனைய வலுக்கூடிய சமூகங்களோடு இணைந்து மறைந்து விடாமல் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு உடனே கங்கணம் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வழியில் மீட்சிபெறுவதற்குரிய ஒரேயொரு சிறந்த வழி அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து இஸ்லாமியக்கலைகளையும் கலாசாரத்தையும் பேணி வளர்ப்பதாம். எமது மூதாதையர் செய்த அரும் பெரும் தொண்டு அதுவேயாகும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் இஸ்லாமிய முற்போக்கு மன்றம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பராட்டாமலிருக்க முடியாது. முற்போக்குக் கொள்கைகள் மிதமிஞ்சி அனுட்டிக்கப்படும் காலமிது. இஸ்லாமே முற்போக்குச்சட்டதிட்டங்கள் அடங்கிய கொள்கையுடைய மார்க்கம். எனவே, நமது இலட்சியம் அல்லாஹ்வே, நமது வழிகாட்டி திருக்குர்ஆன், நமது தலைவர் முஹம்மது நபி (ஸல்). ஆகையினால் நாம் செய்யும் சகல காரியங்களும் மேற்கூறியவைக்குள் அடங்கினவாகவே அமைய வேண்டும்.

சீறா புராணம்

''சிறந்த மெய்ப்பொருளை யழிவிலா மணியைத்
தெரிந்து முக்காலமு முணர்ந்து
துறந்தவ ரிதயாசனத் திருந்தவனைத்
தொடரின்ப துன்ப மற்றவனைப்
பிறந்த பல்லுயிரின் மனத்துளே வுறைந்து
பிறப்பிறப் பொன்றி லாதவனை
மறந்தவர் சுவர்க்கப் பதியையு மறந்து
மண்ணினு மதி மறந்தவரே''

– உமறுப் புலவர் –

ஜனாப் எஸ். எம். கமாலுத்தீன் B. A, B. Ed. அவர்கள் கொழும்பு பொதுநூல் நிலைய உதவியாளராகப் பணிபுரிகின்றார். முஸ்லிம் வாலிப இயக்கங்களோடு தொடர்பு கொண்டு முன்னின்று உழைத்து வருபவர். சில காலத்துக்கு முன் கனடா சென்று 'டிப்ளோமா' பட்டமும் பெற்றார். தற்பொழுது, மேலும் பட்ட உயர்வுபெற பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்துள்ளார்.

இக்பாலின் கல்விக் கொள்கைகள்

எஸ். எம். கமாலுத்தீன்

உலகினுக்கே உரியவர் கவிஞர் அல்லாமா இக்பால். இஸ்லாமிய தத்துவங்களின் சிறப்பை இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் வையம் வியக்குமாறு விளக்கி வைத்த பெருமை அவரைச் சாரும்.

கவிஞர் இக்பாலின் கல்வி சம்பந்தமான கருத்துக்கள் சிலவற்றை எடுத்துரைப்பதே இச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இக்பாலின் படைப்புக்களில் விரவிக் கிடக்கும் கருத்துக்களே இங்கு கையாளப்படுகின்றன. ஏனெனில் கல்வி பற்றிய தனிப்பட்ட நூலெதுவும் அவரால் இயற்றப்படவில்லை. மேலும் இங்கு நாம் இக்பாலின் கல்விக் கொள்கைகளென்னும் போது பயிற்றல், கற்றல் ஆகிய வகுப்பறைக்குள்ளே அடங்கி நிற்கும் சில நிகழ்ச்சிகளை மாத்திரம் கருதவில்லை. மக்களின் தன்மையைப் பூரணப்படுத்தும் நிறைவான கல்வியினைப் பற்றியே இங்கு குறிப்பிடுகிறோம்.

இக்பாலின் கல்விக் கருத்துக்களை ஆராயப்புகுந்த கலாநிதி செய்யிதைன் அவர்கள் கல்வியின் தன்மையினைப் பற்றித் தரும் அரிய விளக்கம் இங்கு கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

'தனியாரினதும், சமூகத்தினதும் வாழ்க்கையில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள சகல விதமான கலாசார சக்திகளினதும் திரட்சிதான் உண்மையில் நிறைவான கல்வியாகும் ...... ஒரு சமூகத்தவரின் அறிவுத்தேட்டத்தையும், கொள்கைகளையும், கலாசாரப் பாரம்பரியத்தையும் நுட்பமாக மதிப்பீடு செய்து, அச்சமூகத்தின் சந்ததிகளுக்கு வழங்குவது தான் கல்வியின் நோக்கம். இதன் மூலமே சமூக வாழ்க்கையும், கலாசாரமும் நிலை பெற்று ஆதிக்கத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் ஏதுவாகின்றது.'

இந்த அடிப்படையில் கருதப்படும் கல்விக்கு இக்பாலின் அரிய தத்துவங்கள் இன்றியமையாதன வாகும். இப்புவியில் மனிதன் தோன்றியதன் நோக்கத்தையும், அவனது வாழ்க்கை நிறைவெய்துவதற்கான இலட்சியப் பாதையுமே தமது சிந்தனைகளுக்கான பொருளாக்கிக் கொண்ட கவிஞரை கல்வித் துறையில் ஈடுபட்டோர் எவ்வாறு புறக்கணிக்க முடியும்?

இக்பாலின் கல்வியோடியைந்த தத்துவங்களுள் மனிதனது தனித்தன்மை அவரது விசேஷ கவனத்தைப் பெற்றுள்ளது. அஸ்ரார்-இ-குதி என்ற பாரசீகக் கவிதை நூலிலும், கவிஞரது சொற்பொழிவுகளிலும் இதன் விரிவான விளக்கம் காணப்படுகிறது. தற்காலக் கல்விக் கொள்கையில் மனிதனது தனித்தன்மை பிரதான இடம் வகிக்கின்றது. ஏனெனில் கல்வியின் நோக்கம் இந்தத் தன்மை வளர்ச்சியையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இந்தத் தன்மை வெளிப்பாட்டு முயற்சி மனிதனுக்கு மாத்திரமின்றி, எல்லா உயிரினங்களுக்குமே பொதுவான தொன்றாகும். ஒவ்வோர் உயிரும், தனது தனித் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் முயற்சியிலேயே சதா ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

'தான்' என்னும் நிலையை அழித்துவிடுதலே மக்களின் இலட்சியமாய் அமையவேண்டும் என்போரது வாதத்தை முற்றாக மறுப்பவர் அல்லாமா இக்பால். ஏனெனில் மனிதனது சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கும் வாழ்க்கையின் நிறைவிற்கும் ஊறு விளைப்பது இந்த தன்னிலை மறுக்கும் வாதம்.

> ''தனது தன்மையை வெளிப்படுத்துவதிலேயே உயிர்களனைத்தும் ஈடுபட்டுள்ளன. ஒவ்வோர் அணுவும் கூட மகத்துவ நிலையடையவே போட்டியிடுகிறது, இவ்வித முயற்சியில்லாத உயிர் அழிவுக்கு அடிகோலுகிறது. மனிதன் தனது தனித்தன்மையைப் பூரணப்படுத்துவதன் மூலம் இறைவனைப்போலாகி விடுகிறான்.''

மனிதனின் தனித் தன்மைக்குத்தான் எத்தனை முக்கியமான இடமளிக்கின்றார் இக்பால். இதுவே கல்வியின் இலட்சியமாய் அமையவேண்டும்.

மக்களுடைய நிலையில் கல்வியால் ஏற்படும் மாற்றம் அவர்களிடம் பூரண வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் வகையிலேயே இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொருவரிடமும் பொதிந்து கிடக்கும் மகத்தான சக்திகளையும், ஆற்றல்களையும் வெளிப்படுத்தக்கூடியதாக மனிதனின் தனித் தன்மையை மேலோங்கி வளரச் செய்வதன்றோ கல்வியின் பயன்?

இக்பால் நாம் மேலே கூறிய கருத்தை மீண்டும் மீண்டும் தமது கவிதைகளிலே வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளார். ஒரு சமூகத்தவரின் தனித் தன்மை பாதிக்கப்பட்டால் அச்சமூகத்தின் அழிவிற்கே அது காரணமாகி விடும். பிறருடைய அரசியல் ஆதிக்கத்தினாலோ, கலாசார ஆதிக்கத்தினாலோ தாக்கப்படாமல் சுதந்திர நிலையில் ஏற்படும் கல்விதான் கவிஞர் கூறும் விதமான வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாகும். இந்த விதமான வளர்ச்சி தேங்கி, அதன் பயனாய் ஏற்பட்ட சமூகப் பிற்போக்கைத்தான், மேல் நாட்டவருடைய ஆதிக்கத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட இந்தியாவிலும், ஏனைய ஆசிய நாடுகளிலும் இக்பால் கண்டு உளம் நைந்தார்.

வளரும் சமுதாயத்தின் பிரதிநிதியாக அவர் கொண்ட ஜாவீதை (இக்பாலின் மகன்) நோக்கிக் கூறுகிறார்:

> ''மேற்கத்திய பளிங்குத் தொழிலாளிக்குக் கடமைப்பட்டவனாகி விடாதே! இந்து தேசத்தின் களிமண் கொண்டு உனது பளிங்குப்

பாத்திரங்களை நீயாகவே உருவாக்கிக்கொள்'' — இவ்வாறு தனது மக்களிடையே தன்னம்பிக்கைக்கு வித்திட்டகவிஞர், பிறர் கையை எதிர்பார்க்கும் கேவல நிலையை, ''பிறரிடம் கேட்பதினால் நமது வறுமை மேன்மேலும் கொடிதாகின்றது. இரப்பதனால் யாசகன் இன்னுமதிகமான வறுமையில் ஆழ்த்தப்படுகிறான்'' — என்று மிகவும் வன்மையாகக் கடிந்துரைத்தார்.

மனிதனின் தனித் தன்மை வளர்ச்சி கல்வித் திட்டங்களனைத்திற்கும் அடித்தளமாகவே அமையவேண்டியதன் அவசியத்தை விளக்கிய இக்பால், இவ்வித கல்வித்திட்டம் வெற்றி பெறுவதற்கான வழிகளையும் கொள்கை யளவில் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். தற்போது கல்வித் துறையில் வேகமான மாற்றங்களைக் கண்டு வரும் நமக்கு இக்பாலின் சீரிய கருத்துக்கள் இஸ்லாமிய மறை நெறியிலமைந்த உயரிய தத்துவங்கள் வழிகாட்டக் கூடியனவாயுள்ளன. தனிப்பண்போடு கூடிய வாழ்க்கை முறையை அனுசரிக்கும் ஒரு சமூகம் பிறர் ஆதிக்கத்தால் பாதிக்கப்படாமலும், கலாசாரச் சிதைவுறாமலும் நிலை பெற்றிருக்கக் கவிஞர் காட்டும் வழி நமக்கு இவ்வேளையில் மிகவும் அத்தியாவசியம்.

தனியாரின் அல்லது ஒரு சமூகத்தின் ''தன்மை'' வெளிப்பாடு அவர்களது சொந்தக் கலாசாரத்திலும் பாரம்பரியத்திலும் சாதனைகளிலும் தான் தங்கியுள்ளது. சமூக வளர்ச்சியின் ஊற்றுக்கண் இதுதான். இந்த உண்மையை அனுசரியாத எந்தக் கல்வித் திட்டமும் முன்னேற்றப் பாதையில் எம்மைச் செலுத்தவே முடியாது.

எனவே நமக்குப் பொருத்தமான கல்வி முறை பற்றி எந்த விதமான ஐயத்திற்கும் இக்பால் இடம் வைக்கவில்லை. திருமறையும், திரு நபியின் வாழ்வும், வாக்கும் அவரது இலக்கியப் படைப்புகளின் மூலம் எமக்கு இஸ்லாமிய பாரம்பரியத்தைச் சொந்தமாக்கித் தருகின்றன. இந்தச் சீரிய பொக்கிஷத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டியது நமது கடமையாகும்.

அன்று ஆங்கிலேயரின் வழியே நமது வழியாக மிளிர்ந்தது. எமது வாழ்க்கை தான் எவ்வளவு மாசு படிந்ததாகி விட்டது! அவர்களது விஞ்ஞானத்தையும், கலைகளையும் மறுக்கவில்லை கவிஞர். ஆனால் எமது கலாசாரத்தை அவர்களுக்குக் காணிக்கையாக்கி விட்டோமே, அந்தத் துர்ப்பாக்கிய நிலையைத்தான் அவர் வெறுத்துரைத்தார்' ''மேற்கைப் பின்பற்றிய கீழ் நாடுகள் உண்மை நிலையை அழித்துக் கொண்டு விட்டன. சுதந்திரச் சூழ்நிலையிலேதான் மனிதனுடைய திறமைகளனைத்தும் மலரக்கூடும். அவனது தனித்தன்மை பூரண நிலை பெற முடியும். ஆக்கத் திறமைகளனைத்தும் மலரக்கூடும். ஆக்கத் திறமையும், புதுமையும், மலர்ச்சியும் சுதந்திரத்தின் கனிகள். ஓர் அடிமைக்கும், சுதந்திரமான மனிதனுக்கும் இடையேதான் எத்தனை வேறுபாடுகள்!''

''அடிமை இயல்பாகவே திரும்பத் திரும்ப ஒன்றினைச் செய்து கொண்டிருப்பான். அவனது அனுபவங்களில் புதுமையென்பதில்லை. சுதந்திர மனிதனே எப்போதும் ஆக்கவேலைகளிலேயே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பான்.

அவனது கைகளே உலக நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்குகின்றன.'' —தன்மை வளர்ச்சியும் அதற்கான சுதந்திரச் சூழ் நிலையும் தான் இக்பால் கல்வித்துறையில் காணும் பிரதான அம்சங்கள்.

ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட மதங்களையும், அவற்றின் வழி எழுந்த கலாசாரங்களையும் கொண்டது நம்நாடு. இந்நிலை நமது நாட்டிற்கு விசேஷ வலிமையைத் தருவதன்றி எவ்வகையாலும் குறைபாட்டை உண்டாக்குவதன்று.

எனவே, ஒவ்வொரு கலாசாரத்தின் வழி செல்பவர்களும் சுதந்திரமாகத் தமது பாரம்பரியத்தைப் பேணி வாழ வழியேற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அந்த விதமான சுதந்திர நிலை நமது உரிமையாகும். கல்வி வளர்ச்சி சீராக நிகழ வேண்டுமாயின், ஒவ்வொருவரின் தனித்தன்மையும் மலர்ந்து பூரணத்துவமடைய வேண்டுமாயின், இந்த உரிமையை நாம் இழந்து விடலாகாது. ''அடிமைப் படுத்தப்பட்டால் வாழ்க்கை ஒரு சிறு ஓடையாகத் தேய்ந்து விடும். சுதந்திர வாழ்க்கையோ சமுத்திரத்தைப் போன்ற விளைவுள்ளதாகும்'' என்று அறைகூவுகிறார் இக்பால்.

இக்பாலின் இத்தகு உயரிய கொள்கைகள் நமது கல்வித் துறையில் பெருமளவில் பரவினால் சீரியதொரு சமூதாயம் உருவாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

*

திருநெறி நீதம்

நாட்டுப் படலம்

''நாடினு மதிய நாடு, நகரினுக்கதிப நாடு
நாடிய பலன் கைகூடும் நபிகளும் பிறந்தநாடு
ஓடிய கதிர் மதிமீன் உலாவியே விலகும் நாடு
பாடியே தமிழ்க்கவிவாணர் பாட்டினிலடங்கா நாடே''

—தற்கலை பீர்முஹம்மது நாயகம்.

வள்ளல் சீதக்காதிமீது

''நேசித்து வந்த கவிராசர் தங்கட்கு நித்தம் நித்தம்
பூசிக்கு நின்கைப் பொருளொன்றுமே மற்றைப் புல்லர் பொருள்
வேசிக்குஞ் சந்து நடப்பார்க்கும் வேசிக்கு வேலைசெய்யுந்
தாசிக்கு மாகுங்கண்டாய் சீதக்காதி தயாநிதியே''

—படிக்காசு புலவர்.

'இயல்' துறையில் பாராட்டுக்குரியவர்

அல்ஹாஜ் வ. மி. ஷம்சுத்தீன்

பாரதத்தின் தென் பகுதியில் திருநெல்வேலிச் சீமையில் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் 5. 1. 1900 ஆண்டில் பிறந்தவர். முதற் கட்டுரை சென்னை, ''ஆனந்த போதினி''யில் வெளிவந்தது. வாலிப வயதில் காங்கிரஸ் கிலாபத் இயக்கங்களுடன் ஈடுபட்டுழைத்தவர். 1926ல் இலங்கை வந்த பிறகு இலங்கை முஸ்லிம் லீக்குடன் தொடர்பேற்பட்டது.''இலங்கை முஸ்லிம்கள்'' பற்றிய கட்டுரைகள் பல ''தாருல் இஸ்லாத்''திலும் வேறு பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. சென்னை ''முஸ்லிம் முரசு'' பத்திரிகைக்குப் பல காலம் கௌரவ ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். ''வியாசக் கோவை,'' ''முஸ்லிம்களின் தற்கால நிலை'', பாக்கிஸ்தான் விளக்கம்'', ''ரூபாயியாத்'', ''உமர் கையாம்'' போன்ற நூல்களின் ஆசிரியர். 1934 - 36 வரையில் ''தினகர''னில் உதவி ஆசிரியராகவும் கடமை புரிந்துள்ளார். ''தாரகை''க்கும் கௌரவ ஆசிரியராக இருந்துள்ளார். தற்சமயம் தனது முதிய வயதிலும் கணக்காளர் என்ற நிலையில் உழைத்து வாழும் இவர் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் நூல்களாவன: ''சோனகர் யார்?''. ''கௌதம புத்தர்''.

1964ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 4 ஆந் தேதி கிண்ணியாவில் நடைபெறும் அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலை விழாவில் 40 ஆண்டுகளாக இலக்கியத் துறையில் அவர் ஆற்றிய சேவைகளுக்காகப் பாராட்டையும் கௌரவத்தையும் பெறுகிறார்.

இஸ்லாத்துக்காக உயிர்நீத்த தியாகி

அல்-ஹாஜ் வி. எம். ஷம்சுத்தீன்

"மேலும் நீங்கள் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து அல்லாஹ்வின் கயிற்றைப் பலமாகப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் பிரிந்து விடவேண்டாம். நீங்கள் அல்லாஹ்வின் அருட் கொடைகளை நினைத்துப் பாருங்கள். நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் விரோதிகளாகயிருந்த சமயம் உங்கள் இதயங்களில் இஸ்லாத்தின் ஜோதியைப் பிரகாசிக்கச் செய்தான். பிறகு நீங்கள் எல்லோரும் சகோதரர்களாக ஆகிவிட்டீர்கள்."

"நீங்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையில் முயற்சி செய்யுங்கள். இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் அல்லாஹ் உங்களுக்கு எவ்விதக் கஷ்டத்தையும் உண்டாக்கவில்லை. இது உங்கள் பிதாவாகிய இப்ராஹீமுடைய மார்க்கமாகும். அவர்தான் உங்களுக்கு முஸ்லிம் என்று பெயர் கொடுத்தார்."

"நல்லவற்றைப் போதிக்கவும், தீயவற்றை விலக்கவும் உங்களுள் ஒரு கூட்டம் இருக்கவேண்டும். இவர்களே ஜெயசீலர்கள்"—(குர்ஆன் ஆயத்துக்கள்)

இலங்கை முஸ்லிம்களை மத அடிப்படையில் ஒற்றுமைப் படுத்தவும், இஸ்லாமியப் பண்புகளையும், கலாசாரத்தையும் வளர்க்கவும், கிண்ணியாவில் ஒரு கலாசார விழாவை நடத்தப் போவதாக 10-7-64 இல் கொழும்பு தப்ரபேன் ஹோட்டலில் நடந்த விருந்துபசாரக் கூட்டத்தில் அதன் காரியதரிசி கூறினர். இவ்விழாவில் எவ்வித அரசியல் கலப்பும் கிடையாதென்ருர். அரசியல் ரீதியில் இலங்கையில் பல பாகங்களிலும் சிதறிக் கிடக்கும் முஸ்லிம்களை ஐக்கியப்படுத்த முடியாதெனக் கூறினர். அவ்விருந்தில் பிரதம விருந்தாளியாக வந்த ஜனப் அப்துல் ஜப்பார் அவர்கள் (கலகெதர எம். பி.) தான் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் மக்கள் பிரதிநிதி சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட போதிலும், இலங்கை முஸ்லிம்களின் நலனுக்குப் பாடுபடுவதில் பின்தங்கியவனல்ல என்றும், தன் உடலில் முஸ்லிம் இரத்தம் ஓடுவதாயும் சொன்ஞர். அவ்விருந்துக்கு முஸ்லிம் அறிஞர்கள், முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள், ஒரு சில மக்கள் பிரதிநிதி சபையின் அங்கத்தவர்கள், கொழும்பு ஸாஹிருக் கல்லூரி அதிபர் ஜனப் ஐ. எல். எம். மஷ்ஹூர்

முதலானவர்கள் வந்திருந்து இக்கலை விழாவின் மூலமாக எப்படி முஸ்லிம்களை ஐக்கியப்படுத்தலாம் எனத்தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தனர். நான் அறிந்த மட்டில் சுமார் 20 வருடங்களுக்கு முன்னர், இலங்கையில் முஸ்லிம்களுக்கிடையில் எவ்விதப் பாகுபாடும் கிடையாது. சோனகன் — அல்லாதவன் என்ற பாகுபாடுகள் இலங்கையில் சில சுய நல வாதிகளான தலைவர்களால் சமீபத்தில் உண்டாக்கப்பட்டவை தான். இலங்கை முஸ்லிம்களின் ஐக்கியத்துக்கு இடையூருக இருப்பது இந்தத் தவருன உணர்ச்சிதான்! இதற்கு இஸ்லாத்தில் இடமே கிடையாது. நபிகள் நாயகம்(ஸல்) தங்களுடைய இறுதி ஹஜ்ஜுப் பிரசங்கத்தின் போது '' நான் குரைஷி வம்சத்தைத் சேர்ந்தவன் என்ருலும், குரைஷி என்று கூறுவதில் பெருமைப்படவில்லை. இஸ்லாத்தில் வர்க்க பேதமில்லை. அறபியும் — அறபி அல்லாதவனும் ஒன்றே'' எனக் கூறினுர்கள். முஸ்லிம்களுக்குள் இனப்பிளவையுண்டாக்க மறை முகமாக சில வகுப்புவாதிகளும் வேலை செய்கின்ருர்கள் எனச் சொல்லப்படுகிறது. நீர்கொழும்பில் நடந்த ஒரு முஸ்லிம் கூட்டத்தில், ஒரு பௌத்த பிக்கு, இலங்கை முஸ்லிம்கள் இரத்தத்தில் சிங்களவர்கள் இரத்தம் ஓடுவதாகக் கூறியதாக ஆங்கிலப் பத்திரிகை ஒன்றில் செய்தி வந்தது. அவர் கூற்றை இங்குள்ள முஸ்லிம் தலைவர்கள் இன்று வரை எதிர்த்து எழாதது என்ன காரணமோ? அல்லது இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கு வழிகாட்டியாக தலைவர்கள் யாரும் இல்லையோ? எனச் சந்தேகிக்க வேண்டியுள்ளது. எனவே இலங்கை முஸ்லிம்களுக்குள் ஐக்கியத்தை உண்டாக்க நம்மில் ஒரு குழு இருக்கத்தான் வேண்டும். இஸ்லாத்தின் உணர்ச்சி மிக்க ஆலிம்கள், உபாத்தியாயர்கள் இக்குழுவில் செயல் படவேண்டும். இவர்கள் கிராமங்களிலும் பட்டினங்களிலும் தங்கள் பிரசாரத்தைச் செய்ய வேண்டும். இதற்கு முன்னேடியாக எகிப்தில் ''இக்வானுல் முஸ்லிமீன்'' என்ற இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்த ஷெய்க் ஹஸனுல் பன்ன அவர்களைப் பின்பற்றி இக்குழுவிலுள்ளவர்கள் செயல் படவேண்டும். இக்வானுல் முஸ்லிமீன் இயக்கத்தை நிறுவிய தியாகி ஷெய்க் ஹஸனுல் பன்ன ''தனக்கு தந்தை இல்லை என்றும், தனது தந்தை இஸ்லாம் தான்'' என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். இவர் ஆரம்பித்த இந்த இயக்கம் ஆரம்பத்தில் தீரமுள்ள அறுவர்களைக் கொண்டிருந்தது. இன்று முஸ்லிம் உலகம் முழுவதும் இவ்வியக்கம் பரவி விட்டது. இன்று எகிப்திய நாட்டில் இஸ்லாத்தின் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. அவரது காலத்தில் எகிப்துக்கு மேல் நாட்டு நாகரீகமே பொருந்தும் என்றும் எகிப்தும் ஐரோப்பாவுடன் சேர்ந்த ஒரு பாகம் என்றும் சிலர் கூறிக் கொண்டு எகிப்தை ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்துள் சேர்த்து விட முயன்று கொண்டிருந்தார்கள். அது காலை அத்தாதுர்க் கமால் செய்து காட்டிய நாகரீகப் பாதைதான் சிறந்தது எனச் சிலர் எகிப்தில் கூறிக் கொண்டிருந்தனர். அந்த நாளில் தான் டாக்டர் தாஹாவால் எழுதி வெளியிடப்பட்ட ''இஸ்லாத்துக்கு முந்திய கவிதை'' என்ற நூல் வெளி வந்தது. இந் நூல் மிகப் படுமோசமானது. இக்கவிதைகளைப்படித்த எவரும், இஸ்லாத்தின் மீது சந்தேகம் கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டனர். குர்ஆன் ஹதீஸ்களுக்கு நேர் விரோதமானது தான் இப்பாடல்கள். அதே சமயத்தில் அதை விடப் படுமோசமான ஒரு நூல் ''இஸ்லாமும் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளும்'' என்ற தலைப்பில் ஜனுப் ஷெய்க் அலி அப்துல் ராஜி அவர்கள் எழுதியது தான்.

இதில் ''எகிப்து முஸ்லிம்கள் எல்லோரும், மதச் சார்பற்ற கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து வாழவேண்டு'' மென்றும் கூறப்பட்டிருந்தது. இது போன்ற கொள்கையை ஜனாப் சாக்ளா, அலிகார் பல்கலைக்கழகத்தில் கூறி முஸ்லிம்கள் எல்லோரும் ஹிந்துக்களின் கலாசாரத்தைப் பின்பற்ற வேண்டு மெனக் கூறியதாக இந்தியாவிலுள்ள முஸ்லிம் பத்திரிகை ஒன்றில் படித்தேன். மேலும் இந்திய அரசாங்கம் இதைத்தழுவிய கருத்துக்கள் அடங்கிய **''இந்தியாவில் முஸ்லிம்கள்''** என்ற ஒரு துண்டுப் பிரசுரத்தை வெளியிட்டிருக்கிறதாம். இதை எழுதியவர் ஜனாப் மன்சூர் ஹக். இத்துண்டுப் பிரசுரத்தில் உண்மைக்கு மாறான பல விஷயங்கள் அடங்கியுள்ளதாக **ஸிராத்** என்னும் உருதுப் பத்திரிகை கூறுகிறது. இந்தியா மதச் சார்பற்ற நாடாக இருந்து வந்த படியால் கடந்த 17 ஆண்டுகளாக இந்தியா முஸ்லிம்கள் பல நன்மைகள் பெற்றதாக அத்துண்டுப் பிரசுரம் கூறுகின்றதாம்! இது எகிப்தில் வெளி வந்த **''இஸ்லாமும் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளும்''** என்ற துண்டுப் பிரசுரத்தைப் போலவே இருக்கிறது. இம்மாதிரியான விஷயங்களை எதிர்த்துத்தான் வீரர் தியாகி ஷெய்க் ஹஸனுல் பன்னா எகிப்தில் மதப் புரட்சியைத் தோற்றுவித்து இறுதியில் இஸ்லாத்துக்காக உயிர் நீத்தார். எந்நாடாயினும் இவ்வித தியாக முயற்சியில் ஈடுபட்டால் இறுதியில் அந்நாடு சிறப்புறும் என்பது திண்ணம். இஸ்லாத்தின் பண்பையும் கலாசாரத்தையும் எந்த சக்தியாலும் மாற்ற முடியாது. முஸ்லிம்களுக்கு அவர்கள் **மதம் ஜீவ நாடி** போன்றதாகும். போர்த்துக்கீசியர் இலங்கையை ஆண்ட போதும், ஆங்கிலேயர் இலங்கையை ஆண்டபோதும் அரசாங்க உதவியுடன் கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார்களால் முஸ்லிம்களை மாற்ற முடியாது போய் விட்ட தென்பதை உலக மறியும்.

இலங்கையை ஆங்கிலேயர் ஆட்சி செய்த காலத்தில் பணக்காரர் வீட்டுப் பிள்ளைகள் ஆங்கில பாஷையைக் கற்றார்கள். இதன் காரணமாக இன்று இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் மேல்நாட்டு வாழ்க்கையை ஆடம்பரமாகக் கைக்கொண்டது தான் மிச்சமே ஒழிய, ஆங்கிலம் கற்ற முஸ்லிம்கள், இஸ்லாத்துக்கோ, முஸ்லிம் சமூகத்துக்கோ எவ்விதமான படைப்புகளையும் சிருஷ்டிக்கவில்லை. இது பெரிதும் வருந்தக் கூடியது. இன்று இலங்கையில் திரு. ஆனந்த குமாரசாமியைப் போல், அல்லது பாரதியாரைப் போல் இலங்கை முஸ்லிம்கள் ஒருவரைக் கண்டதுண்டா? மேலும் முஸ்லிம்களின் குறை நிறைகளை எடுத்துக் கூற இலங்கையில் ஒரு பத்திரிகை கூடக் கிடையாது. சோனகச் சங்கத்தார் இறந்து போய் விட்ட ''முஸ்லிம் நேசனை''ச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் என்ன பலன்?

வருங்கால முஸ்லிம் சந்ததியினரை இஸ்லாத்தின் பக்கம் திருப்புவது, முஸ்லிம் தாய்மார்களின் கடனாகும். இலங்கையில் தோன்றி யிருக்கும், இக்குழு முஸ்லிம் பெண்களையும் திருத்துவதற்குத் தவறக் கூடாது. பல முஸ்லிம் பெண்கள் தலையில் முக்காடு கூடப் போடுவதில்லை. பற்றாக்குறைக்கு ஒரு சில முஸ்லிம் பெண்கள் சினிமாவில் நடிக்கும் பெண்களைப் போல் நெற்றியில் பொட்டு வைத்துக் கொள்கின்றனர். ஆங்கில மோகத்தில் மூழ்கிய இளைஞன் ஒருவன், 'முஸ்லிம் பெண்கள் பர்தா முறையை அநுஷ்டிப்பதால் தான் முஸ்லிம் பெண்களுக்கு

கயரோகம் ஏற்படுகிறது' என்று என்னிடம் சொன்னுன்! இவன் சொன்னது எவ்வளவு பேதமை! முஸ்லிம் சிறுவர்களுக்கு, சிலம்பு வீச்சு, வாள் வித்தைகளைச் சொல்லிக் கொடுப்பது மிக அவசியம். எனவே இது போன்ற விஷயங்களைக் கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிப மன்றத்தார் செய்து பார்ப்பார்களாக!

''நீங்கள் உங்களைத் திருத்திக் கொண்டாலொழிய இறைவன் உங்களைத் திருத்த மாட்டான்'' (அல்குர்ஆன்)

*

மக்கா கலம்பகம்

''அருவநீர், அறிவுநீர் ஆகநீர் ஏகநீர்
உருவநீர், உணர்வுநீர், உண்மை நீரெண்மை நீர்
அழகின் பொருணீர், அகிலப் பொருணீர்,
விழைவின் பயனீர், விரிமாமறை நீர்,
ஆதி நீ ரனுதிநீர், அன்று நீரின்று நீர்,
சோதி நீர் மேதைநீர், தூய்மை நீர், வாய்மை நீர்,
உன்ன நீர், மன்ன நீர் உரிமை நீர், அருமைநீர்,
முன்னநீர், பின்ன நீர், முற்றுநீர், சுத்தநீர்''

– புலவர் நாயகம் ஷேக்னு லெப்பை –

சந்தத் திருப்புகழ்

தனன தான தானன
தனன தான தானன
தனன தான தானன தனதான

தரள மாலை தானுட
வதன சோதி மேலாட
சலய மேய தாளாட விடையாடத்

தலைவ மாலை யூடாட
வணிக ஏாட வாளோடு
சருவு பார்வை வேலாட முலையாட

வுரக நேமி வானுட
விரத வாள ரோடாடி
யுலவு மாமை மேலாடு மரமாதர்

உடனு லாவி மாலாட
    நெடிய பாவ மேயோட
        வுபய பாத சீர்பாடு   மெனையாள்வீர்

விரத வாசி யாவாட
    மறிய மாட மீனுட
        விசய வாணர் தாமாட   வறுஷாட

மிளிரு கூறு லீனுட
    விபுதர் லோக நீராடி
        வெகுவி னேத மேநீட   வருவோரே

முரச ரூத மேன்மாட
    துவச மான வானேட
        முரல்வ போல வேயாட   விளேஞோர்கள்

முதிய போதர் பாலோடி
    யரிய ஞான மேதேட
        முயல்ம தீன நாடாளு   மிறசூலே.

கண்டி மெய்ஞ்ஞான அருள்வாக்கியர்

— அப்துல் காதிறுப் புலவர் —

பாகிஸ்தான் ஜனாதிபதியுடன் எமது மன்றத் தலைவர்

இலங்கைக்கு விஜயஞ் செய்த பாகிஸ்தான் ஜனாதிபதி திருகோணமலைக்கு வருகை தந்த காலை, எமது மன்றத் தலைவர் வரவேற்ற காட்சியின் நிழற் படம்.

கவிதைத் துறையில் பாராட்டுக்குரியவர்

கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை

கிழக்கு மாகாணத்தின் காத்தாங்குடியில் 7- 9- 1913ல் பிறந்தவர். 1934ல் ஆசிரியர் பணியில் இறங்கினூர். இன்று 'ஆசிரியர் திலகமாக' குருத்தலாவை அரசினர் முஸ்லிம் வித்தியாலயத்தில் கடமை புரிகின்றூர். இந்தப் பட்டத்தை 1962ம் ஆண்டில் ஊவா மாகாண ஆசிரியர் சங்கம் இவருக்கு அளித்தது. 'அதான்' என்ற புனை பெயரில் 1941, 43ம் ஆண்டுகளில் 'தாருல் இஸ்லாம்' பத்திரிகையில் பாக்கள் பல புனைந்து புகழ்பெற்றூர். கவியேறு இக்பாலின் கவிதைத் தத்துவத்தில் திளைத்து 'இக்பால் இதய'த்தை நூலுருவாகத் தந்தார். ''ரூபாய்யாத்'' சமீபத்தில் வெளிவர விருக்கின்றது. 'இறசூல் சதகம்', 'செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம்' ஆகியன அச்சிலிருக்கின்றன. இஸ்லாமிய சரித்திரக் கவிதைகள் பற்றிய பாக்கள் ஆயிரங் கொண்ட ஒரு தொகுப்பும், தத்துவம்-கலை போன்றவற்றில் நவீன கருத்துக்களடக்கிய பாக்கள் பல கொண்ட தொகுப்புகளும் இவரது ஆக்கங்களாகவுள்ளன. கட்டுரைத் துறையிலும் ஈடுபாடுண்டு. சமீபத்தில் 'தினகர'னில் 'ஆய்வாளன்' ஆகி, 'கலாசாரம்' தந்துள்ளார்.

1964ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 4ந் திகதி கிண்ணியாவில் நடைபெறும் அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலை விழாவில் சுமார் 25 ஆண்டுகளாகக் கவிதைத் துறையில் ஆற்றிய சேவைக்காகப் பாராட்டையுங் கௌரவத்தையும் பெறுகிறூர்.

கவிஞர் அவர்கள் வெளியிடவிருக்கும் 'எதிரொலி' என்னுங் கவிதை நூலிலிருந்து சில பாக்களை எடுத்து இங்கே பிரசுரித்துள்ளோம்.

எதிரொலி

கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை

மண்ணைப் பொன்னாய்ச் செய்ததெது?
மலையைக் குகையாய்ச் செய்ததெது?
கண்ணை யுருட்டும் வேகத்தில்
ககனம் பறக்கச் செய்ததெது?
விண்ணை யளக்க, வீசுதிரை
வேலை கடக்க, விநோதமுடன்
எண்ணம் செல்ல, இவையெலாம்
எந்த விதியின் சம்மதமோ?

தூங்கி நிற்பவன் ஏழைதான்,
தொடர்ந்து பேச விதி ஏனோ?
ஏங்கும் அடிமைக் கெது விதியோ?
எல்லாம் தளையாய் நிற்கையிலே
ஓங்கும் இந்த உலகினிலே
உழைப்பின் சக்தி யறியாதான்
தாங்கி நிற்பான் தன் விதியைத்
தளையாய் நிற்கும் அதுதானே!

பிறக்க முன்னே நும்விதியைப்
பிசகின் றெழுதி விட்டபினர்
இறக்கும் வரையும் அதன்படியே
இயங்கி நின்றும் முடிவினிலே
துறக்கம் போக ஒருகேள்வி
தொடங்க நியாய முண்டோ? சொல்,
பறக்கும் அமரர் இருவருமேன்
பார்த்துப் பிரதி பண்ணுரோ?

''நன்மை தீமை அவன் பக்கல்''
நன்ருய்ச் சொன்னீர் உண்மைதான்,
உன்னும் பொருளோ செயல்களதின்
உற்பத் திக்கு நீரேகால்
பின்னும் பாதை யுமதுரிமை
பிறக்கும் முடிவும் நும்மீதே,
பின்னே, இறைவன் கடமையெது?
பிரித்துக் காட்டித் தீர்ப்பதுவாம்.

குர்ஆன் உம்மைச் சுதந்திரனுய்க்
குவலயத் தில்வைத் துனது,
கர்மம், தவப்பய னென்றெண்ணிக்
கல்லாய் நிற்க இடமில்லே,
தர்மங் காக்கும் சொர்க்கமதும்
தள்ளி யெரிக்கும் நரகமதும்
மர்மம் சூழ்ந்த் நும்செயலின்
மதிப்பின் பலனே யறிவீரே.

பாவம் செய்யின் அதற்குரிய
பங்கில் நீரே பொறுப்பாவீர்,
'ஏவும் தந்தை தாயர் வழி
இறையின் நாட்டம் இட்டவழி
யாவும் செய்தோம்' என்றுசொலி
யாண்டுந் தப்ப முடியாதே,
தாவும் பாதை தவறிவிடின்
தனியே அலேதல் நீர்தானே!

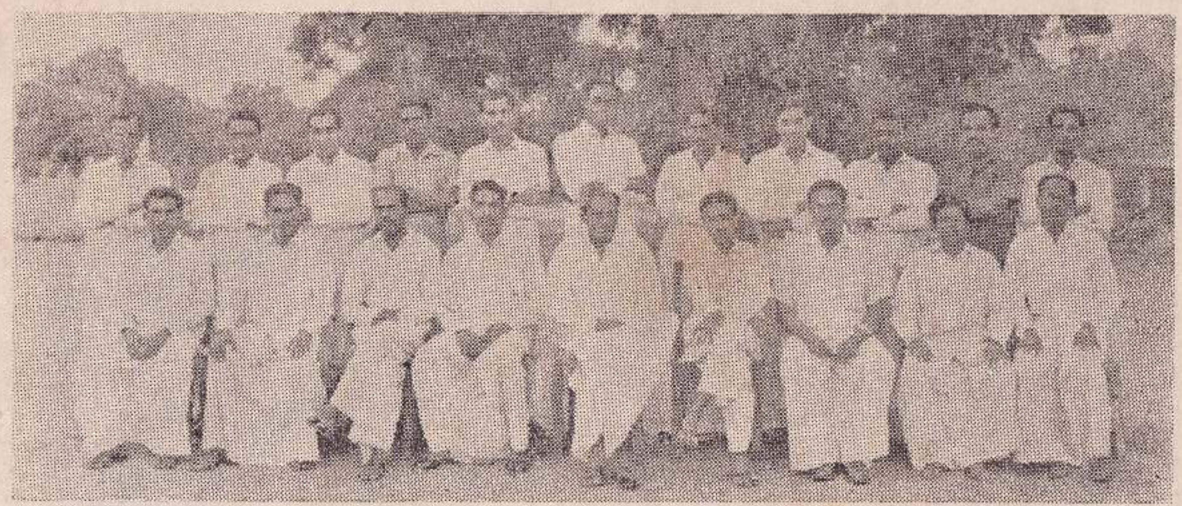

முன் வரிசையின் மத்தியில் நம் மன்றத் தலைவர் ஜனாப் ஏ. எல். ஏ. மஜீது அமர்ந்திருக்கின்றார். அவருக்கு இரு பக்கத்திலும் மன்ற இணைச் செயலாளர்கள் அமர்ந்திருக்கின்றார்கள். மன்றத்தின் ஏனைய செயற்குழு அங்கத்தவர்களும் படத்தில் காணப்படுகின்றார்கள்.

நாடகத் துறையில் பாராட்டுக்குரியவர்

ஜனுப் எம். ஏ. முகம்மது

தற்போது கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரி ஆசிரியராகவும், அக்கல்லூரியின் இசை - நாடகக் கழகத் தலைவராகவும் விளங்கும் ஜனுப் எம். ஏ. முகம்மது அவர்கள் 13 - 3 - 1918ம் ஆண்டு மாத்தறைப் பகுதியைச் சேர்ந்த திக்குவலையில் பிறந்தவர். 1940ம் ஆண்டு தமிழ் ஆசிரியர் தராதரப் பரீட்சையில் சிங்கள மொழியுடன் தேர்ச்சி பெற்றவர். 'நிலா' என்பது இவரது புனை பெயர். 1961, 62ம் ஆண்டுகளில் இலங்கைக் கலைக்கழகம் நடத்திய முஸ்லிம் நாடகப் போட்டியில் முதலாம் பரிசிலைப் பெற்றவர். தற்போது அக்கலைக் கழகத்தில் முஸ்லிம் பிரிவின் அங்கத்தவருள் ஒருவர். தமிழ்மொழி நாடகங்கள் பலவற்றுடன். 'அபிமானய' 'ஹர்தய ஸாக்சிய' என்ற இரு சிங்கள மொழி நாடகங்களும் தயாரித்துள்ளார். 1949ம் ஆண்டில் இலங்கை வானொலியில் இவர் எழுதிய 'புயல்' என்ற நாடகமே வானொலியில் ஒலிபரப்பாகிய முதலாவது இஸ்லாமிய நாடகமாகும். சுமார் 14 ஆண்டுகட்கு முன் இவர் வெளியிட்ட 'சூறுவளி' என்ற நாடகம் ஈழத்து முஸ்லிம்களுக்கென முதன் முதலில் வெளியிடப்பட்ட நாடக நூலாகும். கவிதைத் துறையிலும் மிகுந்த ஈடுபாடுண்டு. 'இஸ்லாமிய சரித்திரம்', 'இஸ்லாம்' ஆகிய இரு சிங்கள நூல்களின் ஆசிரியர்.

1964ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 4ந் திகதி கிண்ணியாவில் நடைபெறும் அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலை விழாவில் கடந்த 15 ஆண்டுகளாக நாடகத்துறையில் இவர் ஆற்றிய சேவைக்காகப் பாராட்டையுங் கௌரவத்தையும் பெறுகிறார்.

நாடகக் கலை

எம். ஏ. முகம்மது

நாட்டு மக்களின் மத சமூக கலாசார முன்னேற்றத்துக்கு மாத்திரமன்றி பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் அவசியமான ஒரு கலை நாடகக் கலை. மக்கள் சமுதாய வரலாறுகள் மாண்டு போகாமல் பாதுகாக்கும் சக்திவாய்ந்தது நாடகக்கலை, மறைந்து போன மனித சக்திகளைத் துளிர்விட்டுத் தழைக்கச் செய்யும் ஆற்றல் மிக்கது நாடகக்கலை.

பண்டைக்காலந்தொட்டு, 'கூத்து' என்று வழங்கி வந்த தனித் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே இன்று நாடகம் என நாட்டில் வழங்கி வருவதாகும். வடமொழியிலே 'நாடகம்' என்ருல் கூத்து என்றே அர்த்தமாகும். ஆனுல், அச் சொல்லிலே பதிந்துள்ள ஆழிய கருத்துக்கள் ஆராயற்பாலனவாகும்.

கல்வி வாசனையே இல்லாத பாமர மக்களுக்குக் கூட நல்லறிவு போதிக்கும் ஓர் அரிய சாதனமாக இருந்து வருகின்றது நாடகக்கலை. இயல், இசை, ஓவியம், சிற்பம் ஆதியாம் கலைகளுக்கும் உயிரூட்டும் ஓர் உன்னத கலையாகத் திகழ்ந்து வருகின்றது நாடகக்கலை. நாடகக் கலையை இரு பெரும் பிரிவுகளுக்குள் அமைக்கலாம். அவை சரித்திரம், சமூகம் என்பனவாகும்.

இறந்த காலச் சம்பவங்களை, இயல், இசையோடு இணைத்து நிகழ்கால சமுதாயத்துக்கு நினைவுறுத்துவது சரித்திரமாகும். நம்முன்னேரின் பெருமைகளையும் பேராற்றல்களையும், அவர்கள் சமுதாயத்துக்கு ஆற்றிய அருந்தொண்டுகளையும் பாலர் முதல் முதியோர் ஈருக, பண்டிதரும் பாமரரும், ஏன்? பகுத்தறிவு படைத்த அனைவரும் சிந்தித்துத் தெளிவுறவும், சீரிய வாழ்வுக்கு அடிகோலவும், தூண்டு கோலாக அமையும் வகையிலே எளிய நடையில், இனிய முறையில் சரித்திர நாடகங்கள் அமைதல் சிறப்பாகும்.

இம்மாநிலத்திலே மிக மாண்புற வாழ்ந்து நமக்கு வழிகாட்டிகளாக அமைந்த பெரியோர்களும் அவர்கள் சமூகத்துக்கு ஆற்றிய தொண்டுகளும் அவர்களோடு மாண்டு போகாது பாதுகாக்கும் சிறந்த வழி இத்தகைய சரித்திர நாடகங்களாகும். அவர்கள் விட்டுச் சென்ற விலைமதிக்க முடியாத பொக்கி

ஷங்களான, அவர்களின் சமூகத் தொண்டுகளை நாம் நாடகக் கலை உருவாக்குவதன் மூலம், சிறந்த இலக்கியங்களையே படைத்துச் சமூகத்துக்கு உதவுகின்றோம். எனவே, இத்தகைய சரித்திர நாடகங்கள் இலக்கியத்தோடு இணைந்து, சீர்திருத்த சமுதாயத்தின் இறவாச் செல்வங்களாகப் பாதுகாக்கும் மகத்தான பணியை நாடகக் கலையின் மூலம் நாம் செய்ய முடியும் என்பதை வலியுறுத்த வேண்டுவதில்லை. எனவே, இன்று சமுதாயத்திலே நாடகக்கலை இல்லாதிருந்திருந்தால், நமக்கு முன்னே வாழ்ந்து நமக்கு வழி காட்டிகளாகத்திகழ்ந்த எண்ணற்ற பெருமக்களை, அவர்கள் மறைவோடு இந்த அகிலமே மறந்திருக்கும் என்பது முற்றிலும் உண்மை. பண்டித மணிகள் அவர்களின் கற்பனைக்கு, மெருகேற்றும் காவியங்களாகச் செய்த போதிலும், அவை பாமர மக்கள் புரிந்து கொள்ளமுடியாத மிகைப்படுத்தப்பட்ட படைப்புக்களாக இருக்கலாமே தவிர மனிதனின் இதயத்தைத் தொடும் இன்பக்கலையாக அமைய முடியாது.

சமூக நாடகங்களைப் பற்றி நாம் நோக்கும் போது, முதலில் அவை எவ்வாறு அமைய வேண்டும், என்பதைக் கவனித்தல் அவசியமாகும். மனிதனின் அன்றாட வாழ்க்கையோடு இணைந்த சம்பவங்களையே மதமும் வற்புறுத்துகின்றது. நம்மைப் பொறுத்த வரை, மதம் மனித வாழ்வின் ஜீவ நாடியாகும். மதப் பற்று மனித உள்ளத்திலே அன்புச்சுடரை பிரகாசிக்கச் செய்யும். அச்சுடரின் மூலம் இருள் சூழ்ந்த பிற்போக்குச் சக்திகளை வெகு சுலபமாகத் தாண்டிச் சென்று விடலாம். இத்தகைய அற வாழ்வு காணும் வழியை, இனிய நடையிலே பண்டிதரும் பாமரரும் இலகுவில் புரிந்து கொள்ளும் முறையில், சமூக நாடகங்கள் அமைய வேண்டும்; அமைக்கவும் முடியும்.

மத போதனைகளையும், மதக் கோட்பாடுகளையும் கூட மக்களின் மனம் கவரும் வகையில் பிரசாரம் செய்யும் ஓர் துணைக்கருவியாக நாடகக் கலையைப் பயன் படுத்த முடியும். மனிதனின் கீழ்த்தரமான இச்சைகளைத் தூண்டிவிடும் ஆபாசங்களை அகற்றி அறிவு புகட்டும் அருமருந்தாக அமைய வேண்டும் நாடகக்கலை.

ஒரு குடும்பத்தலைவன் தன் குடும்பத்திலே உள்ள மனைவி மக்கள், உற்றார் உறவினர் ஆகியோரோடு எவ்வாறு பழக வேண்டியுள்ளானோ? அவ்வாறே மற்றோரும் பழக வேண்டும், என்பதை மனதிற் கொண்டு, நாடக ஆசிரியர்கள் நாடகங்களை எழுதித்தயாரித்தல் வேண்டும். பிற்போக்குச் சக்திகளும் வேரூன்றிக் கிடக்கும் சமுதாயத்திலே நாமும் நமது மனைவி மக்களோடு வாழ்கின்றோம், என்பது உண்மை. எனினும், அத்தகைய சக்திகள் நமது ஆத்மீக வளர்ச்சிக்குத் தடைக் கற்களாக இல்லாமல், எவ்வாறு விலகிச் செல்கிறோமோ? அவ்வாறே ஏனையோரும் விலகிச் செல்லும் வகையில், பிற்போற்குச் சக்திகளை எவரது மனமும் புண்ணாகும் வகையில் கண்டிக்காது சாத்வீக முறையிலே அவற்றைக்களைய முனைய வேண்டும். கண்டிப்பதன் மூலம் பலரின் வெறுப்புக்குப் பாத்திரமாவதை விட, பண்போடு தீமைகளை, நன்மைகளின் மூலம் புரியவைப்பதால் ஏராளமானவர்களின் அன்புக்கு உரியவர்களாகலாம்.

வாழ்க்கைக்கு எந்த வகையிலும் சம்பந்தமற்ற கவைக்குதவாத கற்பனைகளை நாடகத்திலே திணித்து, கலையை மாசு படுத்துவதிலிருந்து நாடக ஆசிரியர்களும் கலைஞர்களும் வெகுதூரம் விலகிச் சென்று விட வேண்டும். பழைமையை முற்றாகப் புறகணித்து விடாது, புதுமைக் கருத்துக்களுடன், சமய சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்ற வாறு, பயன் படுத்துவதிலே நாடக ஆசிரியர்கள் வெற்றி காண வேண்டும். அப்போது தான் நமது சமூதாய உயர்வு தாழ்வுகளை இன்றைய பரம்பரை புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.

ஒவ்வொரு சமூகத்தாருக்கும் தனிப்பட்ட வெவ்வேறு வகையான கலாசாரங்கள் இருப்பதை அறியாதார் இருக்க முடியாது. கலாசாரம் மதத்தோடு இணைந்த ஒன்றாகும். மதத்தைக் கலாசாரத்திலிருந்தோ, கலாசாரத்தை மதத்திலிருந்தோ பிரிப்பது முடியாத காரியமாகும். எனவே, நாம் நாடகக்கலையின் மூலம், நமது கலாசாரத்தை வளர்க்க முடியும் என்பதை உணர வேண்டும். பரம்பரையாக, நமது முன்னோர்கள் கையாண்டு பின் பற்றி வந்த கலாசாரம், நவ நாகரிக சக்திகளால் நசுக்கப்பட்டு விடாதபடி பாதுகாக்கும் பொறுப்பு நாடக ஆசிரியருடையதாகும்.

சமூகத்திலே மிகப்பெரும் பொறுப்பைச் சுமக்க வேண்டிய நாடக ஆசிரிர்கள், ஆத்ம சுத்தியுடன் நடுவு நிலை தவறாது, தாம் கொண்ட கருத்துக்களைத் தயக்க மின்றி வெளியிடு வோராய் இருத்யல் வேண்டும். திடசித்தம், தைரியம், மனோ உறுதி தன்னம்பிக்கை ஆதியாம் அருங்குணங்களைப் பக்க பலமாகக் கொண்டு முன் வைத்த காலைப் பின் வைக்காது, சேவை செய்வதற்கு நாடக ஆசிரியர்கள் ஒருபோதும் தயங்கலாகாது. வறுமைக்கு அஞ்சி உரிமைகளைத்தளர விடுவோர் நாடக ஆசிரியராக இருக்க எள்ளளவும் தகுதியற்றோர் ஆவார்கள். கலாசார வளர்ச்சியே சமூக முன்னேற்றத்தின் ஆணிவேர் என்பதை நாடக ஆசிரியர்கள் புரிந்து கொண்டால், நாம், மேற் கூறிய நிலைமைக்கு வர அவசியம் இருக்காது என்பது நமது கருத்தாகும்.

இது சினிமா யுகமாகும். இந்த சினிமா யுத்கதிலே உண்மை யான கலாசாரத்தோடு இணைந்த நாடகங்களை உருவாக்குவது வெகுசிரமம். மேனாட்டு நாகரிகத்தோடு இணைந்து உறவாடும் இன்றைய இளைஞர்களின் உள்ளம் அந்நாகரிகத்தினால் கவரப்படுவதில் அதிசயம் ஒன்றும் இல்லை. நமது நாட்டுக்கும் நமக்கும் சொந்தமான கலாசாரத்தையும் மதக்கோட்பாடுகளையும் மறந்து நமக்கு முற்றிலும் பொருத்த மற்ற பழக்க வழக்கங்களுக்கு அடிமையாகி பணத்தை வீண் விரயம் செய்வதோடு சுகத்தையும் கெடுத்துக் கொள்ளும் இளைஞர்களையும் நாம் இன்று காண்கின்றோம்.

எதிர்கால சமுதாயச் சிற்பிகளான இவர்களை இத்தகைய அழிவுப்பாதைக்கு இட்டுச் செல்லும், மேனாட்டுத்திரைப் படங்கள் நம் நாட்டுத் தேசிய வருமானத்தின் பெரும் பகுதியை விழுங்கி ஏபபம் விடுவதை நாம் கண்ணாரக் காண முடியும். இது எத்தகைய வருந்தத் தக்க விஷயம் என்பதை தேசிய

உணர்ச்சியுள்ள எவரும் மறுக்க முடியாது. எனவே இந்த நிலை மாற வேண்டுமாக இருந்தால் நம் இளைஞர்களையும் கவரத்தக்க நாடகங்களை நாம் உருவாக்க வேண்டும்; உருவாக்கவும் முடியும்.

நாடகக்கலை ஒரு சாராருக்கோ, ஒரு சாகியத்தாருக்கோ, ஒரு வயதினருக்கோ மாத்திரம் உரியதல்ல. இன்றைய இளைஞர்கள் பெரிதும் விரும்பும் இனிய சங்கீதங்கள், மல்யுத்தப் போட்டிகள், சிலம்ப வித்தைகள், கோலாட்டக் காட்சிகள் ஆதியாம் இன்னோரன்ன விளையாட்டுக் காட்சிகளை, நாடகங்களிலே புகுத்துவதன் மூலம் இளைஞர்களின் இதயங்களையும் கவர முடியும் என்பது நான் கண்ட அனுபவம். இவ்வாறு செய்து நம் இளைஞர்களையும் நாடகக் கலையின் பக்கம் திருப்புவோமாயின் அது இளைஞர்களுக்கு மட்டுமல்ல, நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் நாம் செய்யும் மகத்தான ஒரு தொண்டாகும்.

கலைஞர்கள் பெரும்பாலும் வறுமையின் போர்வைக்குள் சிக்கியவர்கள் என்பதை அறியாதார் இருக்க முடியாது. அதிலும் நாடகக் கலைஞர்களின் நிலை பற்றிக் கூறவே வேண்டியதில்லை. எழுத்து, நாடக ஆசிரியருடையதாயினும், உரிய முறைப்படி தயாரித்து நடத்துவதற்கு வேண்டிய பொருள் உதவி வழங்க வேண்டியவர், கலை ஆர்வமும் சமூகப்பற்றும் உடையோரே ஆவர். அத்தோடு அரசாங்கத்தின் கவனமும் அவர் பால் விழ வேண்டும். ஸ்ரீ லங்கா கலா மன்றத்தாரும் சாதி மத பேதமின்றி உயர் நோக்கோடு ஆதரவு நல்க வேண்டும். பொது மக்களும் தங்கள் ஆதரவை இயன்ற அளவில் அளிக்க முன் வர வேண்டும். படமாளிகைகளில் மணிக்கணக்காகக் காத்திருந்து பழகிய கலாரசிகர்கள், கலை வளர்ச்சிக்காக மனங்கோணாது ஒரு பிரவேசச் சீட்டை வாங்குவதன் மூலமாவது, ஆதரவு காட்டுவார்களேயானால், நாடகக்கலை இன்று, கலைஞர்களைப் பொருளாதாரப் பாதாளத்தில் தள்ளி விடும் ஓர் கலையாக ஆகவேண்டியதில்லை, என்பதை உணர்வது கலாரசிகர்களின் பொறுப்பாகும்.

நாடகக் கலை அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமாயின், சகல வசதிகளுடனும் கூடிய ஓர் உயர்தர நாடக அரங்கு அவசியமாகும். தனிப்பட்ட வகையில் ஒவ்வொருவரும் தம் மனப் போக்கிற்கேற்ப நாடகங்கள் தயாரிப்பதை விடுத்து, அறிவும், ஆற்றலும், அனுபவமும் மிக்க கலைஞர்களைக் கொண்ட கலைக்கழகங்கள் மூலம் நாடகங்கள் உருவாக்கப் பெற வேண்டும். அரசாங்க ஆதரவோடு, நாடகங்களை நடத்த வேண்டும், பொது மக்கள் அனைவரும் பார்த்து ரசிக்கக் கூடிய வகையில் நுழைவுச் சீட்டுகள் குறைந்த விலையில் இருத்தல் வேண்டும். கலைஞர்களுக்கான பயிற்சிக் கூடமொன்றை அரசாங்கமே நடாத்துதல் வேண்டும். அதன் மூலம் நல்ல கலைஞர்களை நாட்டுக்கு உதவ வேண்டும்.

இனி நாடக ஆசிரியர்களைப் பற்றி ஒரு சிறிது நோக்குவோம். ஆசிரியர் ஒருவர் நாடகத்தை எழுதுமுன், இன்றைய சமூகத்தேவைகள் எவை என்பதை மனதிலே ஆழப் பதிய வைத்து ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டு, வேண்டிய

திட்டங்களையும் வகுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அதன் பின்னர் எழுத ஆரம்பிக்கலாம். விடயச் செறிவற்ற அனாவசியமான அடுக்குத் தொடர்களை உபயோகிக்காது எவரும் புரிந்து கொள்ளத்தக்க பேச்சு நடையிலே நாடகங்கள் அமைத்தல் வேண்டும், சம்பாஷணைகள் நீண்டவைகளாக இல்லாமல், ரசிகர்களின் உள்ளங்களிலே பதியும் வகையில் குறுகியனவாக இருத்தல் வேண்டும். நாடகம் முழுவதும் வெறும் சம்பாஷணையாக மாத்திரம் இல்லாமல் சம்பவங்களுக்கு ஏற்ற வகையிலே பொருத்தமான இசையும், காட்சி அமைப்புக்களும் இருத்தல் வேண்டும். இசையில்லா நாடகம், உப்பில்லா உண்டி போலாகும்.

கீழ்த்தரமான உணர்ச்சிகளைக் கிளறி விடும் சம்பவங்களை எப்போதும் தவிர்த்துக் கொள்ளுதல் நலமாகும். காதல், வீரம், சோகம், ஹாஸ்யம், ஆதியாம் நவ ரசங்களும் அமைய வேண்டியது அவசியமாயினும், காதற் காட்சிகள் எல்லைமீறா வண்ணம் கவனித்தல் மிக மிக அவசியமாகும். குடும்பத்தோடு கண்டு களிக்க வேண்டிய ஒரு கலை அருவருப்பான எண்ணங்களுக்கு வித்திடுமாயின் அதனால் ஏற்படும் நட்டம் கலைக்கு மாத்திரமல்ல, சமுதாயத்துக்குமாகும்.

கூடுமான வரை காட்சிகளும் பாத்திரங்களும் குறைவாக இருத்தல் வேண்டும். பாத்திரங்களுக்குப் பொருத்தமான நடிகர் - நடிகைகளையே பொறுக்கி எடுத்தல் வேண்டும். நாடகத்துக்குப் பொருத்தமான நடிகர் நடிகைகளே தவிர நடிகர் நடிகைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் நாடகங்கள் அமைப்பது முடியாத காரியமாகும்.

அவ்வக்காட்சிகளைத் தத்ரூபமாக எடுத்துக் காட்டும் வகையிலே காட்சி அமைப்புக்கள் அமைய வேண்டும். ஒளி, ஒலி அமைப்புக்கள், கால வித்தியாசத்தையும், குறிப்பிட்ட காலங்களையும் தெளிவாகக் காட்டக் கூடியனவாக அமைதல் வேண்டும்.

தயாரிப்பாளர் இவை போன்ற ஏனைய விடயங்களையும் கூர்ந்து நோக்கின் தயாரிப்பில் வெற்றி காண முடியும். அத்தோடு நாடக ஆசிரியரைப் போலவே தயாரிப்பாளரும் மிகுந்த பொறுமை சாலிகளாகவும், எத்தகைய சந்தர்ப்பத்திலும் எத்தகைய இன்னல்களையும் சகிக்கக் கூடியவர்களாகவும் இருத்தல் மிக மிக அவசியமாகும். நடிகர் - நடிகைகளைப் பொறுத்த வரை குறிப்பிட்ட நேரங்களில் ஒத்திகைக்கு வரத் தவறும் இயல்புடையவர்களாகவும் சமய சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்றவாறு தம் மதிப்பை உயர்த்திப் பழிவாங்கும் இயல்புடையவர்களாகவும் இருக்கலாம், இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலே தயாரிப்பாளர்கள் தங்கள் பொறுமையால் அவர்களை வெற்றி கொள்ள விசேட பயிற்சி பெறுதல் வேண்டும்.

கடைசியாக நடிகர் நடிகைகளைப் பற்றியும் ஓரிரு வார்த்தைகள் கூறுவோம். நடிகர் - நடிகைகள் கலைஞர்கள் என்பதை மனதிற் கொள்ள வேண்டும். எப்போதும் ஆத்ம சுத்தியோடு நடந்து கொள்வதை இலக்கணமாகக் கொள்ள

வேண்டும். 'தொழில்' என்ற முறையில் நாடகத்திற் குதிக்காமல் கலை-கலாசாரத் தொண்டு என்ற உயரிய நோக்கோடு நடிக்க முன் வர வேண்டும். எந்தப் பாத்திரத்தையும் திருப்தியோடு எற்று நடிக்க முன்வர வேண்டும். பாத்திரத்தை ஏற்றதும், தமது புற நிலையை முற்ருக மறந்து, பாத்திரத்தோடு ஒன்றி விட வேண்டும். நாடக ஆசிரியர், தயாரிப்பாளர் ஆதியோரோடு, எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். எத்தகைய கண்டனங்களையும் பொறுமையுடன் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்க வேண்டும். பொறுமையின் உறைவிடமாக, இருக்க வேண்டும். இத்தகைய இன்னேரன்ன குணங்களைக் கொண்ட கலைஞர்கள் நாடகக் கலையின் ஜீவ நாடி என்றே கூறலாம்.

1936-ம் ஆண்டு நான் கிராமப்பள்ளி மாணவனுக இருந்த காலத்திலே முதன் முதலாக நாடக மேடையிலே தோன்றியதிலிருந்து இதுவரை நான் கண்ட எனது அனுபவத்தையே இங்கு தந்துள்ளேன். இங்கு கூறியுள்ளவைகளுக்கு விதிவிலக்கும் இருக்கலாம். எனினும் அது சூழ் நிலையைப் பொறுத்தது, என்பது எனது துணிவு. இருந்தாலும், நாடகக் கலை, என்ருல் என்ன என்பதை இதிலிருந்து புரிந்து கொள்ளலாம், புனிதமான நாடகக்கலை ஓங்க மத - கலாச்சாரமும் பொருளாதாரமும் ஓங்கும் என்பது கலைஞர்கள் கண்ட முடிபாகும்.

*

புகழ்ப்பாவணி

பூமேவுகுபி ரெனுமிருட்படல மறவிறை
பொலிந்திட விடுக்கவந்த
புகழ்பரவு நபிமார்தமரசாகி மக்கமாம்
பொன்னக ருதித்தகுரிசில்

மாமேவு மகுமூது நபிபுதல்வி யுலகத்து
மங்கைய ரியார்க்குமரசி
மதிவதன பாத்திமா வெனுநங்கை புதல்வருண்
மற்றுமுன் னையாகிய

தாமேவு மேந்தலசன் மரபில்வரு மரியவபு
சாலிகின ருட்டனையாய்த்
தாவுதவ பாத்திமா வயினுறைந் துலகெலாந்
தகைமையொடு வாழ்த்தெடுப்ப

பூமேவு தண்டலைகொள் ஜயிலானி வந்தவ
புரந்தருழ்க வேழையெனையே
புவிமாயை மருவாது துவமீது விளையாடு
போதரா முகியிதீனே.

— சு. மு. அசனுலெப்பை —

சிரமதானப் பணிகள்

கிண்ணியாவிலிருந்து நான்கு கல்தொலைவிலுள்ள சூரைக்கல் என்னுங் கிராமத்தின் நீண்ட நாட் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் முகமாக ஒரு பாடசாலை கட்டப்படுகின்றது. பாடசாலை அமைக்கப்படும் வளவிலுள்ள காட்டை அழிக்கக் கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிபர் மன்றத்தினர் சிரமதானம் வழங்கினர். (1) மன்ற உறுப்பினர் சூரை கல் கிராமத்திற்கு மன்றத் தலைவரின் தலைமையில் நடந்து செல்லுகின்றார்கள். (2) நாட்டு அபிவிருத்திப் பணியில் சிரமதானம் எவ்வாறு பிரதான இடம் வகிக்கின்றது என்பதை மன்றத் தலைவர் ஏ. எல்.ஏ. மஜீது விளக்குகின்றார். (3) மன்றச் செயலாளரான எஸ். எம். ஹனிவா தமது மன்றத்தின் சிரமதான செயல் திட்டங்களை விளக்குகின்றார். (4) மன்றத்தின் சிரமதானப் பணியினாலே துப்பரவு செய்யப்பட்ட நிலப்பரப்பின் ஒரு பகுதி.

கலைவிழா ஆலோசனைக் கூட்டம்

1. கொழும்பு தப்ரபேன் ஹோட்டலில் 10. 7. 64 இல், அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலைவிழா நடத்துவது பற்றி நடந்த ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் விசேட சொற்பொழிவாளராகக் கலந்து கொண்ட பொது மராமத்து உதவி மந்திரி ஜனுப் கே. அப்துல் ஜப்பார் M. P. அவர்கள் தமது சிறப்புச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றார்.

2. அக்கூட்டத்திற்குச் சமுகமளித்த பாராளுமன்ற முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள், அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், பிரமுகர்கள் ஆகியோரோடு சிற்றுண்டி விருந்து நேரத்தில், கி. மு. வா. ம. தலைவரும் மூதூர்ப் பிரதி நிதியுமான ஜனுப் ஏ. எல். ஏ. மஜீது, பீ.ஏ, அவர்கள் கலந்துரையாடிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

3. 1961 ஆம் ஆண்டில் அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில், கௌரவ அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்மூது அவர்களின் தலைமையின் கீழ் நடைபெற்ற கலைவிழாவில் தமிழையே முஸ்லிம்களின் போதனு மொழியாகக் கொள்ள வேண்டுமேன்றும், இஸ்லாமிய இலக்கியம் முஸ்லிம் பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்றும், மௌலவிகளுக்குப் பயிற்சிக் கலாசாலையோடு அரபிச் சர்வகலாசாலையொன்றும் நிறுவப்பட வேண்டுமென்றும், இவற்றின் மூலமே முஸ்லிம்கள் தமது தனித்துவததைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியுமென்றும் பேசிய ஏ. எல். ஏ. மஜீது அவர்கள், 10. 7. 64 இல் தப்ரபோன் ஹோட்டலில் அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலை விழாவின் நோக்கம் பற்றியும், இதே போன்ற விழா ஆண்டு தோறும் ஈழத்தின் பல பாகங்களிலும் நடைபெற வேண்டிய அவசியம் பற்றியும் விளக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

பகுதாது நகர்ச் சிறப்பு

கடல்வ ளைந்தபுவி பணிநனந் தலைகவின் றுமெங்ஙன
மெழுந்த தென்
றடல்வ ளைந்தவின நரர்தெரிந் திடவகழ்ந் ததாகு
மெனவகன் றிருந்
திடல்பெ ருங்கமடம் வலியிடங் காதிரி யிகலினங்
கணம றைந்திட
லுடல்க ரந்தவுயி ரெனங் ககழி யுடனிருந்
திலகு மந்நகர்

கற்ற மாந்தர்கண் மதிக்கு நேர்பொருவு
கன்னிமா மதில்கள் வாயெலா
நற்ற வக்குணர்தம் வண்மை யென்னநிரை
நடுவு வெண்டுவச வாடைகள்
சுற்றி நாதரிசை பூநிரந் துவெளி சூழ்வ
திம்ப ருணர் வானெழுந்
துற்ற வென்னமுகில் கீண்டுயர்ந் துநனி
யோங்குமா லிகழ்வு நிங்கவே

— மு. சுலைமான் லெப்பை —

தமிழ் வளர்த்த முஸ்லிம்கள்

—ஹாபிஸ் எம். கே. செய்யிது அஹமது

கலைவிளக்கு

கலைக்கு விழா எடுப்பது அறிவுக்கு அணி செய்வதாகும். இஸ்லாமியக்கலை ஒரு கலங்கரை விளக்கு. இருள் சூழ்ந்திருந்த உலகுக்கு ஒளி அளித்தது இஸ்லாமியக்கலை. அன்பையும் பண்பையும் சத்தியத்தையும் சகோதரத்துவத்தையும் சமதர்மத்தையும் அபேதவாதத்தையும் போதித்த கலை இஸ்லாமியக்கலை. விண்ணையும் மண்ணையும் அளந்து, விண் - மண் உறவுபற்றி கூறுகிறது இஸ்லாமியக்கலை. அரபுநாட்டில் தோன்றிய இக்கலை ஒளி, உலகமுழுதும் இருள் போக்கி அருள் அளித்து உதவியது. அரபிவர்த்தகர்கள் உலகமுழுதும் வர்த்தகதொடர்பு கொண்டிருந்தனர். தாங்கள் சென்ற இடமெல்லாம் இந்த மணிவிளக்கையும் கொண்டு சென்றனர். இலங்கையுடனும் தமிழகத்துடனும் அரபிவர்த்தகர்களுக்குப் பன்னெடுங்கால உறவுகள் உண்டு. இலங்கையை 'ஸரந்தீப்' என்றும் தமிழகத்தை 'மாபர்' என்றும் அரபிகள் அழைத்தனர். 'மாபர்' என்ற வார்த்தைக்கு 'வழி' என்பது பொருள். 'ஸரந்தீபு'க்குப் போகும் நடுவழியில் அமைந்திருந்ததால் இப்படி அழைத்தனர். வர்த்தகநிமித்தம் அரபிகள் இங்கு வந்துபோய்க்கொண்டிருந்தாலும் நிரந்தரமாக குடும்பசகிதம் குடிபுகுந்தது ஹிஜ்ரி 228-ல்தான். மலபார் கரை, மாபர் (தமிழ்நாடு) கரை, ஸரந்தீப் (இலங்கை) கரை, இம்முப்பகுதிகளிலும் பரந்து குடிபுகுந்தனர். எகிப்திலிருந்து வந்தவர்கள் இவர்கள். எகிப்தின் தலைநகருக்கு 'அல்காஹிரு' என்று பெயர். அரபிகள் குடிபுகுந்த காயல்பட்டணத்துக்கு இந்தப் பெயரையே வைத்தனர். இஸ்லாமியக் கலை விளக்கு இங்கிருந்துதான் தமிழ் உலகுக்கு ஒளி பரப்பிற்று.

இந்தியாவில் இஸ்லாம்

அரபி வர்த்தகர்கள் கடல்வழியாக வந்து தெற்கே இஸ்லாத்தைப் பரவச் செய்ததுபோல் வடக்கே தரைமார்க்கமாக இஸ்லாமியக்கலையை இந்திய துணைக் கண்டத்துக்குள் கொண்டு வந்தவர்கள் இஸ்லாமிய ராணுவத்தினர்கள்.

இலங்கையிலிருந்து...

கி. பி. 8-வது நூற்றுண்டில் இலங்கையிலிருந்து சில அரபிவர்த்தகர்கள் ஒரு கூட்டமாக சில கப்பல்களில் ஹஜ்ஜு யாத்திரைக்காகச் சென்றனர். அரபி மன்னர் வலீதுக்கு மதிப்புமிக்க பல அன்பளிப்புகளை இவர்கள்மூலம் அனுப்பி வைத்தான் இலங்கை மன்னன். அராபிய கடலில் ஏற்பட்ட புயல் காரணமாக கப்பல்கள் ஸிந்து கரைக்கு ஒதுங்கவேண்டியதாயிற்று. ஸிந்துவிலுள்ள கடல் கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் கப்பல்களை மறித்து தாக்கி எல்லா பொருள்களையும் கொள்ளையிட்டனர். அரபியர்களின் அரசியல் ஆதிக்கம் போர்த்துகலி(Portugal)லிருந்து கிழக்கே இமயம்வரை இருந்தகாலம் அது. கிழக்கு பகுதிக்கு ஹஜ்ஜாஜ் பின் யூசுப் கவர்னராக இருந்தார். இவருக்கு இந்தத் தகவல் எட்டவே ஸிந்து மன்னருக்கு பரிகாரம் தேடி வேண்டுகோள் விடுத்தார். நொந்த புண்ணில் கோல் பாய்ச்சும் தன்மையில் நடந்துக்கொண்டார் ஸிந்துமன்னர். இது ஹஜ்ஜாஜுக்கு வேதனையையளித்தது. 17 வயதுகூட நிறம்பாத தம்

மருமகன் முகம்மது பின் காஸிமின் தலைமையில் ஒரு படையை ஸிந்துக்கு அனுப்பி வெற்றிகொண்டார். இந்திய துணைக் கண்டத்தில் அரபியர்கள் தெற்கே கேரளத்திலும் தமிழகத்திலும் தங்கள் குடியேற்றப்பகுதிகளை அமைத்த விபரங்களை இந்திய யூனியன் அமைச்சர் பேராசிரியர் ஹுமாயூன் கபீர் தமது 'இந்திய பாரம்பரியம்' (Indian Heritage) எனும் நூலில் விரிவான தகவல்கள் கொடுக்கிறார்.

யவனர்கள்

இலங்கையிலும் தமிமகத்திலும் குடிபுகுந்த அரபியர்களை தமிழர்கள் "யவனர்கள்" என்றனர். சிங்களவர்கள் "யோன்" என்றனர். இன்றுங் கூட கொழும்பு பழைய சோனகர் தெருவை 'பரண யோன் வீதிய' என்றும் புதிய சோனகர் தெருவை 'அலுத் யோன் வீதிய' என்றும் 'யோன்' என்ற பெயராலேயே அழைக்கின்றனர்.

"சீனம் மிசிரம் யவனரகம்........"

என்று கவி பாரதியார் பாடுவதும் எகிப்து முதலிய மற்றும் அரபி நாடுகளைக் குறித்துத்தான்.

"யவன ரியற்றிய வினைமாண் பாவை
கையேந் தய்யக னிறைய நெய்சொரிந்து"

என 'நெடுநெல் வாடை' எனும் நூலில் நக்கீரர் கூறுகிறார். தமிழக வேந்தர்களின் மாளிகைகளை யவன சிற்பிகள் செய்த பாவை விளக்குகள் அலங்கரித்தன என அறிகிறோம். 'யவனர்' என்ற வார்த்தைக்கு 'சோனகர்' என்று நச்சினார்க்கினியார் எழுதியுள்ளார். அரபிகள் ஆரம்பத்தில் குடிபுகுந்த 'காயல்பட்டணம்' சோனகர் பட்டினம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டதாகவும் சோனகர்களின் தந்தை நாடாக இது மதிக்கப்படுவதாகவும் டாக்டர் கால்ட்வெல், கர்னல்யூல், ஸர்காஸி சிட்டி, ஸர் டென்னண்ட் முதலிய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். காயல் பட்டணத்துக்கு அண்மையில் 'சோனகன் விளை' என்ற ஒரு கிராமம் இன்றும் இருந்துவருகிறது. அங்கு ஒரு பெரிய குளம் இருக்கிறது. அதற்குப் பெயர் 'துலுக்கன் குளம்'! சோனகர், துலுக்கர், மரக்கலராயர், (மரைக்காயர்) ராணுவயுத்தர், (ராவுத்தர்) லெப்பை இவர்கள் எல்லோரும் தமிழ் முஸ்லிம்களே. அரபி வழி வந்தவர்களே.

அரபு - தமிழ்

இயல் இசை நாடகம் ஆகிய முத்தமிழிலும் இஸ்லாமிய புலவர்கள் பல நவீனங்களைப் படைத்துள்ளனர். தமிழை அரபி எழுத்தில் எழுதக்கூடிய ஒரு வழியைக் கண்டுபிடித்து அதற்கு அரபுதமிழ் என்று பெயர் வைத்து பல படைப்புகளை வசனநடையிலும் கவிதைநடையிலும் செய்துள்ளனர். குர்ஆனை தமிழ் விரிவுரையுடன் முதல் அரபு-தமிழ் 'தப்ஸீரை' கி. பி. 1884-ல் காயல்பட்டணம் ஹாபிஸ் முஹம்மது காஹிரீ என்பவர் வெளியிட்டார். இரண்டாவது அரபு - தமிழ் 'தப்ஸீர்' 1911-ல் வெளிவந்தது. இதை வெளியிட்டவர் காயல்பட்டணம் நூஹ் ஆலிம். அரபு தமிழில் பல பாமாலைகளை ஆக்கித் தந்துள்ளார் சாமு வலி நாயகம். 'ஹத்யா மாலை' 'பத்ஹுத்தையான்' 'தலைபாத்திஹா' போன்ற அரிய கலைச்செல்வங்களை மாப்பிள்ளை ஆலிம் அரபு தமிழிலே இயற்றி உதவியுள்ளார்.

தமிழ் வளர்த்த ஞானிகள்

தமிழ் வளர்த்தவர்களில் இஸ்லாமிய ஞானிகளும் துறவிகளும் முனிவர்களும் முக்கிய பங்குகள் எடுத்துள்ளனர். தற்கலை பீர்முஹம்மது வலி நாயகம், காயல் பட்டணம் நூஹ் வலி நாயகம், குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிபு, கோட்டாறு ஞானியார் சாஹிபு, பேருவிளை ஷெய்கு முஸ்தபா வலி நாயகம், காயல்பட்டணம் உமறு வலி நாயகம் இவர்களில் முக்கியமானவர்கள்.

ஆலிப் புலவர்

நமக்கு முதன்முதல் அறிமுகமான இஸ்லாமிய புலவர் ஹிஜ்ரீ 998-ல் 'மிஃறாஜ்' மாலை பாடிய செவ்வல் மாநகர்

ஆலிப் புலவர், அடுத்தவர் ஹிஜ்ரி 1058-ல் ''கனகாபிஷேக மாலை''யைப் பாடிய கனக கவிராயர். இவர் குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிபுவின் முன்னோர்களில் ஒருவர். தேவி பட்டினத்தில் அடங்கி இருக்கும் அறிஞர் முல்லா ஹுஸைன் வழிவந்தவர். மூன்றாவதாக தமிழ் கூறும் முஸ்லிம் நல்லுலகம் — இல்லை தமிழ் உலகம் எங்கும் பெரும்புகழ் கொண்ட உமறுப் புலவராவார்.

உமறுப் புலவர்

உமறுப் புலவரும் அரபி வழி வந்தவரே. அவரின் தந்தை ஒரு அத்தர் வர்த்தகர். உமறுபுலவர் கடிகைமுத்துப் புலவரிடம் கல்வி கற்றவர். சித்தில் வல்லவனாகிய வாலவாரிதி புலவரை வாதில் வென்று வெற்றிமாலை சூடியவர். ஹிஜ்ரி 1052-ல் பிறந்தார். மிக இளமையிலேயே எட்டையாபுரம் அவைக்களப் புலவரானார். அதே காலத்தில் கீழக்கரையில் முஸ்லிம் புரவலர் சீதக்காதி வாழ்ந்துவந்தார். உமறு புலவரைக்கொண்டு பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைப் புராணமாக ஆக்கி பாடச் செய்ய வேண்டுமென ஆசைபட்டார். மாமன்னர் ஔரங்கஜீபின் ஆட்சியில் வங்க கவர்னராக இருந்து ராஜினாமா செய்துவிட்டு திரும்பி வந்து இராமனாதபுரம் சமஸ்தான முதல் அமைச்சராக இருந்த காலத்திலே எட்டையாபுரம் வர அவருக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அப்பொழுது புரவலர் சீதக்காதி, புலவர் உமறைக் கண்டார். தம் விருப்பத்தைக் கூறினார். புலவரும் சம்மதித்தார். 5027 விருத்தப் பாக்களைக்கொண்ட ஒரு பெருங் காப்பியத்தை படைத்தார். 'சீறு புராணம்' என வெளியிட்டார். 'சீறு' என்பதற்கு 'வரலாறு' என்பது பொருள். சொல் நயம் பொருள் நயம் கருத்து ஆழம் எல்லாம் ஒருங்கு கொண்டது ''சீறு புராணம்''. வள்ளுவனையும் கம்பனையும் மிகைக்கும் தன்மையில் புலவர் உமறின் கவிதைகள் தமிழ் அமுதை அள்ளி அள்ளி நமக்கு ஊட்டுகின்றன. தேனினுமினிய தீந்தமிழ் கவிதைகளிலிருந்து ஒரு அடியை மட்டும் இவண் தருகிறேன்:—

கடவுள் வாழ்த்து

''திருவினுந்திருவாய் பொருளினும்
பொருளாய்த்
தெளிவினுந் தெளிவதாய்ச்சிறந்த
மருவினு மருவா யணுவினுக்கணுவாய்
மதித்திடாப் பேரொளியனைத்தும்
பொருவினும் பொருவா
வடிவினும் வடிவாய்ப்
பூதலத்துறைந்த பல்லுயிரின்
கருவினுங்கருவாய்ப் பெருந்தலம் புரந்த
கருத்தனைப் பொருத்துதல் கருத்தே''

வள்ளல் சீதக்காதி

வள்ளல் சீதக்காதி புலவர்களுக்கெல்லாம் அள்ளி அள்ளி கொடுத்தார். ''ஈந்து சிவந்தது சீதக்காதி இரு கரமே'' என்று பாடினார் படிக்காசு புலவர். ''சீதக்காதி இறந்தபோதே புலமையும் செத்ததுவே'' என நமசிவாயப் புலவர் பாடினார். ''தினங்கொடுக்கும் கொடையானே! தென்காயற் பதியானே!'' என பாடி பொன்னும் மணியும் பெற்றாள் புலமையிற் சிறந்த பூங்கோதை. வழிதவறிய திருடன், ஒரு முரடன், ஒரு கசடன் தமிழ் புலமையில் சிறந்திருந்தான். வள்ளலை அணுகி அவர் மீது பாடி பரிசு பெற்றதோடு நேர்வழியும் பெற்றான். திருடிய குற்றத்துக்காக கை கால் வெட்டப்பட்ட இவன், சீதக்காதி மீது ஒரு 'நொண்டி நாடகம்' பாடினான். மிக அபூர்வமான கிராமிய இலக்கிய படைப்பு இது. வள்ளல் சீதக்காதி மீது உமறு புலவர் ''திருமண வாழ்த்து'' பாடி இருக்கிறார். அக்காலத்தில் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட கலை அம்சங்களை எல்லாம் இதில் புகுத்தி பாடி இருக்கிறார். மணப்பந்தல் அலங்காரம், மணப்பெண் அலங்காரம், மணமகன் அலங்காரம், வாண வேடிக்கை, ஊர்வலம், கும்மி, கோலாட்டம், மணச்சடங்கு இப்படியான எல்லா அம்சங்களையும் கலைக் கண்

ணுல் பார்த்து வடிவம் கொடுத்து பாடி இருக்கிஞர்.

சின்ன சீரு

உமறு புலவர் 'சீரு புராண'த்தில் பெருமாஞர் (ஸல்) அவர்களின் இறுதி கால வரலாறுகளைக் கூருது விட்டு விட்டார். இக்குறையை நிவர்த்தி செய்தார் காயல் பட்டணம் பனீ அஹமது மரைக்காயர் புலவர். 'சின்ன சீரு' என்ற பெயரால் 1369 விருத்தப்பாக்களைக் கொண்ட ஒரு காப்பியத்தை படைத்து 'சீரு'வை முழுமையும் நிறைவுமாக்கிய பெருமை இவரையே சாரும். ஹிஜ்ரி 1115-ல் உமறு புலவர் காலமாஞர். ஹிஜ்ரி 1155ல் 'சின்ன சீரு'வை பனீ அஹமது புலவர் வெளியிட்டார்.

வேத புராணம்

'சீரு புராண'த்துக்கு ஒத்ததுதான் காயல் பட்டணம் நூஹ்வலி நாயகம் பாடிய வேத புராணம். வேத சம்பந்தமான எல்லா பொருள்களும் கொண்ட ஒரு கலை கொத்து இது. ஆண்—பெண் உறவு, ஊடல், கூடல் இவைபோன்ற பல பொருள்கள் பற்றியும் பாடி இருக்கிஞர். 18 மொழிகளும் 14 கலைகளும் தெரிந்த கலையின் பர்வதம் இவர்.

''செப்பு மொழி பதினெட்டுடையாள்
சிந்தனை ஒன்றுடையாள்''

என பாரத நாட்டுக்கு இலக்கணம் கூறிஞர் பாரதியார். பதினெட்டு மொழி ஒருவருக்கு தெரியுமென்ருல் உலக மாபெரும் புதுமைகளில் இதுவும் ஒன்றன்ருே! ஹிஜ்ரி 1156-ல் பூவாறில் வைத்து காலமஞர்.

திருப்புகழ்

நூஹ்வலி நாயகத்தின் பள்ளி தோழர் காஸிம் புலவர். இருவரும் திருவடி கவிராயர் இடம் கல்வி பெற்றனர். அருணகிரி நாதர் பாடிய 'திருப்புகழை' வாய் நிறம்ப பாடி பாராட்டி இதற்கு மறுபுகழ் கிடையாது என கவிராயர் கூறுவாராம். காஸிம் புலவர் வாலப்பருவமுள்ளவராக இருந்தார். பெருமாஞர் (ஸல்) அவர்கள் மீது ஒரு 'திருப்புகழ் பாடி' கவிராயர் இடம் கொடுத்தார். அருணகிரி நாதரையும் மிஞ்சி விட்ட தம் மாணவன் காஸிம் படைத்த 'திருப்புகழை'ப் பாடிப்பாடி பரவசமாஞர் கவிராயர். அதற்கு அவர் அளித்த சாற்றுக் கவியில் பின்வருமாறு பாடுகிருர்:—

''வடிகட்டு சங்கத் தமிழ் புலவி
ரேழுவான் கடந்த
முடிகட்டழகர் திருப்புகழ்
வாரி முகந்து கொண்டு
படிகட்டுலகப் பரப்பை யெல்லாஞ்
சுற்றி பார்த்து விண்மேற்
கொடிகட்டித்தாவு நல்
காஸிம் புலவர் கொழுங்கவியே''

ஹிஜ்ரி 1177-ல் காயல் பட்டணத்தில் காலமாகி அங்கேயே அடங்கப்பட்டுள்ளார்.

அபூர்வ படைப்புகள்

ஹிஜ்ரி 1167-ல் 'அலிநாமா' எனும் அருங்காப்பியத்தைப் படைத்த மதுரை செய்யிது முஹம்மது அண்ணுவியார், 'நாகைக் கலம்பகம்' 'மதீனத்தந்தாதி' 'முகிய்யிதீன் ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழ்' இன்னும் பல அரிய கலைச் செல்வங்களை அளித்து ஹிஜ்ரி 1202-ல் மறைந்த எமனேஸ்வரம் ஜவ்வாது புலவர், ஹிஜ்ரி 1212-ல் ''சையிதத்து படைப்போர்'' என்ற காப்பியத்தை ஆக்கித்தந்த தேங்காய் பட்டணம் குஞ்சு மூசுப்புலவர். இமாம் கஸ்ஸாலி (றஹ்) அவர்களின் 'மனித ஆரம்பம்' என்ற நூலை மூலமாகக் கொண்டு 'நூறு நாமா' பாடிய காயல் பட்டணம் பனீ அஹமது மரைக்காயர் மகன் செய்யிது அஹமது மரைக்காயர் புலவர், கொம்பில்லா பல வண்ணங்கள் பாடிய காலங்குடி இருப்பு மீருன் கனிபுலர், 'ஞான ஒப்பாரி' பாடிய காயல் பட்டணம் தவஞானி உமறுவலி நாயகம், பல அபூர்வ ஞானனந்த கவிதைகளை இயற்றிய கோட்டாறு ஞானியார்

சாஹிபு, மேலப்பாளையம் செய்யிது முஹியித்தீன் கவிராஜர், இப்படியாக இன்னும் பலர் தமிழுக்கும் சமூகத்திற்கும் ஆற்றிய கலைப்பணிகள் அனந்தம். விவரிக்க விரியுமென்றஞ்சி விடுத்தனம்.

மஸ்தான் சாஹிபு

தமிழ் வளர்த்த இஸ்லாமிய யோகிகளில் முதல் இடம் வகிப்பவர் குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிபு. ஆழ்ந்த ஞான அறிவுள்ள மஸ்தான் சாஹிபுவின் கவிதைகள் படிக்க படிக்க அமுதைக் கொட்டுகின்றன. 47 வருட காலமே உலகில் வாழ்ந்த இவர் பல அரிய கலைப்பொக்கிஷங்களை உருவாக்கித் தந்துள்ளார். ஹிஜ்ரி 1254ல் சென்னையில் காலமாகி ராயபுரத்தில் அடங்கப்பட்டுள்ளார்.

புலவர் நாயகம்

அதே இடத்தில் அடங்கப்பட்டுள்ள காயல்பட்டணம் ஷேக்னு லெப்பை ஆலிம் புலவர் நாயகம், மஸ்தான் சாஹிபுவின் பள்ளித் தோழர். கீழக்கரை தைக்கா சாஹிபு நாயகம் நடத்திய பள்ளியில் ஒன்ருய்ப் பயின்றவர்கள். இருவரின் வாழ்க்கையிலும் பல ஒற்றுமைகள் உ டு. சில வேற்றுமைகளும் உண்டு. புலவர் நாயகம் தமிழ், அரபி, பாரசீகம், உர்து, சமஸ்கிருதம் ஆகிய பன்மொழி வல்லுநர். தமிழ் உலகுக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் அவர் ஆற்றிய பணிக்கு 'கணக்கு வழக்கு' கூற முடியாது. விண்கலையிலும் தேர்ச்சி மிக்கவர் பல அவதானங்கள் தெரிந்தவர். நல்ல எழுத்தாளர். சிறந்த பேச்சாளர். பரம சற்குரு. குர்ஆனை மனனம் செய்த 'ஹாபிஸ்.' இஸ்லாமிய மதஞானம் நிரம்பப் பெற்ற 'ஆலிம்.' சிறந்த வர்த்தகர். இவரின் தமிழ் மொழிப் புலமையும் வட மொழித் திறமையும் கண்ட வட மொழி ஹிந்துப் புலவர்கள், புலவர் நாயகத்தின் புதூஹ்ஷாம் புராணத்தை அவர் வட மொழியில் விரிவுரை கூற கேட்டதும் ''இவர் ஒரு அருள்கவி. அகத்திய முனிவர் இவரே'' என்று வாயாற வாழ்த்திச் சென்ருர்கள். 'மக்கா கலம்பகம்' 'நாகையந்தாதி' 'சொர்க்க நீதி' 'கோத்திர மாலை' காரண புராணம்' 'குத்பு நாயகம்' சித்திர கவி, சீட்டுக் கவி, கீர்த்தனைகள் இன்னும் பல பல இலக்கிய செல்வங்களைப் படைத்து தமிழன்னையை அரியாசனத்தில் அமர்த்தி அணிசெய்த பெருமை இவரையே சாரும். 'நாகையந்தாதி'யிலிருந்து ஒரு அடி இதோ தருகிறேன். படிக்க எப்படி என்று பாருங்கள். இதோ அது:—

நாகையந்தாதி

''காத்திகை தே த்த்த தத்தை
கொக் கொக்கக் கத்துக் கொத்தி
காத்திகை தே தத்த கத்தி
தக்கி தத்த கத்துக் கொத்துக்
காத்திகைத் தே தொத்தித் தாதுகத்
தித்தித்த காதத்தைத் தெக்
காத்திகை தே தத்தித் தூதத்த
நாகைக் கத்தா துதியே.''

ஹிஜ்ரி 1268ல் பொன்னுலகேகினுர்.

இலக்கிய வகைகள்

புராணம், கலம்பகம், நாயகம், அந்தாதி, திருப்புகழ், பிள்ளைத்தமிழ், மாலை, படைப்போர், அம்மானை, தாலாட்டு, கும்மி, கோவை, திரட்டு, நாடகம், ஆற்றுப்படை, நாமா, மசலா, கிஸ்ஸா, முனு ஜாத் இப்படி பல தலைப்புகளில் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன. கீர்த்தனை, சிந்து, சித்திர கவி, சீட்டுக் கவி, கொம்பில்லா வண்ணம், தாய்மகளேசல் இப்படியான இலக்கிய படைப்புகளும் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றைப்பற்றிய சில குறிப்புகளை புலவர்கள் வாழ்க்கையில் காணலாம்.

நாடகக் கலை

இயல் இசை என்ன! நாடகக் கலையிலும் இஸ்லாமிய புலவர்கள் பின் நின்றவர்களில்லை. 'அலிபாதுஷா நாடகம்' எனும் நூலை ஆக்கித் தந்தார் மீசலை வண்ணக்களஞ்சிய புலவர். ஹிஜ்ரி 1236ல்

'தீன் விளக்கம்' எனும் நூலை ஆக்கியவரும் இவரே. ஹிஜ்ரி 1295ல் காலமான காலங்குடி இருப்பு சித்தர் ஐதுரூஸ் நயினார் புலவரின் 'நவமணிமாலை' இன்பரசம் ததும்பிய நூல். யாழ்ப்பாண ம்க்கள் 'நாவலர்' என்று விருது சூட்டிய நாகூர் குலாம் காதிறு நாவலர், பிச்சை இப்ருஹீம் புலவர், கோட்டாறு சதாவதானி செய்கு தம்பி பாவலர், ஆலிம் புலவர், இன்னும் பலர் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு புரிந்த நற்பணிகள் மிக அனந்தம். எழுதப்புகின் விரியும்.

தேம்பாவணி — புகழ்ப்பாவணி

வீரமாமுனிவர் இத்தாலியிலே வெனிஸ் நகரிலே கி. பி. 1680ல் பிறந்தவர். தமிழ்மொழி கற்று தமிழிலே "தேம்பாவணி" எனும் ஒரு அருங்காப்பியத்தைப் படைத்தார். யாழ்ப்பாணம் அசனார் லெப்பை புலவர் தித்திக்கும் தேந்தமிழில் ஹிஜ்ரி 1308ல் "புகழ்ப்பாவணி" படைத்து தமிழ் கூறும் முஸ்லிம் நல்லுலகுக்கு பெரும் பணி புரிந்துள்ளார்.

அருள் வாக்கி

மெய்ஞ்ஞான அருள் வாக்கி அப்துல் காதிறு புலவர் இலங்கையில் வாழ்ந்த பெரும் புலவர்கள் வரிசையில் சேர்ந்தவர். மிக அதிக தமிழ் இலக்கியங்களைப் படைத்தவர். 'சந்தத்திருப்புகழ்' பெரும் புகழ் பெற்ற காப்பியம். "முகிய்யிதீன் ஆண்டவர் காரணப் பிள்ளைத் தமிழ்" எனும் பெரும் காப்பியத்தை கி. பி. 1895ல் புலவர் வெளியிட்டார். காவியத்தை ஓவியத்தில் தீட்டிக் காட்டிய பெரும்புலவர் இவர். புதுமொழி மாலை, திருமதீனத்துமாலை, ஆரிபுமாலை, பேரின்பரஞ்சித மாலை, ஞானப்பிரகாச மாலை, பலவண்ணத்திரட்டு, ஞானமணித்திரட்டு, சித்திரகவிபுஞ்சம், பிரபந்தபுஞ்சம், திருபகுதாதந்தாதி, கண்டிக்கலம்பகம், நவமணிதீபம், விஜேதமஞ்சரி, மெஞ்ஞானக் குறவஞ்சி, கோட்டாற்றுப் புராணம், தேவாரப்பதிகம், கண்டி சிகாபுத்தீன் வலியுல்லா பதிகம், உமறொலியுல்லா பிள்ளைத் தமிழ், இப்படியான நூற்றுக்கணக்கான கலைச் செல்வங்களை நமக்கு தந்தவர் இவர்.

இஸ்லாமிய புலவர்கள்

தமிழ் இலக்கிய படைப்புகளை படைத்து தமிழ்கூறும் முஸ்லிம் நல்லுலகுக்கு அரும்பணி புரிந்ததில் இலங்கை எவ்வகையிலும் பின் தங்கியதல்ல. ஹிஜ்ரி 1295ல் 'சீறு நாடகம்' எனும் அருமையான காப்பியத்தை ஆக்கித் தந்த யாழ்ப்பாணம் சேகுதம்பி புலவர், "குத்பு நாயகர் நிரியாணமான்மியம்" பாடிய யாழ்ப்பாணம் சுலைமான் லெப்பை புலவர் 'நாலிமாம்கள்' பாடிய யாழ்ப்பாணம் ஷெய்கு மஃரூப்லெப்பைபுலவர், "ஆரண முகம்மது காரணக்கும்மி" பாடிய யாழ்ப்பாணம் சுல்த்தான் தம்பி பாவலர் "சாது விநாயகம்" பாடிய யாழ்ப்பாணம் முகம்மது முகிதீன் ஹாஜியார் புலவர், 'மஹ்மூதிய்யா பக்திரச கீர்த்தனை' பாடிய யாழ்ப்பாணம் ஹக்கீம் மீராமுகிய்யிதீன் புலவர், 'குத்பு நாயகர் பாமாலை' பாடிய யாழ்ப்பாணம் முகம்மது அப்துல்லா லெப்பை புலவர் 'முகிய்யத்தீன் புராணம்' பாடிய யாழ்ப்பாணம் பதுருத்தீன் புலவர் (கி. பி. 1881), 'புலவராற்றுப்படை' எனும் ஒரு அரிய காப்பியத்தை ஆக்கித்தந்த புத்தளம் காரைதீவு செய்கு அலாவுத்தீன் புலவர், பல கீர்த்தனைகள், விருத்தங்கள் பாடிய எருக்கலம்பிட்டி பக்கீர் புலவர், 'ஆசாரக் கோவை' இயற்றிய கல்பிட்டி அப்துல் மஜீத் புலவர், 'சாந்த ரூபி நாடகம்' அமைத்து தந்த மன்னார் பக்கீர் புலவர், 'ஞானரை வென்றான்' பாடிய மருதமுனை சின்ன ஆலிம் புலவர், 'தீன்மாலை' பாடிய காத்தான்குடி அகமது நயினார் பாவலர், மதுரை தமிழ் சங்க செயற்குழு உறுப்பினராக இருந்து பல இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைப் படைத்துதந்த திருக்கோணமலை செய்குமதாறு புலவர், 'நவரத்தின புராணம்' பாடிய மூதூர் முகிதீன் பிச்சை புலவர், 'மெஞ்ஞான துதி' பாடிய பேருவிளை அகமது லெப்பை மரைக்காயர், சிங்களத்திலும் தமிழிலும் புலமைமிக்கவரும் சர்வசமய கீர்த்தனைகள் பல பாடியவருமான மாத்தறை முகம்மது காஸிம் புலவர் காலி காதிர் சம்சுத்தீன் புலவர், "தோத்திர புஞ்சம்" பாடிய மக்கோனை அப்துல் ஹமீது மரைக்காயர், "நாய்ச்சியார் பதிகம்" நாவலப்பிட்டி அப்துர் ரஹ்மான் புலவர், திருமணி மாலை பாடிய

கலகெதரை நூர் முகம்மது புலவர், ,'பத்ரு நாமா'' தலைபாத்திஹாமாலை'' பாடிய தெல்தொட்டை ஆதம் லெப்பை, ''காரண ரஞ்சித மஞ்சரி'' ஆக்கிய கொழும்பு அப்துல் ரஹீம் சாஹிபு, 'ஞானந்த ரத்தினம்' பாடிய அப்துல் ஹனிபாவா சாஹிப், ''கலிமா திறவு கோல்'' இயற்றிய காத்தான்குடி ஹாமீது லெப்பை ஆலிம், இன்னும் எண்ணற்ற பலர் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்கள் படைத்து பெரும்பணி புரிந்துள்ளார்கள். தமிழுக்கு இவர்கள் செய்த பெருந் தொண்டை தமிழுலகம் என்றும் மறக்க முடியாது.

இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள்

கீழக்கரை மெஞ்ஞானி செய்கப்துல் காதிறுலெப்பை ஆலிம்பாடிய பன்னிரண்டு மாலைகள், சிந்தாமணியூர் முத்து மீரு புலவர் பாடிய 'மகுபூபுகாதல்,' கோட்டாறு செய்யிது அபூபக்கர் புலவர் பாடிய 'அபாயஸீதுல் பிஸ்தாமீ'' ''சீறு கீர்த்தனம், ஐயம்பேட்டைமதார் சாஹிபு புலவர் பாடிய ''நெஞ்சொளிவு மாலை'' பள்ளப்பட்டி செய்கப்துல்காதிறு புலவர் பாடிய ''அடைக்கலமாலை'' புரையாறு மீருன்கனி அண்ணாவியார் பாடிய "குற மாது'' மதுரை செய்யது மீருன் புலவர் பாடிய ''பப்பரத்தியார் அம்மானை'' உமறு புலவர் மகன் கவிக்களஞ்சியப்புலவர் பாடிய ''நபி அவதார அம்மானை'' ஆரிபு நாவலர் பாடிய ''நாகூர் ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழ்'' வண்ணமலை ஷெய்குபீர் முகம்மது புலவர் பாடிய ''தீதாறுமாலை,'' முகம்மது நூறுத்தீன் புலவர் பாடிய ''மூசாநபி புராணம்'' மொன்னுமுகம்மது காதிரி சத்தாரி இயற்றிய ''ஸீறு 2-வது வால்யூம்'' ஜீவரத்னகவி பாடிய ''மதீனு கலம்பகம்'' அசனுலெப்பை பாடிய ''நவரத்னத் திருப்புகழ்'' மீருன் சாஹிபு புலவர் பாடிய ''றசூல்நாயகம் பிள்ளைத் தமிழ்'' பீர்முகம்மது புலவர் பாடிய ''நபிநாயகம் பிள்ளைத்தமிழ்'' சாகுல் ஹமீது புலவர் பாடிய ''நாகூர் பிள்ளைத் தமிழ்'' சொர்ணகவி நயினார் முகம்மது புலவர் பாடிய ''செய்குதாவூது வலியுல்லா பிள்ளைத்தமிழ்'' ஷெய்குமீருன் புலவர் பாடிய "பாத்திமாநாயகி பிள்ளைத் தமிழ்'' அசனலி புலவர் (ஹிஜ்ரீ 1160) பாடிய ''ஐந்து படைப்போர்'' மதார் சாஹிப் புலவர் (ஹிஜ்ரீ 1160) பாடிய ''மிஃறுஜ் நாமா'' பக்கீர்மதாறு புலவர் பாடிய ''இராஜமணிமாலை'' ''முகியித்தீன் மாலை'' ஞானமஸ்தான் பாடிய ''ஞான வாக்கியம்,'' செய்யிது அலி குருமஸ்தான் பாடிய ''ஞான ஒப்பாரி'' ஜமாலுத்தீன் புலவர் பாடிய ''சுஅபுல் ஈமான்'' குருவித்துறை பட்டாணி முகம்மது ஹம்ஸா லெப்பை பாடிய "அகந்தெளியு மாலை'' பேட்டை அப்துல்காதிறு சாஹிபு புலவர் இயற்றிய ''இரத்தின முகம்மது காரண சரித்திரம்'' காயல்பட்டணம் சாமு நயினார் லெப்பை ஆலிம் (ஹிஜ்ரீ 1300) பாடிய ''நெஞ்சறிவு மாலை'' ஜகவீரராமங்கலம் கலீபாசாஹிபு புலவர் (ஹிஜ்ரீ 1312) பாடிய கீர்த்தனைகள், தென்காசி செய்யிது அணபிய்யா சாஹிபு (கி. பி. 1883) பாடிய ''நபி நாயகர் பிள்ளைத் தமிழ்'' காயல்பட்டணம் அகமதுலெப்பை ஆலிம் பாடிய ''தாய் மகளேசல்'' காயல் பட்டணம் செய்யது முகம்மதுல் காதிரீ பாடிய ''ஞானப்பிரசன்ன ரத்தினம்'' காயல்பட்டணம் சின்ன உவைசுனு லெப்பை ஆலிம் பாடிய ''ஹகீகத்து மாலை'' காயல்பட்டணம் முகம்மது லெப்பை ஆலிம் பாடிய "செய்யிது முகம்மது புகாரி தங்கள் ஆனந்தக்களிப்பு'' காயல் பட்டணம் செய்கப்துல்காதிறு லெப்பை ஆலிம் ஹாஜிபாடிய ''வெள்ளாட்டிமசலா'' ஏட்டிலடங்கா பல பெரும் புலவர்கள் பாடிய பல வகை பாமாலைகள் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்துக்கு மெருகு கொடுக்கின்றன.

கண்ணகுமது புலவர்

பல இஸ்லாமிய தமிழ் காப்பியங்கள் கவனிப்பாரற்று செல்லரித்து குப்பைகளுக்குச் சென்றுவிட்டன. எஞ்சியிருந்த நூல்களை சேகரிக்கும் பெரும் பணியை மேற்கொண்டவர் காயல்பட்டணம் கண்ணகுமது மகுதூம் முகம்மது புலவர். சென்னை பல்கலைக்கழக புத்தக பரிபாலனத்தலைவராக இருந்து ஹிஜ்ரீ 1270 முதல் 40 வருட காலமாக இப் பெரும் பணியிலேயே ஈடுபட்டிருந்தார். 60 க்கு

மேற்பட்ட இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய நூல்களைப் பதிப்பித்துத் தந்த பெருமை இவரையே சாரும். ஹிஜ்ரி 1321-ல் அவர் எழுதிய பதிப்புரையில் "இதுவரை 20 கோடி வாக்கியங்கள் மட்டில் பலவித பாடல்கள் அச்சிட்டுள்ளோம்" என குறிப்பிடுவதிலிருந்து அவரின் பெரும் பணியின் தகமை நன்கு தெரிகிறதன்றோ! இயல், இசை இவ்விரண்டிலும் நல்ல பாண்டித்ய முள்ளவர். இயலில் கௌது நாயகம் சரித்திரமும், இசையில் 'நூறு மசாலா'வும் ஆக்கியுள்ளார். தமிழ் முஸ்லிம் நல்லுலகம் இவருக்கு பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது. இவரின் பணி இல்லையெனில் அனேக வெளியீடுகள் வரமுடியாமல் மூலப்பிரதிகள் குப்பைக்கு போய் இருக்கும்.

நூல் வெளியீடு

இஸ்லாமிய கலைக்கு விழா எடுக்கும் ஒரு உணர்ச்சியும் விழிப்பும் ஏற்பட்டிருக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் இலக்கிய ஆர்வமுள்ளவர்கள் ஒன்றுபட்டு நூற்றுக்கணக்கான இஸ்லாமிய தமிழ் நூல்கள் வெளிவர வழி வகுக்க வேண்டும்.

ஓங்கி முழங்குவீர் தக்பீர்!

ஓங்கி முழங்குவீர் தக்பீர் — அல்லாஹ்
ஒருவனே நாம் தொழும் வல்லான்!
ஏங்கிப் புலம்புவ தில்லை — அருள்
ஈட்டப் பிறந்தவன் முஸ்லிம்!
ஓங்கி முழங்குவீர் தக்பீர்!

o o o

வாழ்வுக்கு அச்சாணி என்பீர் — எங்கள்
வள்ளலிமாம் நபி போதம்!
சூழ்ச்சிகள் தொல்லைகள் தூளாம் — ஈமான்
சுடர் நெருப்பானவன் முஸ்லிம்
ஓங்கி முழங்குவீர் தக்பீர்!

o o o

சுவனத்திற் குரியவர் என்பீர் — குர்ஆன்
சுருதியே வாழ்வியல் கொண்டோர்!
புவனத்தின் தொண்டர்களானோர் — வானோர்
புகழ் கொண்டு பூத்தவன் முஸ்லிம்!
ஓங்கி முழங்குவீர் தக்பீர்!

o o o

மானிடச் சேட்டைகள் இல்லை — எல்லாம்
மாமன்னன் அல்லாஹ்வின் ஆணை!
வானுயர் விருட்சத்தின் வித்தாய் — வையம்
வாழ்ந்து சிறப்பவன் முஸ்லிம்!
ஓங்கி முழங்குவீர் தக்பீர்!

— புரட்சிக் கமால்.

குமரி இருட்டு

எம். ஐ. எம். தாஹிர்

காலைத் தோற்றத்தின் முன்னறிவிப்பைக் கூறும் சேவல்களின் கூக்குரல் கேட்டுக் கண்விழித்தான் காதர்.

குமரி இருட்டு, தன் மெல்லிய கரும் பட்டாடையை எங்கும் விரித்துநின்றது.

உலகத்தின் விடிவும், தெளிவும் குமரி இருட்டின்பின் தோன்றும் உதயத்தைத் தொடர்ந்து நிகழ்வதே! தன் வாழ்க்கையின் விடிவும் எதைத்தொடர்ந்து நிகழுமோ என்ற அங்கலாய்ப்பும் அவனது மனத்தைக் குடைந்தன. உதயத்திற்கு அஞ்சி உயிர் ஒடுங்குவதுபோல் மின்னி மின்னித் தன்னுயிரைத் தானே மாய்த்துக்கொண்டிருந்தது மண்ணெண்ணெய் விளக்கு! அதன் ஊமை ஒளியில் வரிசையாகத் தூக்கிக்கொண்டிருந்த தனது நான்கு செல்வங்களையும் வாஞ்சையோடு நோக்கினான். கடைசியில் தந்தச்சிலையாய், தாய்மையின் சின்னத்தைச்சுமந்தவளாய், அமைதியின் அணைப்புக்குள் உறங்கிக்கொண்டிருந்த ஆயிஷாவையும் நோக்கினான். காற்றடித்த பந்தாய் அவனது நெஞ்சுக்கூடு விம்மித்தணிந்தது. அந்த ஓலைக்குடிசையின் ஆமையோட்டுவாழ்வை மாற்றவேண்டும் என்ற அவா காதரின் நெஞ்சில் உதயமாகி எத்தனையோ ஆண்டுகள்! ஒவ்வொரு நாளின் விடிவிலும் அவன் தன் இலட்சியத்தின் விடிவுப்பாதையையும் எதிர்நோக்கியே வருகிறான். அந்த விடிவு என்றுதான் தோன்றுமோ?

குமரி இருட்டின் ஆட்சி இன்னும் அடங்கவில்லை!

முழங்காலைக் கட்டிக் குந்திக்கொண்டு விரக்தியோடு வெளியுலகை நோக்கிக் கொண்டிருந்தான். ஆனால், அவனது

வேணவாக்கொண்ட உள்ளம் மட்டும் ஒடுங்கியிருக்கவில்லை. கூண்டிலிருந்து விடுதலை பெற்ற மணிப்புறுவாய் எங்கெங்கோ சிறகடித்தலைந்தது.

தூக்கம் கலைந்து கண்ணைத் திறந்த ஆயிஷா, காதரின் ஆழ்ந்த சிந்தனைக் கோலத்தைக்கண்டு ஆச்சரியப்படவில்லை. தனதுள்ளத்தின் அடித்தளத்தில் விகசித்துப் படர்ந்துகொண்டிருக்கும் எண்ணத்தின் கருவையும் எப்பொழுதும் ஆழ்ந்து சிந்திப்பதன் உருவையும் அவளிடம் அடிக்கடி சொல்லிவந்துள்ளான்.

“என்ன இது?... காலையிலே விழித்ததுமே காலைக் கட்டிக்கொண்டு யோசனை செய்யத் தொடங்கிவிட்டீர்கள்?...” என்று கண்ணைத் துடைத்துக்கொண்டே கேட்டாள்.

''என் யோசனைக்கு அளவேது... ஆயிஷா?... யோசிக்காமலிருக்க முடியவில்லையே!...'' என ஏக்கத்தோடு கூறினன்.

''எந்நேரமும் யோசனை செய்து கொண்டே இருந்தால் காரியம் ஆகுமா?...''

"நான் என்ன செய்வேன்?...நிலத்தை நம்பி நம்பிக் கெட்டுப்போனேன்... நீயே சொல்லு நிலம் காட்டாத கருணையை வேறு எதுதான் காட்டப்போகுது?...''

"அப்படியெல்லாம் சொல்லாதீர்கள்! ...இறைவன் எப்போதும் நமக்குக் கருணை காட்டிக்கொண்டே இருக்கிறன். என்ருவது ஒருநாள் உங்கள் ஆசைகள் நிறைவேற வழி பிறக்கும்... இந்தப் போகத்தையும் செய்துபாருங்கள்...'' எனக் கணவனின் இலட்சியத்தில் தனக்குமுள்ள பங்கைப் பிரதிபலிக்கக் கூறினள்.

''அதுக்கும் போதிய பணம் வேண்டுமல்லவா?... எங்கிருந்து வரும்?..." என்று நெடுமூச்சு விட்டவாறே கேட்டான்.

அவன் கண்கள் வெளியுலகை மேய்ந்துகொண்டு நின்றன. குமரி இருட்டுத் தன் மெல்லாடையைச் சுருட்டிப் பூவுலகத்தின் திகம்பரக் கோலத்தைச் சிறிதுசிறிதாக வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருந்தது. அதனைக் கண்டு பறவையினம் தங்கள் கதம்ப இசையால் களிதுள்ளிச் சப்தித்தன. பூமித்தாயின் மடியில் நெல் மணியைத் தூவி, அதன் விகசிப்பில் பல்கிப்பெருகிக் கலகலக்கும் வேளாண்மையின் பூரிப்பில் உள்ளம் பொங்கும் விவசாயிகளின் கூட்டம் வயல் நோக்கிச் செல்லும் நடை ஒலியும், கட்டை வண்டிகளின் கடபுடாச் சப்தமும், காளைகளின் கிண்கிணி மணியோசையும் தொடர்ந்து ஒலித்துக்கொண்டிருந்தன.

''இன்றையப் பொழுதுக்கிடையில் நான் வழி சொல்லுகிறேன்...'' என்று சிந்தனையின் லயிப்பில் தன்னை மறந்திருந்த காதருக்கு உணர்வூட்டினள் ஆயிஷா.

''என்ன வழி சொல்லுவாய்?...'' என வியப்பில் தோய்ந்த விழிகளை அகல விரித்துக் கேட்டான்.

"சரியான வழிதான் சொல்லுவேன்... பயப்படாதீர்கள்..." என்று வியப்பைப் போக்கி ஆசைகளுக்கு முடிவு கட்டியது போற் கூறினள்.

தெளிவூட்டி விடிவு பெறும் குமரி இருட்டின் காட்சியாய்த் தன் ஆசைகளுக்கும் 'ஆயிஷா கூறப்போகும் மார்க்கம் விடிவு தராதா?' என்ற எண்ணத்துடன் எழுந்து முற்றத்துக்கு வந்தான்.

ஏக தெய்வனின் தூயஇல்லம் நோக்கி உதயவணக்கம் செலுத்த வருமாறு மாந்தரைக் கூவி அழைக்கும் 'அதான்' ஒலி வெங்கல ஓசையாய்க் கேட்டது. தெருவின் மறுகோடியில் ஓங்கிநிமிர்ந்து காட்சியளிக்கும் பள்ளிவாயிலையும் அதன் சுற்றுப் பிரதேசத்தையும் நோக்கினன். பூரணத்துவம் பெற்ற அந்தத் தூய இல்லத்தின் புனிதக்கோலம் அவனது மனத்தில் தினவூட்டியது. அங்கு நடமாடும் பக்தர்களின் பாதங்கள் தன் நெஞ்சின்மீதே ஊன்றப்படுவது போன்ற பிரமையும் சேர்ந்து அவனை அலைக்கழித்தது. தொடர்ந்து அதனை நோக்கி நிற்கும் வலிமை அவனிதயத்திற்கு இல்லை போலும்! மீண்டும் வீட்டிற்குள்ளேயே நுழைந்துவிட்டான்.

★

சீதனம் என்ற சம்பிரதாயத்திற்குக் குறை வைக்காமல் ஆயிஷாவின் தாய் தேடிக்கொடுத்த ஒரே செல்வம் நான்கு பவுண் நகை மட்டுமே. கடன் என்ற கடலில் கால் வைக்காமல் தன் கணவனுக்கு உதவவேண்டும் என்ற உணர்வின் உந்தலில் அதைக் கழற்றிக்கொடுத்து, ''இதை ஈடு வைத்துவிட்டு வேளாண்மை செய்யச் செலவழிக்கலாமே'' என்று கேட்டாள்.

அன்று பகலெல்லாம் மூளையைக் குடைந்து வழிதேடிக்கொண்டிருந்தவன், ஆயிஷா கூறியதை விளையாட்டாகவே நினைந்திருந்தான். ஆனல், அவன் நகை

யைக் கழற்றி நீட்டியபோது அவனது நெஞ்சம் நெட்டுயிர்த்தது. இல்லாள் என்ற பரிதி வட்டத்தை நிறைத்துநிற்கும் ஆயிஷாவின் ஆத்மார்த்த ஒத்துழைப்புக்கு என்ன கூறுவதென்றே தோன்ருமல் பிரமையிழந்திருந்தவனுக்கு, பணத்திற்கு வழி கிடைத்துவிட்டதே என்னும் எண்ணத்தைச் சூழ்ந்து பல்வேறு நோக்கங்களும் மேகமூட்டமாய்க் கப்பின. கொடுத்ததைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு மௌனியாய்ச் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருப்பதைக் கண்டு வியப்போடு நோக்கிஞள் ஆயிஷா.

''ஆயிஷா!...'' என்று ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனுய் அழைத்தான்.

''ஊம்... என்ன?...''

''வேளாண்மையை விட ஒரு வியாபாரம் செய்யலாம் என்று படுகிறது...'' என்று கூறி விஷம நகை புரிந்தான்.

''வியாபாரமா?... என்ன வியாபாரம்?'' என ஆவலோடு வினவினுள்.

''போத்தல் வியாபாரம்...''

பள்ளிப் படிப்பற்றவளானுலும், சமூக நியதியும், கட்டுப்பாடும், நேர்மையும் நிறைந்த சூழ்நிலையில் பயிற்றுவிக்கப் பட்டவள், அறியாமலும், தவறு செய்வதை விரும்பவில்லை. எனவேதான், காதர் மதுபான வியாபாரம் என்றவுடன், முகத்தைச் சுழித்துக் கனல் பறக்க நோக்கிஞன்.

''வேறேதாவது செய்யுங்கள்... இது மட்டும் செய்யவிட மாட்டேன்...''

''எல்லாவற்றையும் விட, இது ஒன்று தான் எனக்குப் பொருத்தமான வழியாகத் தென்படுகிறது. என் எண்ணங்கள் ஈடேறவும் அதுதான் சரியான வழி ஆயிஷா...'' எனக் கூறியவன், அவளது பிடிவாத குணத்தை மாற்றுவதற்காக எத்தனையோ நியாயங்களையும், ஆசைகளைத் தூண்டும் நுண்ணிய வாக்குகளையும் எடுத்துக்காட்டிஞன்.

கணவன் என்ற கட்டுக்கோப்பும், படிப்படியாகத் துளிர்த்த ஆசைக் கனலும் அவளது கண்ணையும் புலனையும் மறைத்தன. ''ஆம்'' என்று சம்மதிக்காவிட்டாலும், மௌனத்தின் மூலம் தன் விருப்பத்தைக் கோடுகிழித்துக் காட்டிஞள்.

நேரே வளரும் மரத்தையும் விடப் பன்மடங்கு பெரிதாய் வளரும், கந்து சுவர் நிறைந்த கோணல் மரத்தின் இயற்கை நியதிபோல், நேரிய வழியில் தேடும் செல்வத்திலும், குறுக்கு வழியில் தேடும் செல்வத்தின் அதிகரிப்பு மிகமிகப் பெருக்கமுடையது. இந்த நிலையிலேயே காதரின் வியாபாரமும் மூன்று மாதத்துள் விரிவடைந்தது. வரவின் அதிகரிப்பில் தன் நோக்கம் நிறைவெய்தும் எல்லையை அடைவது போன்ற பிரமையில் உழன்ருன் காதர்.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை இரவு; உலகத்தின் மக்கட் திலகம் நபிகள் நாயகத்தின ஜனன விழா நடாத்தப்பட்டதால், அந்தப் பள்ளிவாயில் கலகலப்போடு ஜொலித்தது. வீட்டின் முற்றத்து மணலில் அமர்ந்து கொண்டு ஒலி பெருக்கியில் தெளிவாகத் தொனித்த பேச்சாளர்களின் குரல்களை உற்றுக் கேட்டாள், ஆயிஷா. அவள் நெஞ்சத்தின் ஆழத்தில் அமிழ்த்தப்பட்டிருந்த அரும் பண்புகளை அந்தக் குரல்கள் உரமூட்டி வீறுகொள்ளச் செய்தன.

இரவு முழுவதும் தூக்கமின்றிப் புரண்டு கொண்டே இருந்தாள். உள்ளம் எங்கோ சுழன்றடிக்கும்போது உறக்கத்திற்கு இடமேது? விடிந்தும் விடியாததுமாய், தன் உள்ளத்தை அறுத்துக் கொண்டிருந்தவற்றின் இறுதி முடிவைக் காதரிடம் கூறியே விட்டாள்.

''இந்தாருங்க... இனிமேல் இந்த வியாபாரம் போதும். முஸ்லீமாகப் பிறந்தவர்கள் 'ஹறுமான' வழியில் சம்பாதிக்கலாமா?''

''என்ன சொன்னுய்?... நான் எதைச் செய்தாலும் நீ மூச்சுவிடக் கூடாது...'' என்று சீறிப் பாய்ந்தான்.

''இதைக் கைவிடாமலிருந்தால் நான் ஒரு பருக்கைகூட இறக்கமாட்டேன். பட்டினி கிடந்தே சாக வந்தாலும்

சரிதான்...'' என்று ஒரே பிடிவாதமாய் நின்ருள்.

காதரின் வாய்மிரட்டல்களால் அவளது குரங்குப் பிடியைத் தளர்த்த முடியவில்லை.

செல்வத்தின் சேர்க்கையில் விகசித்த கர்வம் அதைத் தடுக்க முயற்சிப்பதைத் தாழவில்லை. அவனது நெஞ்சம் கொல்லன் பட்டடையாய்க் கனன்றது; அதன் காங்கையில் சுய உணர்வு சவமாகியது. இரண்டு கைகளும் வலி எடுக்கும் வரை அவளை அடித்தான். பிரசவ காலத்தை அண்மி நின்ற அவளது தளர்ந்த உடலால், அவனது முரட்டுக் கரங்களுக்குத் தாக்குக் கொடுக்க முடியவில்லை. அன்றிரவே சிறு காய்ச்சலோடு பாயில் படுத்தவளை, பிரசவ வேதனையின் கொடுமை கூற்றுவனுகி நீங்காத் துயிலில் ஆழ்த்தி விட்டது. ஐயோ! அந்தப் புதுச் சிசுவையுமா உடன்கொண்டு செல்ல வேண்டும்?

★

உறங்கிக் கொண்டிருந்த கடைசிக் குழந்தை நயீமா, ''வாப்பா...'' என்று வீரிட்டழுதாள். பதறிக் கொண்டு கண்ணை விழித்த காதர், அதைத் தூக்கி மடியில் கிடத்தினன். அன்னையின் அணைப்புப் பிரமைக்கிடையே தந்தையின் தேற்றலைப் பெற்ற அந்தக் கொழுந்து மீண்டும் ஆழ்ந்த நித்திரையில் அமிழ்ந்துவிட்டது.

விடிவை நோக்கி நிற்கும் சூனியத்தில், குமரி இருட்டுக் கும்மாளத்தின் ஆட்சி ஓங்கி நின்றது. விரக்தியோடு மோட்டை நோக்கிக் கொண்டிருந்த காதரின் மனக் குளத்தை நேற்று மாலை நடந்து முடிந்த நிகழ்ச்சிகள், சிறு குன்ருய்ச் சரிந்து கலக்கின...

பணம் எந்த வழியில் வந்து சேர்ந்தாலும், பொருமையையும் அழைத்துக் கொண்டே வந்து சேரும். அதன் தூண்டுதல் பொலிசாரிடம் காதரைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டது. மானத்தைக் காக்க இத்தனை காலமாகத் தேடிய பணத்தை அள்ளிக் கொடுத்து விட்டான்... கடைசியில் மிஞ்சியது?... தினசரி வியாபாரச் சரக்குகள் மட்டுமே! மனிதனது தண்டனையிலிருந்து தப்பி விடலாம்... இறைவனின் தண்டனையிலிருந்து தப்ப முடியுமா?... மனச் சாட்சியின் உறுத்தல் நித்தியமான கொடுமை!... எங்கும் அவனுக்குத் தண்டனையே வேதனையூட்டியது!

''ஆயிஷா!... எவ்வளவு பெரிய உண்மையைக் கூறினுய்? உன் பேச்சை நான் அன்றே கேட்டிருந்தால், இந்த இழிநிலைக்கு வந்திருக்க மாட்டேனே! அல்லா... நீ பெரியவன்... உலகம் உன் சித்தப்படியே இயங்குகின்றது... மனிதனின் எண்ணங்கள் எல்லாம் நிறைவடைவதில்லை...''

மின்னிப் பூச்சியின் சிற்ருெளியாய் விரிந்த தெளிவுக்கு வலுவூட்டிக் கொள்வது போல் எழுந்தது பள்ளிவாயிலின் காலைத் தொழுகை 'அதான்' ஒலி!

''அல்லாஹு அக்பர்!... அல்லாஹு அக்பர்...''

குழந்தையைத் தூக்கிப் பாயில் கிடத்திவிட்டு வெளியே வந்தான். குமரியிருட்டின் ஆட்சி ஒடுங்கி உலகத்தின் மேனியில் வெள்ளொளி படர்ந்து கொண்டிருந்தது.

''என் ஆசைகளும், குமரியிருட்டுக் கோலம் தானு?'' என்று தன்னைத்தானே கேட்டுக்கொண்டு உள்ளே சென்றவன், கலீர், கலீர் என அடுக்கியிருந்த போத்தல்களை தூக்கிக் கல்லில் எறிந்தான்.

உலகத்தின் விடிவும், தெளிவும், குமரி இருட்டின் பின் தோன்றும் உதயத்தைத் தொடர்ந்து நிகழ்வதே! அப்படியே காதரின் உள்ளத்தின் தெளிவும், ஆசைகள் என்ற குமரியிருட்டிலிருந்து உதயமாகியது.

அவன், பள்ளிவாயிலை நோக்கி நடக்கின்ருன். அன்று ஒருநாள், ஒருவர் செய்த உபதேசத்திலிருந்து தெறித்த வார்த்தைகள் அவனது காதுகளில் வெங்கல ஓசையாய் ஒலிக்கின்றது.

''உள்ளதைக் கொண்டு திருப்தியடையுங்கள் என்ற குர்ஆன் வசனத்தை நாம் ஒவ்வொருவரும் கைமேற்கொள்ளல் மிகவும் முக்கியம்.''

எத்துணை உண்மை இதில் நிறைந்துள்ளது...? ''அல்லா... நீ பெரியவன்... மனிதனின் எண்ணங்களெல்லாம் ஈடேறுவதில்லை...'' அவன் தன்னை மறந்தே கூறிக் கொண்டு நடக்கின்ருன். (யாவும் கற்பனை)

நோக்கியும் நோக்காதும் போல்

[ஜே. எம். எம். அப்துல் காதிர்]

செந்தமிழ் வானிலே செங்கதிர் பாரிக்கும் சீர்மிகு பகலவனாய்த் திகழ்கின்றது சீறா வென்னும் மாறாப் புகழ் வளர் பெருங் காப்பியம். எத்திசையும் புகழ் மணக்கும் இவ்வினிய நூலை இயற்றியருளிய மாதவச் செல்வர் உமறுப் புலவர் என்னும் ஓங்கிய கீர்த்தியின் உயர்ந்த நாவலராவர்.

இப்புலவர் கோமான் ஐவகை இலக்கணங்களையும் ஐயந்திரிபறக் கற்ற ஆன்றோர்; அருளொடு தெய்வப் பத்தியும் அரும் பொருள் தெளிவொடு நிலைத்த உறுதிச் சிந்தையும் வாய்ந்த சான்றோர் ஆவர்.

‘சீறா’ கூறும் சீரிய சரிதை மாநிலத்துக்கே ஒரு மாதயா நிதியாய் வந்த செம்மல், வேத நூல் புகழும் வீறு வாய்ந்த வேந்தர் ஆகிய நபிகள் கோமானின் நற்சரிதையாகும். இச் சரிதையை ஓத ஓத மெய்ஞ்ஞான போதங்கள் யாவும் ஓதுவாருள்ளத்து ஊறிக்கொண்டே யிருக்கும் என்பது ஒரு தலை.

செந்தமிழ் மரபிற் சிறிதும் வழுவாது நூல் செய்யப் போந்தார் உமறுப்புலவர். அதே நேரத்தில் சீரிய இஸ்லாத்தின் துய்ய மரபினையும் செம்மையாய்ப் பேண வேண்டிய பெருங் கடப்பாடு அவரைச் சூழ்ந்தது. இவ்விரு மரபினையும் பேணுவதில் அவர் அடைந்த வெற்றியே இன்று அவரையோர் உத்தமப் புலவராய் உயர்த்தியுள்ளது. இச் செய்யுள் நூலை இயற்றிய காலத்தில் வழக்கிலிருந்த ஆன்றோர் நூல்கள் யாவற்றையும் அவர் கற்றிருந்தார். அவ்வான்றோர் மரபுகளை முற்றிலுந் தழுவியுள்ளார். இரு பெரு மரபுகளையும் அவர் பேணியுள்ளமைக்குச் சிறந்த சான்றுகள் பல சீறாப் பெருங்காப்பியம் முழுவதிலும் விரவி மிளிர்கின்றன.

வடமொழியிலே இராம கதையை வகுத்து வான் புகழ் கொண்டவர் வான்மீகி முனிவர். இராமனும் சீதையும் திருமணத்தின் முன்னர் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு காதல் கொண்டதாய் அவர் கூறவில்லை.

ஆயின், இராம கதையைத் தமிழ் செய்ய வந்த கம்பநாடர் இனிய தமிழ் மரபினைத் தழுவித் தலைவனும் தலைவியும் திருமணத்தின் முன்னர் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு களிபெருங் காதல் கொண்டதாகக் கற்பனை செய்துள்ளார். தமிழியற்கொப்ப அவர் அவ்வாறு கூறியமை - முதனூலுக்கு மாறு கொளக் கூறியமை - வழுவாகாது. மரபெனவே கொள்ளப் படுகின்றது.

கௌசிகர் முன்னும் இலக்குவன் பின்னும் வர இராமன் மிதிலை நகருட் செல்கின்றான். மேன்மாடியிலே பெண்ணலங் கனிய நிற்கின்றாள் பிராட்டி. இருவர் கண்களும் ஒன்றையொன்று கவ்வி உண்டு கலக்கின்றன; உணர்வும் கலக்கின்றது. இருவரும் ஒருவர் உள்ளத்து மற்றையவர் மாறிப் புகுகின்றனர்.

‘‘எண்ணரு நலத்தினாள் இனையள்
நின்றுழிக்
கண்ணொடு கண்ணிணை கவ்வி ஒன்றை
யொன்(று)
உண்ணவும் நிலைபெறா துணர்வும் ஒன்றிட
அண்ணலும் நோக்கினான் அவளும்
நோக்கினாள்’’

பிராட்டி நோக்கிய நோக்காகிய கூரிய வேலாயுதங்கள் வீரனின் புயவரை

களிற் சென்று பதிகின்றன. வீரத்திருமக னின் கண்களோ திருமகளின் தனபாரங் களிற் சென்று தைக்கின்றன. இங்ஙனம் தமது கற்பனையை வளரவிட்ட கம்பர் தலைமக்களின் உள்ளத்துணர்ச்சியைச் செம்மையாய்ப் படம் பிடித்துக் காட்டு கின்றார். அவருடைய கூற்றுக்கள் சங்கத் துச் சான்றோர் காலந் தொட்டு அகப் பொருட்டுறையை எடுத்தோதி வந்த புல வர் மரபினைப் பின்பற்றியனவேயாம். இனி, தமிழிலக்கிய மரபை யொட்டி நூல் செய்ய வந்த உமறுப் புலவர் தலைமக்கள் தம் காதற் பாங்கினையும் கூறவேண்டியது மரபன்றோ?

ஆயின், இஸ்லாமியத் திருமரபைப் பேணும் பெரியோர்கள் கற்பியலையேயன் றிக் களவியலை அனுமதியார். திருமணத் தின் முன்னர் தலைவனும் தலைவியும் தனி மையிற் கூடி அளவளாவுதலையோ அவர் தம் கூட்டத்தையோ அனுமதியார். ஆயி னும் மணமக்கள் திருமணத்தின் முன்னர் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொள்ளு தற்குத் தடையில்லை, எனினும் பெண்மை யின் பூரணப் பொலிவினை வெளிக் காட் டும் தோற்றங்களைக் காணவோ நுகரவோ தடையுண்டு.

'வீக்கிய கனைகழல் வீரன் செங்கணும்
தாக்கணங் கனையவள் தனத்தில்
தைத்தவே'

எனக் கம்பர் கூறியதுபோலக் கற்பனை செய்து கூறும் சுதந்திரம் இஸ்லாமியப் புலவருக்கு மறுக்கப்படுகின்றது. அதுவும், மாசற்ற தூய ஒழுக்கங்களின் பாதுகாவல ராய்த் தோன்றிய மாநபிமீது அத்தகைய கற்பனையொன்றைப் புனைய அவரால் முடி யாது.

இப்பொழுது உமறுப் புலவரின் நிலை யைப் பாருங்கள். தமது காப்பியத்தி னுள் தலைமக்களின் காதற் பாங்கினைத் தமிழ் மரபின்படி சித்திரித்தலும் வேண் டும். அஃது இஸ்லாமிய மரபினின்று பிறழாதிருத்தலும் வேண்டும். புலவரின் நிலை இருதலைக் கொள்ளி எறும்புதான்!

எனவே இரு மரபுக்குமொத்ததாய் ஒரு புதுவழியைக் கண்டார் புலவர்.

எம்பெருமானார் இளைஞராயிருந்த ஞான்று கதீசாப்பிராட்டியைச் சந்தித்த முதற் சந்திப்பொன்றைக் கம்பனைப் போலவே கற்பனைசெய்கின்றார் கவிஞர்.

கதீசாப் பிராட்டியிடம் பொருள் பெற்று வாணிபஞ் செய்துவருகின்றனர் மக்கமாநகரத்து வணிகப்பெருமக்கள். அவ்வணிகர்குலப் பெருமாட்டியின் இல் லத்துக்கு ஒருநாள் எமது வாலிபர் வள் ளல் முகம்மது (ஸல்) அழைக்கப்படுகின் றனர்.

சித்திர வனப்புவாய்ந்த அச் செம்மல் பிராட்டியாலிடப்பட்ட முத்தணி நிரைத்த பீடத்தில் அமர்கின்றனர். அவ் வேளை பெருமானின் பேரொளி பரப்பிப் பொங்கிப் பெருகிய அழகு வெள்ளத்தில் பிராட்டியின் கூருடைக் கரிய வாட் கண் களாகிய கயல்கள் நீந்திக் குளிக்கின்றன. அப்பொழுது அந் நங்கைநல்லார் 'மன மெனும் மத்தயானையின் நிறையெனும் அங்குசம் நிமிர்ந்து' போகாதவாறு தம் மைத்தாமே காக்கின்றார்; நாணெனும் போர்வை போர்த்துக் கற்பெனும் வேலி கோலித் தமது அவாவினைக் காத்தார். காமநோயை வெளிவிடாது அகத்துள் அமைத்தார். ஆயினும், தமது உள்ளத் தைப் பறிகொடுத்து அதனைக் காணாது வருந்தி மயங்கினார். இவ்வாறு தலைமக ளின் காதற் பாங்கினை உள்ளத்துணர்ச் சியை இனிமை மீதூரக் கூறுகின்றார் கவி ஞர்.

இனி, மாசற்ற சில வாழ்விற்கே ஒரு முன்மாதிரியாய்த் தோன்றிய மாநபி ஒழுக்க சீலங்களை உலகிற் பரப்பி அவற் றைக் காத்தற்கென்றே தோன்றிய காவ லர் ஆகிய தலைமகனாரின் நிலைமையைக் காண்போம்.

பிராட்டியை அவர் ஏறிட்டு நோக்கி னாரென்றோ அங்கங்களில் தம் கண்களைத் தைக்க விட்டாரென்றோ ஈண்டுப் புலவர் கூறிற்றிலர். அங்ஙனம் அவர் கூறுதல்

இயலாது. கூறினுல் அக்கற்பனையை இஸ் லாமியத் திருமரபு ஏற்காது. இழுக் கெனக் கொள்ளும். எனவே மிக்க அவதா னத்துடன் பெருமானின் நிலையைச் சித்தி ரிக்கின்ருர்.

''காக்குதற் குதித்த வள்ளல் காரிகை
வடிவைக் கண்ணுல்
நோக்கியும் நோக்காதும்போல்
நொடியினில் எழுந்தம் மாதின்
மாக்கட லனைய கண்ணும் மனமும்பின்
தொடர்ந்து செல்லக்
கோக்குல வீதி நீந்திக் கொழுமனை
இடத்திற் சார்ந்தார்.''

உலகைத் தீநெறிகளினின்று விலக்கி நன்னெறி உய்த்துப் புரத்தற்கென்றே தோன்றிய அருள் வள்ளலாய பெருமானு ரைக் 'காக்குதற் குதித்த வள்ளல்' என்று ஈண்டு கூறியுள்ள திறம் நயத்தற்குரியது. இச் சந்தர்ப்பத்திலும், இளமைப் பருவத் தின் அடக்க வியலாப் பண்புகளின் மத்தி யிலும் செந்நெறி தவருச் செம்மல் அவர் என்பதை அத்தொடர் ஈண்டு வலியுறுத் துதல் இன்பந் தருவதாகும்.

அத்தகைய வள்ளல், தமக்கு முன்னர் தோன்றும் காரிகையை, தமக்கு உரிய ளல்லளாய ஒருத்தியை எங்ஙனம் ஏறிட் டுப் பார்க்க ஒருப்படுவர்? பெண்மையின் அங்கங்களில் எங்ஙனம் தமது பார்வை யைச் செலுத்திக் கைக்க விடுவர்? எனவே தான் கவிஞர், 'காரிகை வடிவைக் கண் ணுல் நோக்கியும் நோக்காதும் போல்' என்று மிக்க செம்மையாகச் சாதுரியமாக நாக ரிகமாகக் கூறுகின்ருர். மேலும் 'நொடியி னில் எழுந்து' என்று கூறியதனுல் சற்றே னும் தாமதியாது விரைவில் அவ்வி டத்தை விட்டு எழுந்து போக எண்ணிய பெருமானின் நாணப் பண்பு எமக்கு நனி பெரும் விருந்தாய் அமைகின்றது. ஆயின் அம்மாதரசியின் மனமுங் கண்ணும் தம் மைத் தொடர்வதை அவரால் என்ன செய்ய முடியும்? அது பால்வரை தெய் வத்தின் விதி போலும்!

'நோக்கியும் நோக்காதும் போல்' நொடியினில் அவ்விடத்தை விட்டு அகல்கின்றனர் அண்ணல். ஆயினும் உள் ளத்துக்காதல் தோன்றுகின்றது. அதனை வெளிப்படுத்தாமல், தம்மையே தடுத் தாட் கொள்கின்றனர்.

''ஒண்ணுதற்கோஒ உடைந்ததே
ஞாட்பினுள்
நண்ணுரும் உட்குமென் பீடு''

என்று அவர்களை வாய் விட்டுக் கூரு விடினும் உள்ளமோ அம்மங்கை நல்லாள் உறையும் உறையுளாயிற்று.

''படியினிற் சசியும் செங்கேழ்ப் பரிதியு
நிகரொவ் வாத
வடிவெடுத் தனைய வள்ளல் முகம்மதின்
நெஞ்ச மென்னும்
கடிகமழ் வாவி யூடு கருத்தெனுங் கமல
நாப்பண்
பிடி நடைக் கதிசா வென்னும்
பெடையன முறைந்த தன்றே''

என்று அழகொளிரக் கூறுகின்ருர் உமறுப் புலவர்.

இவர் இங்ஙனம், தலைவன் தலைவிய ரிடையே நிகழும் உள்ளத்து ஒருமைப் பாட்டினைத் தமிழ் மரபிற் கியையச் சிறப் பாய் எடுத்து விளக்கியமையைக் கண் டோம். அதே வேளையில் தலையக்கள் பெயருக்கு இஸ்லாமியத் திரு மரபு கூறும் இழுக்கும் வந்தடராது பாதுகாத்துள் ளார்.

இவ்வாறு சீருப் புராணமெங்கும் மல் கிப் பரந்துள்ள இரு மரபுக்கு மொத்த இலக்கிய வழக்குகள், இனிமை மீதூரப் படித்தற்கும், உமறுப் புலவர் கோமா னின் திவ்விய சதுரப் பாட்டினை அறிந்து அகம் மகிழ்தற்கும் உரியனவாய் அமைந் துள்ளன. இவற்றைத் துருவிக் கற்றுச் செந்தமிழின் தீஞ்சுவையையும் இஸ்லாத் தின் இன்சுவைப் போதங்களையும் ஒருங்கேயடைந்து இன்புறுவோமாக. ★

துணிகுவாய்!

''அண்ணல்''

வான்பெருங் கணத்திடை வாழ்ந்திட எண்ணிடும்
மானிடா உனக்கொரு மாசிலாச் சேதிகேள்!
தே'ணிடு மாயிரம் துய்யநற் ஷெண்டுகள்
காணுதி யாயின்நீ காசினி ஆளுவாய்.

ஏகிடும் போதிலே எதிரிலே துன்பமே
ஆகிடல் யாமறி உண்மைகள் ஆயினும்
வாகையாம் பயனிலே வரும்பகை மோதிடும்
சாகசங் காணுவாய் சரித்திரம் பண்ணுவாய்!

சரிந்தபல் நாடுகள் சரித்திரம் கண்டனை,
முறிந்தன கொள்கைகள் மூடின சோம்பல்
விரிந்தவும் முளமெலாம் விரக்தியே கொண்டனை,
திருந்துவாய் எனிற்புது சேதிக ளுளவது.

வானையுந் தாரா கணத்தையும் வயத்திலே,
பூணுவாய் மானிடப் புதுமைகள் காட்டுவாய்
கானையுங் கடலையுங் கையிலே தாங்குவாய்
தேனையிவ் வுலகிலே திரட்டுவ ய் துணிகுவாய்!

நானிலம் போற்றிடு நயமிகு மிலட்சியத்
தேனினு மின்குரல் திசையெலாம் இனிக்குது,
பேணிடு நல்லறப் பண்புகள் ஓங்கிடு
மானிடத் தலைவனின் மனத்தடி நாதமே.

மனத்துள மாசெலாம் மாற்றிடு போதனைத்
தனத்திலே செல்வன்நீ சரித்திர வாக்கிலே
கணத்திலே காசினி கைவரக் கண்டநீ
பிணத்தினின் போக்கிலே பொம்மையாய் நின்றதேன்?

சத்தியப் பாதையுன் தாதையின் பாதையே,
வித்துள எமக்கதில் விளைவுள வாதலால்
புத்துணர் வுன்னிலே பூக்குக! வாழ்வினைச்
சத்துள, தாக்கிடச் சாதனை கொள்ளுவாய்.

வையமே எங்களின் வாழ்விட மென்பதில்
ஐயமொன் றில்லைஎம் ஆணைகள் எங்கிலும்
துய்யதாய் ஓங்கிடுந் தோதுக ளுளவெனில்
ஐயோவென் றிருப்பதோ ஆண்மையின் சிம்மமே!

ஒன்றுநாம் ஒன்றிறை ஒற்றுமை எம்முயிர்
நன்றுயர் எண்ணமே நம்முளம் பூப்பது
சென்றவந் நாளிலே சிறந்தவெம் வாழ்க்கையை
கணடும்நீ கலங்கிடும் காரணம் என்னவோ?

இஸ்லாமிய ஓவியம்

— M. S. A. அஸீஸ் —

இஸ்லாமிய உலகம், பொதுவான வாழ்க்கை முறையையும், ஒரு பொதுவான மதத்தையும் பின்பற்றும் ஒரு பரந்த சமூகம். சமுதாய, அரசியல் அமைப்புகளுக்கு எவ்வளவு மதிப்பு அளிக்கப்பட்டு இருக்கின்றதோ அவ்வளவு அந்தஸ்து, இஸ்லாம் கலைக்கும், இலக்கியத்துக்கும் அளிக்கின்றது. இஸ்லாமிய வரலாற்றைப் பார்க்கும்போது இடையிடையே ஏற்பட்ட அரசியல் குழப்பங்களும், சமய சண்டைகளும், உள்ளூர் வெளியூர்ச் சண்டைகளும் அவர்களுக்குக் கசப்பான அனுபவங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இவ்வளவு கஷ்டமான வேளையிலும் கூட இஸ்லாமியரது நாகரிகம், பண்பாடு தனிச்சோபையுடன் விளங்கிற்று.

மேற்கத்திய நாடுகளின் சித்திரக்கலைகளைப்போல இஸ்லாமிய சித்திரக்கலை சமயச் சார்புடையதொன்றல்ல. கிறிஸ்தவ சித்திரங்கள் மக்களின் மனத்திலே விசுவாசத்தை உண்டுபண்ணவே படைக்கப்பட்டன. இஸ்லாம் இக்கொள்கைக்கு மாறானதும் அப்பாற்பட்டதுமாகும். தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் தனது போதனைகள் இறக்கிவைக்கப்பட்டபோதிலும், இறைவன் தனது சிருஷ்டிகள் ஒவ்வொன்றும் தன்னை அறியக்கூடிய சக்தியை அளித்திருக்கின்றான். இஸ்லாமியச் சட்டம் உருவங்களை முற்றாக வெறுப்பதுடன், எமது கருத்துக்களை—எண்ணங்களை உருவங்கள் அல்லாத வேறு வகைகளில் வெளிப்படுத்த சந்தர்ப்பமும் வாய்ப்பும் அளித்திருக்கின்றது. இதனால் சிலரது கொள்கை என்னவெனில், இறைவனது படைப்புகளை உருவகிப்பது, அவனது இணையற்ற படைப்புகளுக்குக் களங்கம் கற்பிப்பது என்பதாகும். ஆனால் இஸ்லாமியச் சித்திரங்களில் காணப்படும் உருவங்கள், மானசீகமாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதுடன் அவைகளின் மூல உருவங்களை மறைத்து, காட்சி கொடுக்கின்றன என்பதை இஸ்லாமிய சித்திரங்களை உற்று நோக்குமிடத்து நாம் காணலாம்.

ஒரு இஸ்லாமியக் கலைஞனை எடுத்துக் கொள்ளும்போது, அவன் இயற்கையைப் பிரதிபலிப்பவனாகக் காண முடியாது. கற்பனைக்கு ஏற்ப இயற்கை ரூபங்களை ஆக்கிக்கொள்ளுகின்றான். ஒரு காட்சியை வரையும்போது, அதில் அமைந்துள்ள உருவங்களிலும் பார்க்க, அச்சித்திரங்களிலுள்ள மற்றும் அம்சங்களையே கலைஞனது கருத்துக்களைப் பார்ப்பவர்களது கலைக்கண் கண்டுகொள்ள ஏதுவாகிறது.

இஸ்லாமியச் சித்திரக்கலையில் எப்போதும் ஆக்குவோன் ஒருவனும், ஆக்கப்படும் பொருள் ஒன்றுமாக இருக்கும். ஆக்குவோனது செயலும், ஆக்கப்படும் சித்திரத்திலுள்ள தன்மையும் ஆகிய இவை இரண்டுக்குமுள்ள தொடர்பும் தனிப்பண்புடையவை. ஆக்குவோன் செயல், கற்பனை. அக்கற்பனையில் தோன்றும் காட்சிதான் ஆக்கப்படும் சித்திரம். சித்திரக்கலையின் பொருள் உண்மையான பொருளுமன்று, பொய்யான பொருளுமன்று. அது கற்பனையில் வடிக்கப்பட்ட சித்திரம். உண்மையோ பொய்யோ என்ற கேள்விக்கு அங்கு இடமில்லை. கற்பனைக்கும், சிந்தனைக்கும் இச்சித்திரத்தில் வேறுபாடிருப்பதைக் காணலாம்.

இஸ்லாமியச் சித்திரங்கள் அலங்கா ரத்தையும், அமைப்பையுமே அடிப்படை யாகக் கொண்டுள்ளன. இஸ்லாமியச் சட்டம், உலவும் உருவங்களின் சித்திரங் களை வெறுத்தபோதிலும் கலைஞன் சோர்ந்துவிடவில்லை; தளர்ந்துவிடவில்லை. மாறாக, தனது கற்பனைக்கேற்ப அவ்வுரு வங்களை அலங்கார ரூபங்களிலும், அழ கிய நிறங்களிலும் உருவாகித்தான் இக் கட்டுப்பாடு இவனது சித்திரத் திறமைக் குச் சவால் விடுவது போலாயிற்று. இத னால், அவன் தனது கற்பனையை விருத்தி செய்து அலங்கார, கேத்திரகணித வடிவ ரூபத்தில் வரைய முடிந்தது. மிருக அல் லது மனித உருவங்களை வரையும்போது கூட ஒரு இஸ்லாமியக் கலைஞன், அத னைத் தனது கற்பனையின் திறமையினால் மாற்றியமைத்து, அலங்கார உருவத்தில் அமைக்கின்றான். இதனால் அச்சித்திரம் இஸ்லாமிய சித்திரத்தின் தன்மைகளால் பிரதிபலிக்கின்றது.

இஸ்லாமிய சித்திரகலைக் ஒரு பெரும் கற்பனை. ஆனால் கற்பனை ஒரு செயல். எதைப்பற்றி என்னென்ன விதமாகவோ கற்பனை செய்யலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு கற்பனையிலும் ஒரு உண்மைப்பொரு ளமைந்து இருக்கின்றது. ஒரு பொருளைப் பற்றிக் கற்பனை செய்யும்போது, அதைப் பற்றியேதான் கற்பனை ஓடவேண்டுமே தவிர வேறு பொருளைப்பற்றி நாட்டம் கொள்ளக்கூடாது. அப்படி ஏற்படுவத னால் கற்பனை சிதறிவிடும்; மனம் குழப்ப மடையும். ஆகவே கற்பனை ஒரே பொரு ளில் ஒன்றி இருக்கும்போதுதான் உண் மைக்கலை பிறக்கும். இப்படிப் பிறந்தது தான் இஸ்லாமியச் சித்திரம்.

இஸ்லாமியச் சித்திரம் அலங்காரமா னது. அது 1000 ஆண்டு தொடக்கம் வளர்ச்சியடைந்துவந்திருக்கிறது. ஆரம்ப காலத்தில் இயற்கையையே பிரதிபண் ணப்பட்டது. ஆனால் பின்சந்ததியில் தோன்றிய கலைஞர்கள் இயற்கையையே பிரதிபண்ணாது நயம்பொருந்திய கருத் துக்களைச் சித்திரமாக மாற்றியமைத்தார் கள்.

அராபிய சித்திரத்தின் தன்மை, அலங் காரம் எனலாம். எனவே ஒரு முஸ்லிம் சித்திரக்காரன், இச்சித்திரத்தின் முழுப் பரப்பையும் அலங்காரப் படுத்தவே விரும்புகின்றான். இவை, பூக்கள், இலைகள், செடிகொடிகளைக் கொண்டனவாய் இருக் கின்றன. இவற்றுள் சில சித்திரங்கள், உதாரணமாக, பூக்கள் இயற்கையாகவே தத்ரூபமாக அமைக்கப்படுகின்றன. இது தற்காலத்தில் அவ்வளவாகப் போற்றத் தக்கதல்லவெனினும், இயற்கை உருவங் களை மாற்றியமைத்து, மிருக, பறவை ரூபங்களுடன் கலந்து அவ்வுருவங்களின் மூலத் தன்மையையே மறைத்து விடுகின் றது. பொதுவாகக் கூறும்போது, கேத்திர கணித ரூபங்களும், மானசீக உருவங் களுமே ஒரு இஸ்லாமியக் கலைஞனைக் கவருவனவாக இருக்கின்றன.

இஸ்லாமியச் சித்திர வளர்ச்சிக்கு அராபிய எழுத்தோவியங்களே மூலகார ணமாக இருக்கின்றன. அரபுப் பாஷையும் இறைவன் திரு மறையை உணர்த்திய பாஷையாகவும் இஸ்லாமிய கலாசா ரத்தை எடுத்துக் கூறுவதாகவும் இருக் கின்றது. இவ்வெழுத்துக்களை ஓவியமாக வடிப்பது பெரிய பாக்கியமாகக் கருதப் பட்டு வந்தது. திவ்விய திருக்குர்ஆன் வசனங்கள் பள்ளி வாசல், மதரசா போன்ற பரிசுத்த இடங்களிலும் வேறு கட்டிடங்களிலும் அலங்காரமாய் விளங்க இவ்வெழுத்துக்கள் உபயோகிக்கப் பட்டு வந்தன இஸ்லாமியக் கலைஞன் ஒரு பகு திக்கே பிரத்தியேக கவனம் செலுத்தாது, ஒரு சித்திரத்தின் எல்லா அம்சங்களும் ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமாக இருக் கவே அதனை அமைப்பான்.

இச் சித்திரத்தில் காணப்படும் கோடு களும், நிறங்களும் எவ்வளவுதான் சிக்க லாகத் தோன்றிய போதிலும், கண்களுக் கும், மனதுக்கும் அமைதியையும், கவர்ச் சியையும் கொடுப்பனவாக அமைந்துள் ளன. இக்கலையை நாகரீகத்தின் முன் நின்ற சிறந்த நாடுகள் வளர்ந்து வளப் பட உதவின. அரசர்களும், பிரபுக்களும் கலைஞர்களை ஆதரித்து வளர்த்தனர். எனி னும்—காலப் போக்கிற் கேற்ப

இஸ்லாமிய கலைஞர்களிடையே புது மெருகூட்டப் பட்டது. ஆனால் நாட்டின் எல்லைகளும், யுத்தங்களும், சமாதானங்களும் இஸ்லாமிய சித்திரத்தில் எதுவித மாற்றங்களும் கொண்டு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. அது எப்போதும் வளர்ச்சியுற்றே வந்தது.

இஸ்லாமியர்கள் இயற்கையிலேயே சித்திரக் கலையில் கொண்ட பேரார்வம், அவர்களை அத்துறையில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களாகத் திகழச் செய்தது. இவ்வியற்கை ஆற்றலைத் தங்கள் முயற்சியினாலும், செயற்றிறனாலும் விருத்தி செய்து கொண்டனர். இஸ்லாமிய நாடுகளான எகிப்து, சிரியா, அராபியா, பாரசீகம், மொசபத்தேமியா என்பன இக்கலையில் சிறந்து விளங்கின.

இஸ்லாமிய சித்திரக் கலைஞர்கள் வரைந்த சித்திரங்களை இவர்கள் உடுத்தும் உடைகளிலும், உபயோகிக்கும் பொருட்களிலும் பிரதி செய்தார்கள். சேலை நெய்பவர்களுக்கு, இச்சித்திரம், உயர்ந்த பதவிகளையும் அரசர்களின் சிபார்சுகளையும் பெற உதவியது. அரசர்கள், பிரபுக்கள் ஆகியோரது உடைகளின் கரைகளில் அவர்களின் பெயர்களும், பதவிகளும் நெய்யப்பட்டிருந்தன. கரைகளுக்குப் பொருந்தும் விதமாகவே, கழுத்துப் பட்டிகளிலும், கைப்பட்டிகளிலும் அலங்காரங்கள் நெய்யப்பட்டிருந்தன. இவ்விதக் கரைகளை ''திராஸ்'' (Tiraz) கரைகள் என்று பெயரிட்டு அழைத்தார்கள்.

அலெக்சாந்திரியா, சிரியா ஆகிய பட்டினங்களில் நூற்கப்பட்ட ''திராஸ்'' கரைகள் அழகிய மெல்லிய பட்டுக்களில் பூக்களினாலும், இலைகளினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு இருந்தன. அத்தோடு இவ்வலங்காரங்கள் முத்துக்களைக் கொண்டு ஜோடிக்கப்பட்ட சித்திரத்தை இன்றும் ஜெருசலத்தில் காணலாம்.

கி. பி. 750ம் ஆண்டிலிருந்து உமயாத் ஆட்சியின் கீழ் மட்பாண்டவேலை அதியுந்நத ஸ்தானத்தை அடைந்திருந்தது. பாரசீகம் சமர்கான்ட், நிஷாபூர் என்னும் இடங்களிலும், கவர்ச்சி மிக்க அழகிய மட்பாண்ட சித்திரங்களைக் காணலாம். அராபிய எழுத்துக்களும், பூவேலை அலங்காரங்களும் இப்பாண்டங்களுக்குக் கவர்ச்சியையும் அழகையும் ஒருங்கே கொடுத்து கலை ரசிகர்களின் கவனத்தையுமீர்ந்தது. ஒவ்வொரு தேசத்துச் சித்திரங்களும் ஒவ்வொரு ஒழுங்கைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டு வந்தன. பாத்திமிட் (Fatimid) என்று அழைக்கப்படும் இவ்வகைச் சித்திரத்தில், ஒரு அழகிய பறவை அப்பிள் மரக்கிளையில் அமர்ந்திருப்பது போல் தோன்றும். பாரசீகச் சித்திரம் ஒரு பறவையின் அலகில் ஒரு சிறு கிளையை வைத்திருப்பதுபோல் சாட்சி தரும். இவ்விதமாக ஒவ்வொரு சித்திரத்திலும் ஒவ்வொரு அம்சம் செறிந்திருப்பது எக்காலத்திய, எந்த நாட்டுக்குரிய சித்திரவேலை என்று இலகுவில் மதித்துக் கொள்ள உதவுகின்றது.

''பாத்மிக்'' காலத்தில் மெல்லிய பட்டுச் சித்திர வஸ்திரங்கள் பிரசித்தி பெற்று விளங்கின. இக்கரைச் சித்திரத்தில் மானசீக அலங்காரங்களும் உருவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மிக நுண்ணிய வர்ணங்களில் அமைக்கப்பட்ட சித்திரவேலைகளும் தனிச் சிறப்பைக் கொடுத்தன. இவர்களது அந்திய காலத்தில் இக்கரைச் சித்திரங்கள் மிக அகன்றனவாக இருந்தன.

பட்டு நெய்தலை முஸ்லிம்களே ஸ்பானிய மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியது மன்றி, அங்கிருந்து 9ம் நூற்றாண்டிலேயே பட்டுகளைப் பிறநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தும் வந்திருக்கிறார்கள். அதைப் போல சிசிலியும் பட்டு நெய்வதில் முன்னணியில் திகழ்ந்தது. ஆனால் இவர்களது வேலைப்பாடு, முஸ்லிங்கள் ஸ்பானியாவில் புகுத்திய அம்சத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது என்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை. இத்தாலி கிறீஸ் போன்ற நாடுகளில் காணப்படும் சித்திரங்கள், விஷேடமாக மேற்தளங்களில் காணப்படுபவையாவும் எகிப்தியர்களாலேயே தீட்டப்பட்டன. ஸ்ப்பானியாவில் கிறிஸ்தவ

இராச்சியங்களில் முஸ்லிம் சித்திரக்ககரர் மேற்பார்வை 'மடிஜர்' (Mudeyer) என்னும் சித்திரவேலைப் பாடுகள் நடைபெற்றன. 'மடிஜர்' சித்திரங்கள் மட்பாண்ட வேலைகளிலேயே அதிக இடம் பெற்றன. அண்டலூஷ்சியாவிலுள்ள மலக்ஹா என்னுமிடத்தில் இவ்வேலைப்பாடுகள் பிரசித்தி பெற்றன.

ஸ்பானியவிலுள்ள அல்ஹம்ரா என்னும் முஸ்லிம்களின் ஞாபகச்சின்னம் 15ம் நூற்ருண்டின் மத்திய காலத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களின் புகழைப் பறை சாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது. இவர்களது கீர்த்தி வீழ்ந்து போய்க் கொண்டிருந்த போதிலும் இவர்களது கலாஞானம் விருத்தியடைந்து கொண்டிருந்தது.

இது இவ்வாறிருக்க, பாரசீகத்தில் நாட்டின் நிலைமை சீர்கேடாக இருந்தது. இவ்வாறு அந்நியரால் நசுக்கப்படும் பொழுது எவ்வாருகுதல் அரசனின் சிபார்சைப் பெற்று அமைதியாக இருக்க விரும்பினர் முஸ்லிம்கள். சிலர் உயர்பதவி, பட்டங்களையும் பெற்ருர்கள். இது இப்படியிருக்க சபுக்தாஜின் என்பவர் ஏமாற்றக்காரரைத் துரத்தி பாரசீக மக்களுக்கு வாழ்வு அளித்தார். இவரின் ஆட்சியின் கீழ் இஸ்லாமியச் சித்திரம் புத்துயிர் பெற்று புது முறையான ஓவியமும் சிற்பமும் உருப் பெற்றன.

நியதி

'யுவன்'

உதிரச் சுவட்டில் உள்ளம் படிகிறது!
குதிகாலைத் தாண்டிக் குருதி வடிகிறது!!
சதிகாரன் யாரோ? சக்தி குறைகிறதே......
எதிரில் இருப்பதென்ன......?
இமைவெட்டிப் பார்க்கின்றேன்.
சின்ன உருவம் சிமெந்துத் திண்ணையிலே
முன்னுக் கிழுத்து "மூக்கி" அசைகிறதா?
கண்ணைச் சிமிட்டுகிறேன்; கரும்பொட்டா நீள்கிறது?
என்ன இது? என்ன இது? எங்கிருந்து வந்ததுவோ?
சின்னப்புழுவா? செங்குருதி தேடுவதா?
எண்ணச் சுழலினிலே எங்கெங்கோ செல்லுகிறேன்.

×

சின்னமகன் என்னுடைய செல்வப் பிறவி அவன்
'என்ன இது அட்டை எங்கிருந்து வந்ததுவோ?'
என்று சொல்லி ஏதோ எடுத்துவந்து ஊற்கிவிட்டு
கன்றுபோல் துள்ளுகிருன் கைகொட்டி ஆடுகிருன்.

சின்னப் பயலுடைய செய்கையிலே ஊறுகிறேன்.
என்ன இது அட்டை ஏனோ சுருள்கிறது?
அன்னமிட்ட வீட்டில் கன்னமிட்ட பேர்வழிகள்
சின்னஉயிர் சாவதுபோல் செத்து மடிவாரோ?

அட்டைக் கடிக்கும் அதிகாரப் பேச்சொலிக்கும்
கட்டுப்பட் டென்றும் காலைப் பனியினிலே
மொட்டனைய கொங்கையினர் முதுகு வளைந்தவர்கள்
பட்டினியால் வாடிப் பாடுபடும் கூடாகி
ஒட்டி உலர்ந்தும் ஒருபயனுங் காணாது
கட்டிக் குருதியினைக் கக்கிக் கசநோயால்
ஒட்டி யுருகுவதேன்? உலக நியதி இதோ?
உதிரச்சுவட்டில் உள்ளம் படிகிறது!
குதிகாலைத் தாண்டிக் குருதி வடிகிறது!

X

'அப்பாவின் ரத்தம் அமுதமெனக் குடித்தாய்,
உப்புநீர் கண்டவுடன் உடலைக் கரைத்தது மேன்?'
செப்புகிறான் என்னுடைய செல்லமகன் —
ஆமாம் ஆம்
உப்பிட்ட உணவாலே ஊறிவந்த செங்குருதி
எப்படித்தான் சுவைத்திருக்கும் என்னைக் கடிப்பதற்கு?
ஒப்புகிறேன்! ஒப்புகிறேன்!! உலக நியதி இது.

செம்மலரில் சிரிக்கின்ற சிதேவி இலக்குமியாம்
அம்மலரின் நிறந்தானே அயராத் தொழிலாளி
சம்மதித்து ஏற்றான் சமைத்தான் புதுப்பாதை!
மறத்தால் திரட்டும் மலையளவு செல்வமெலாம்
அறத்தின் அழுகுரலில் அழியும் நியதி இதோ?
உதிரச் சுவட்டில் உள்ளம் படிகிறது!
குதிகாலைத் தாண்டிக் குருதி வடிகிறது!!

'வித்துவ தீபம்' ஆ.பி. அப்துல் காதிருப் புலவர்

(எஸ். எம். ஏ. ஹஸன்)

"எல்லா அதிசயத்தும் ஈதுமிகப் பெரிதாம்
வல்லான் மெஞ்ஞானி அப்துல்காதிர் பல்லார்
முன்
பாட்டால் விளக்கெரித்து பாட்டதனுல் அணைத்து
காட்டிவிட்ட காட்சியதுதான்."

அருள்வாக்கியர் ஆ. பி. அப்துல் காதர் புலவரவர்கள், பலர் மத்தியிலே, கவிதை பாடி நிகழ்த்திய அற்புத நிகழ்ச்சியொன்றினைப்பற்றி, மேற்கண்ட கவிதையின் மூலமாக தமது அதிசயத்தை வெளிப்படுத்துகின்றுர், யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த பொன்னம்பலக்கவிராயர்.

ஆ. பி. அப்துல் காதிருப்புலவர்

அட்டாவதானியான அப்துல் காதிருப்புலவரவர்கள் கண்டி மீராம் மக்காம் தர்காவில், தர்கா வித்துவாஞக இருந்தபோது இவ்வற்புதச் சம்பவத்தை நடத்திக்காட்டியுள்ளார்கள். ஈழத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் பல கவிஞர்கள், புலவர்கள் அன்று கண்டியில் வந்து கூடினர். பொன்னம்பலக்கவிராயரும் சமுகமளித்திருந்தார். கலை விழாவிலே தீபசித்தி ஆரம்பமாயது. புலவர் அப்துல் காதிரின் மேன்மையைப் பரீட்சிக்கப் பலர் முற்பட்டனர். பாட்டால் விளக்கேற்றி, பாட்டாலே விளக்கினை அணைத்துக்காட்டக் கூடியிருந்தோர், புலவர்கோமான், வித்துவ தீபம் மெஞ்ஞான அருள்வாக்கி ஆ. பி. அப்துல் காதிரை வேண்டிநின்றனர். உடனே கவிஞர் கோமான்,

"எரிவாய் விழுந்தெழுந்து
எண்ணைமேல் தோய்ந்து
கருவாய் இருள்போக்கிக் காட்ட
அரியணையில்
தூண்டா விளக்கே துயர்விட்
டென்முன்னே
ஈந்திங் கெழுந்தேளரி"

எனப் பாடி முடிய விளக்கும் கொழுந்து விட்டெரியத் தொடங்கிவிட்டது. எல்

லோரும் அதிசயமுற்றிருந்த வேளையில், மீண்டுமோர் கவிதை பாட, விளக்கு அணைந்துவிட்டது. இவ்வாறாக இன்னும் பல அற்புதங்கள், அப்துல் காதிருப் புலவரவர்கள் நிகழ்த்திக்காட்டியிருப்பதாக — இன்றைக்கும் பலர் ஆச்சரியமுறத்தக்க வகையில் விளக்கந்தருகின்றனர்.

ஈழத்து இஸ்லாமியப் புலவர்களுக்கு முன்னோடியான இவர் எண்ணற்ற பல கவிதைகளை இயற்றியுள்ளார். மலையகத்துப் புலவர்களுள் முதன்மை வாய்ந்தவராகவும் விளங்குகின்றார்.

முப்பது கவிதை நூல்கள் வரை எழுதியுள்ளார். ''முஹிய்யத்தீன் ஆண்டகை—காரணப்பிள்ளைத் தமிழ்'' என்னும் நூல் 1895ம் ஆண்டில் அச்சேறியுள்ளது. ''உமர் ஒலியுல்லாப் பிள்ளைத் தமிழ்'' ''செய்கு சிஹாப்தீன்'' ''ஒலியுல்லாப்படலம்,,' ''சம்சுகான் ஒலியுல்லாப் படலம்'' ''பண்ணாமத்து செய்னுதீன் ஒலியுல்லாப் படலம்'' போன்ற எண்ணற்றவை தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகமானவை. 'முரீதைப் பெறுவோர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவை' என்னும் பொருளில், ''தஷ்பீஹுல் முரீத்'' என்னும் நூலைத் தமிழிலே யாத்துத் தந்துள்ளார்.

1866ம் ஆண்டிலே தெல்தோட்டைக் கண்மையில் போப்பிட்டியா என்னும் கிராமத்தில் இவர் பிறந்தார். நாற்புறமும் மலைகளாற் சூழப்பட்டு இயற்கை எழில் நிறைந்து விளங்கும் இக் கிராமத்தில் இவர் வாழ்ந்த இடம் இன்றும் ''புலவர் மலை'' என்று அழைக்கப்படுவதைக் காணலாம். இவ்விடத்தில் இன்றிருக்கும் தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குப் பதிலாக அன்று கோப்பித் தோட்டங்களே காணப்பட்டன. அதனால் ''கோப்பிக் காலத்துப் புலவர்'' என்றும் சிலர் அவரைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

கண்டி குயின்ஸ் எகடமியில் கல்வி பயின்ற இவர் தமிழ் மொழியில் பாண்டித்தியம் பெறுவதற்காக,இந்தியாவில் திருப்புத்தூரில் வித்துவ சிரோன்மணி, மஹ்மூது முத்துபாவாப் புலவர், அவர்களால் நடத்தப்பட்ட பாடசாலையில் இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்றுத் தேறினார்.அதன் பின்னரே இந்நாடு திரும்பி பல இலக்கியங்களைப் படைக்கலானார். தனது ஆசிரியரின் நாமத்தைத் தமது சந்தத் திருப்புகழில் அடிக்கடி சேர்த்துள்ளார்.

இவரது புலமைக்கு கௌரவமளிக்குமுகமாக யாழ்ப்பாணத்திலே 1911-ம் ஆண்டு, அஸனா லெப்பைப் புலவரின் தலைமையில் ஒரு சபையைக் கூட்டி 'வித்துவ தீபம்' என்ற கௌரவப்பட்டம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

பிற்காலத்திலே கண்டி நகரிலேயே வாழ்ந்து பல இலக்கியங்களை யாத்த இவர் 18-9-1918ல் இறையடி சேர்ந்தார். இஸ்லாமிய இலககிய வளர்ச்சிக்கு அருந் தொண்டாற்றிய இத்தகைய புலவர்களும் ஞாபகப் படுத்தப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்களது ஆக்கங்களும் பயனுறத்தக்க வழியில் கையாளப்படல் வேண்டியுளது.

பெருமை ஓங்கட்டும்

ஈழத்திரு நாட்டின்
இன்று ஒரு புதுமை?
வாழ்கின்ற மூவருக்கா,
வரலாற்றில் ஓர் பெருமை?
இயல், இசையில் நாடகத்தில்
இஸ்லாத்தின் தொண்டர்கள்
முயன்று பயனீந்து
முன்னுக்கு வந்தாரா?...
என்றெல்லாம் எண்ணி
இதயம் கனிகிறதா?
அன்றுதொட்டு இன்றுவரை
அன்னைத் தமிழ்மொழிக்குச்
சேவைசெய்து சேவை செய்து
சிந்தை நொந்தோர் பட்டியலைப்
பார்வையிடுங்கால்......
பாயும் உணர்ச்சிகளால்
உள்ளம் துடிக்கிறது!
உணர்ச்சி துடிக்கிறது!
வெள்ளம்போல் ஆர்வம்
விண்ஏவப் பார்க்கிறது!
சேகுத்தம்பிப் பாவலரைச்
சிந்தையிலே வரவழைக்க
வேகும்உள்க் கொதிப்பு
வெந்நீராய்ச் சொட்டுவதேன்?
செத்த பிறகு
சிலைவைத்துப் போற்றுகின்ற
பித்தர்கள் செத்தாரா?
பிறந்துவிட்டதா புதுமை?
உரைநடையில் சேவை செய்து
உயர்ந்த ஹாஜியாருக்கு
கரைகாணாக் கடலான
கவிஞர் ஒருவருக்கு
நாடகத்தால் நெறியீந்த
நமது முஹம்மதுக்கு
ஏடெல்லாம் பேற்ற
இளைஞர் விழாவெடுத்தார்
போற்றுகிறேன்! போற்றுகிறேன்!
புவியின் வரலாற்றிலே
நேற்றிருந்த நிலைமாற்றி
நெஞ்சுவக்கும் சாதனையால்
புகழீட்டும் வாலிபரின்
புதுமுயற்சி அத்தனையும்
திகழட்டும்! திகழட்டும்!
''தீன்'' பெருமை ஓங்கட்டும்.

"பார்வை"

எம். ரி. ஏ. ஜப்பார்

மனச் சலனம். அசைவு நிலையில் தேனீக்கள். அந்த இராகம் தென்றலில் ஊர்த்து கபூரின் செவிகளிற் புகுந்தது. அதிலே மனக்கவர்ச்சி. விளையாட்டின் நாட்டம் தேய்கின்றது. அந்த உடைந்த கூட்டு வண்டி அவன் எண்ணத்தைப் புரிந்து கொண்டதாகக் கிளம்பபிடிக்கின்றது. முகங்குப்புற விழுந்துவிட்டான். நல்லவேளை, யாரும் பார்த்துவிடவில்லை. நோவைச் சமாளிக்கும் நோக்கத்தோடு அக்கம் பக்கம் திரும்பி, புறங்கையாற் கண் கசக்கி, புழுதிச் சுறுமா இட்டு, ஒரு நொடியில் விபத்தை மறந்து, இசை ஈர்புத்திக்கில் ஓடுகின்றான். பிஞ்சு மனத்தின், புதுமை வேட்கை.

அவனுடைய விழிகளிலே மருட்சி மண்டுகின்றது. தேனீக்களின் இராகமென நினைத்து மனக்குறளி. எதிரே கூட்டமாகச் சனங்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நடுநாயகமாக, அழகிய அலங்கரிக்கப்பட்ட 'கூட்டு வண்டி.' வந்து கொண்டிருக்கின்றது. மாலை வெயிலின் மஞ்சளிலே தோய்ந்து அந்த மோகினிச் சேலையின் வர்ணம் மயக்குகின்றது.

கபூர் நட்டமரமாகின்றான். அசைவின்றி அந்த ஊர்வலத்தையே பார்க்கின்றான். இளம் உள்ளத்திலே ஏதோ எண்ணம் ஊருகின்றது. ஊர்வலம் சமீபித்துவிட்டது. 'அதை' அவன் கண்கள் நேராகப் பார்க்கின்றன.

''சாகாதா!''

அவர் அழுத்தந் திருத்தமாகச் சொன்ன வார்த்தை நெஞ்சக் கடலைக் கலக்குகின்றது. ஏதோ பிடரியைக் கவ்வுகிறது. முயல் வேகத்தைக் காலில் இணைத்து வீட்டுக்கு ஓடுகின்றான்.

திண்ணையிலே அட்டணைக்கால் போட்டு, முக்காலத்தில் எக்காலத்திலேயோ சிந்தனை இழைகளைப் பின்னிக்கொண் ஓடிருந்த தாயை, டி வரும் கபூரின் பரபரப்பு, நிகழ்கால நிதர்சனத்திற்கு இறக்குகின்றது.

''என்ன வாப்பா அது?''

மேலே வார்த்தைகள் உருவாக மறுத்துவிட்டன. அவல ஆககினை. எழுந்து, அவனை வாரியணைத்து, அவன் நெஞ்சக் குழியிலே உதடு வைத்து, 'தூ.. தூ...' என்கிறான்

கபூர் பேசவில்லை. நாக்கு எழவில்லை. உடற்பதற்றம் கைகளைத் திமிறுகின்றது. உடம்பில் வியர்வைக் காடு. முன்றானையால் ஒற்றி, அன்பிற் குழைத்து ''என்ன வாப்பா'' என்கிறாள்.

கபூரின் நாக்கில் வார்த்தைகள் திணறுகின்றன நொருங்கிய வார்த்தைகள் 'ம்மா ம்மா ஆக்கள் ... கூட்டு வண்டியில் . பெருநாளாக்கி ... ... சோடிச்சி . கொண்டு போறாங்கம்மா...''

மழலை இன்பம் அனுபவித்தவளாயினும், பொருளொடு புணராது .. புரியவில்லை.

·''கூட்டு வண்டிலா?''

''ஓம்மா..இஞ்சவந்துபாருங்களன்.''

திமிறிக் கீழே இறங்கிய கபூர், 'இஞ்ச வந்து பாருங்களன் ...' என்று இழுக்கின்றான்.

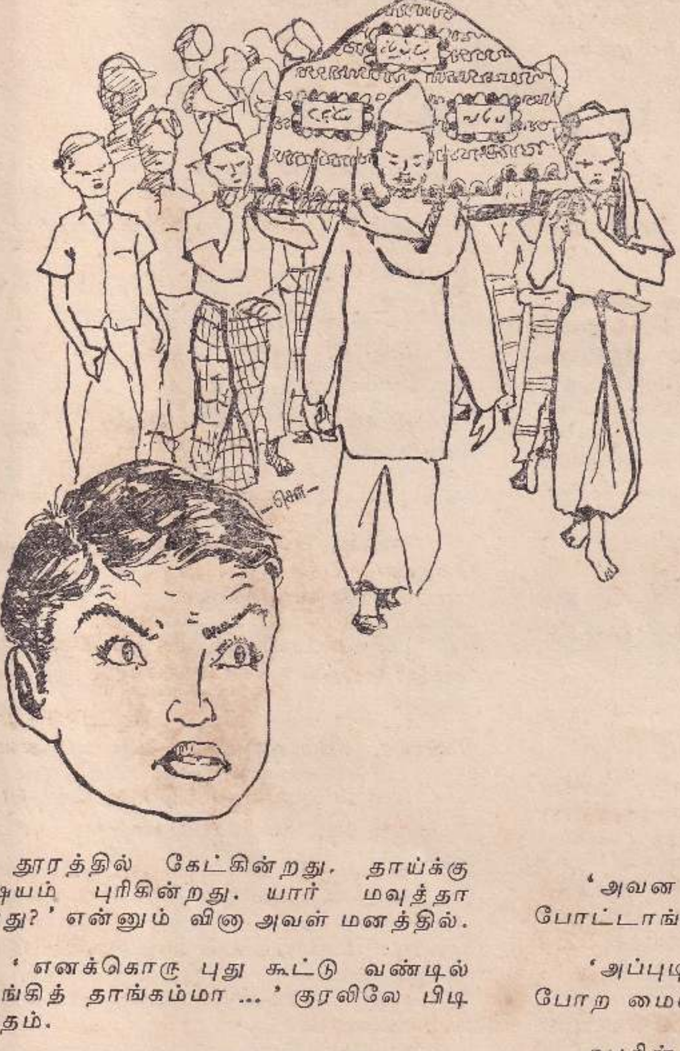

தூரத்தில் கேட்கின்றது. தாய்க்கு விஷயம் புரிகின்றது. 'யார் மவுத்தாகியது?' என்னும் வினு அவள் மனத்தில்.

'எனக்கொரு புது கூட்டு வண்டில் வேங்கித் தாங்கம்மா ...' குரலிலே பிடிவாதம்.

'வாப்பா வரட்டும் வேங்கித் தரச் சொல்றன்' என்று பேச்சை முறிக்கின்ருள்.

'அங்க பாருங்கம்மா ... அந்தா கொண்டு போறுங்க கூட்டு வண்டில் அதைத்தான் சொன்னன்...'

'அது கூட்டு வண்டி இல்லயம்மா.. மைத்துக் கொண்டு போறுங்க ...'

'மையத்த எங்கம்மா கொண்டு போறுங்க?'

'மையத்த அடக்கக் கொண்டுபோறுங்க'

'அடக்கிற தெண்டா··· என்னம்மா செய்யிற.'

'அடக்கிற தெண்டா மண்ணக்கிண்டி பொதச்சிர'

'பொதச்சா மையத்து செத்தறுமா...'

கபூரின் கேள்வி குழந்தைத் தனமானதுதான். மென்மையான வார்த்தைகள் கொண்ட ஆழமான பொறிக் கிடங்கு. அவளுக்கு கபூரின் பிடிவாதம்தெரியும்.

'பெரியம்மாட காக்கா பொடியன் எங்க?'

'அவன்...' ஒரு கணத் தவிப்பு. 'அவன் மவுத்தா போற்ருன் ..'

'அவன என்ன செஞ்சாங்க ..'

'அவன என்ன செஞ்சாங் ... அடக்கி போட்டாங்க ...'

'அப்புடித்தான் அந்தா கொண்டு போற மையத்தையும் அடக்குவாங்க ..'

கபூரின் மனத்திலே சிந்தனைச் சுழற்சி

'அந்த அப்பாவெல்லாம் மையத்தோட பேருங்கள ... அப்பாவயுமா அடக்கி பொட்டுறுயாங்க ...'

'அப்பா மவுத்தாவா பெயித்தாங்க. மவுத்தா போனவங்கள மட்டும் தான் அடக்கு வாங்க ...'

ஏதோ வினுக்களும் விடைகளும். தாயும் கபூரும். அவர்களை அறியாமலே வாழ்வின் அடிமுடிச்சுகளை அவிழ்க்கின்றார்கள். அறியும் ஆவலும்; மழுப்பும் ஆசையும்.

'மையத்துற புதுச் சட்டையெலாம் எண்ணம்மா செய்வாங்க '

'புதுசட்டையெலாம் புள்ளகளுக்குக் குடுப்பாங்க ...'

'நானும் மவுத்தாப் போனு புது சட்டயெலாம் என்னம்மா செய்வீங்க... புள்ளகளுக்கா குடுப்பீங்க'

தாயின் தலையிலே எரிமலை வெடித்து அக்கினிக் கொழுந்துகளைக் கொட்டுகின்றது. உண்மையில் நிகழும் காட்சியின் முள் சுவாசப் பையின் காற்றை வெளியேற்றுகின்றது.

'அப்படி எல்லாம் சொல்ல பொருதும்மா ... அல்லா வாயில சுடுவான்'

அவள் கண்களில் நித்திலத் துளிகள் பூத்து உருளுகின்றன.

'ஏம்மா கத்துறிங்க ... நான் மையத்தாவா பேயித்துறுவன்?'

தாயின் கண்ணீரைக் கண்டு, அவன் கண்கள் இலையொடித்த ஆமணக்குக்கிளைகளாகின்றன.

தாயை வேதனைப் படுத்திய உள்ளுணர்வுடன், 'ஆண்பிள்ளை' என்னும் பெரிய மனதத்தனம் மனதிற் புக, விழிகளை நிலத்திற் புதைக்கின்றான் நிமிர்ந்து பார்க்கும் பொழுது, மையத்து ஊர்வலத்திலே சென்ற ஏழெட்டுப் பேர்கள் வந்து கொண்டிருப்பது தெரிகின்றது.

'ம்மோய் ... ம்மோய் ... மையத்துக் கொண்டு போன ஆள்கள் வாருங்கம்மா ...'

'இந்த பொடியன் பயந்திட்டான். மையத்தில எத்துப் பட்டிட்டான்.' அள்ளி அணைத்துத் தூக்குகின்றாள். கபூரின் உடல் நெருப்பாகச் சுடுகிறது, கண்கள் இமை கபாடங்களுடன் முட்டித் தெறிக்கின்றன.

'ம்மோய் ம்மேய் இந்தா வாருங்க..

' ... . '

'காக்கோய்! காக்கோய்! இஞ்ச வாங்களன்'

புலம்பல். தன்னிச்சையற்ற செயல்

'என்ன புள்ள அது' என்று கேட்டுக் கொண்டு பக்கத்து வீட்டு ஆலிமிசா பரபரப்போடு வருகின்றார்.

' இந்த பொடியனுக்குப் பயப்பாட்டிற்கு ஓதிப்பருங்க காக்கா ..'

கபூரின் உடம்பைத் தொட்டுப் பார்க்கின்றார், கங்கத்தைத் தொட்ட அவதி.

'என்ன புள்ள இவண்ட ஒடம்பெலாம் இப்பிடிச் சுடுவுது ..'

'மையத்திலே எதுப்பட்டுப் பயந்திட்டான் காக்கா ...'

ஆலிமிசா ஓதத் தொடங்குகின்றார் ..

கபூர் தாயின் மடியிலே வாடிக் கிடக்கின்றான்.

எங்கள் மன்றம்

நீன்னிச்சையாகச் சங்கங்கள் தோன்றுகின்றன. அவை சில சம்பிரதாயங்களை இசைந்தொழுகுகின்றன. கூட்டம் கூடுவாகள். பிரேரணைகள் நிறை வேற்றுவார்கள் பிரேரணையொட்டிக் 'கடிதப் போர்' நிகழ்த்துவார்கள். வெற்றி தோல்விகளை ஆண்டறிக்கையிற் சமர்ப்பிப்பார்கள். ஆண்டறிக்கையில் ஏதாவது வாசிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும் ஏதாவது தீர்மானம் நிறைவேற்றுஞ் சங்கங்களும் முள.

கிண்ணியாவில் 1961 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் இத்தகைய பல சங்கங்கள் தோன்றின ஆண்டறிக்கை வாசித்து மகிழ்ந்த சங்கங்கள், 'கலண்டர்' அடித்துக் காரியம் பார்த்த சங்கங்கள்; மழைபடு காளான் சங்கங்கள் என அவை பல வகைத்து. இச் சங்கங்களுள் 1950 - 1955 என்னும் கால வரையரையுள் இயங்கிய இரண்டு சங்கங்களைக் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும்: இரண்டும் போட்டியுடன் சற்றே மாமூல் பிரகாரம் இயங்கின விசேடமாக ஒரு சங்கம் கிராமத்தின் மூலை முடக்குகளில் வெளிச்சம் வைத்தல், இஸ்லாமிய கலாசாரக் கூட்டங்கள் நடத்துதல், மகா நாடுகள் நடாத்துதல் ஆகிய சில பயன் மிகு கருமங்களை மேற்கொண்டது. ஆனாலும், அச்சங்கம் 1955 ஆம் ஆண்டிற்கும் பின் ஒளி குறையத் தொடங்கிற்று. ஒரு வேளை. அதன் பொறுப்பு வாய்ந்த அங்கத்தவர்கள் சொந்த வாழ்க்கைப் பொருளீட்டலில் இறங்க. அச்சங்கத்தினைக் கையேற்று நடாத்தப் புதிய சந்ததியினர் இல்லாது போனமை காரணமாக இருக்கலாம் இருப்பினும், கிண்ணியாவின் பொதுநலச் சங்கங்களுக்கு அது முன்னோடியாக விளங்கிற்று இன்று மறுமலர்ச்சி தோன்றியுள்ளது. எமது மன்றமாகிய கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிபர் மன்றத்திலே அங்கம் வகிப்பவர்கள் பலர் அன்று அச்சங்கத்தின் முக்கிய அங்கத்தவர்களாக இருந்தவர்களென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1955 ஆம் ஆண்டிற்குப்பின் கிண்ணியாவில் சங்கங்களின் இயக்க சக்தி தேயத் தொடங்கிற்று. ஆண்டறிக்கை வாசித்துத் திருப்தியுறும் நிலைகூடக் கேலிக் கூத்தாக மாறலாயிற்று. எங்களுக்குத் திகைப்பு. வினாத் தெரிகின்றது; விடை காணாத மயக்கம். இருப்பினும், பொதுப்பணி என்னும் மூச்சுக் கனன்றுகொண்டிருந்தது பொதுப் பணியிலார்வங் கொண்ட நம்முட் பலர், தற்போதைய நமது மன்றத் தலைவரும், மூதூர்ப் பிரதிநிதியுமாகிய ஏ. எல். ஏ. மஜீது பி. ஏ. அவர்களும், சந்திக்கும் பொழுதெல்லாம் கூட்டங் கூடாமலே, நல்லவற்றை நாட்டுக்காக இயற்றினோம். அப்பொழுது மன்றத் தலைவர் ஒரு பட்டதாரியுமல்லர்; அரசியல் வாதியுமல்லர், பொதுப்பணித்தாகங் கொண்ட மாணவர்; ஓர் இளைஞர்.

1950 55 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கிடையில், கிண்ணியா மண்ணில் சுயேச்சையான சங்கங்களின் முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தவர்களும், 1955ம் ஆண்டிற்குப் பின்னரும் கலண்டர் அடித்துப் பீத்தித் திரியாது பொதுப் பணியில் ஈடுபட்டவர்களும். நன்று சேர்ந்து மீண்டுஞ் சங்கமாக இயங்க வேண்டுமென்றும் வேணவ

உதித்தது. இந்த ஆர்வத்தில் மலர்ந்தது தான் கிண்ணியா முற்போக்கு வாலிபர் மன்றம். இதன் உதயத்திற்கு முன்னின்று அயராது உழைத்தவர் நமது மன்றத் தலைவர் ஜனாப் ஏ. எல். ஏ. மஜீது அவர்களாவர்.

நமது மன்றம் 27. 5 61 இல் கிண்ணியா மகா வித்தியாலயத்திற் துவக்க விழாவை நடாத்திற்று. சங்கத்தின் தோற்றங்களுக்கும் வீழ்ச்சிகளுக்குமான காரணங்கள் சாங்கோபாங்கமாக ஆராயப்பட்டன. பத்து ஆண்டுகள் சங்க இயக்கங்களிலே அனுபவமிக்கவர்களால் அதற்கான காரணங்கள் அறிதல்சாலுமே.

1) பணமின்மை
2) பிரேரணைகள் நடைமுறைக்கு வாராமை
3) அதனால் அங்கத்தவர்கள் ஒத்துழையாமை

ஆகியன காரணங்களால் என ஆராயப்பட்டது. சங்கம் கடிதப் போர் நடத்தும் சங்கமாக இருந்து, உருப்படியான ஆக்கப் பணி இயற்றாது போனால், அங்கத்தவர்கள் இயல்பாக அக்கறை குன்றி சந்தா செலுத்தாது போவர்.

எனவே பின்வரும் உண்மையான காரணங்கள் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டன'

1) சங்கத்துக்கு ஒரு நிரந்தரமான, உறுதியானகுறிக்கோள் இல்லாமை

2) அதே குறிக்கோளின் அடிப்படையில் ஒரு நிரந்தரத் தலைவரைத் தெரிவு செய்யாமை

3) குறிக்கோளையுடைய நிரந்தரத் தலைவரின் தலைமையின் கீழ் ஒன்று திரண்டு உழைக்க ஒரே கருத்துக் கொண்ட ஒரு நிரந்தரக் குழுவினர்

4) பொதுப்பணியென்ற பெயரால் அரசாங்கத்தையும் பிற தாபனங்களையும் நல்லது செய்யும்படி முறையீடு சமர்ப்பிப்பதுடன் மட்டும் நின்றுவிடுதல்

5) குறிக்கோளுக்கேற்ற செயற் திட்டங்களைச் சமர்ப்பித்து, அவற்றின் காரிய சாதனைக்கு உறுப்பினர் உழைப்பையே முதல் மூலதனமாகக் கருதாமை

மேற் காட்டிய காரணங்களை ஆராய்ந்த பிறகே எமது மன்றம் அமைக்கப்பட்டது. அதன் நிரந்தரத் தலைவர் ஜனாப் ஏ. எல். ஏ. மஜீது ஆவர். அவர் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழிகாட்டி; மன்றம் அவருக்கு வழிகாட்டி! மன்றத்திற்குப் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆதரவாளர்களும் அபிமானிகளுமுளர். ஆனால், அத்தனை பேரும் மன்ற உறுப்பினர்களாகி விட முடியாது. ஆயிரம் அபிமானிகளிருந்தும், சாதாரண உறுப்பினர்களாக இலட்சிய வேட்கையுடைய முந்நூறுபேர் மட்டுமே அங்கத்தவராவர்.

அங்கத்தவர்கள் நன்கு அவதானிக்கப்பட்டே சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். எங்களை அவர்களும், அவர்களை நாங்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் முறையான ஒரு விசேட கூட்டம் மூலம் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கிறோம்.

இன்று, கிண்ணியாவில் பலம் வாய்ந்த ஒரு இயக்க சங்கமாக விளங்குவது எங்கள் மன்றமே. இதில் உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்து கொள்வதே பெருமை என்று எண்ணுகிறார்கள். எந்த ஒரு பிரச்சினைக்கும் எமது மன்ற அபிப்பிராயம் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

தோன்றும் சங்கங்கள் எமது மன்றப் பெயரை யொட்டி பெயர்களையும், கொள்கைகளையும், செயல்திட்டங்களை யுமே பின் பற்ற முயலுகின்றன.

மன்றம் இவ்வாறு பெருமதிப்போடு விளங்கக் காரணம், அது தன் முற்போக்கான குறிக்கோளுக்கேற்பப் பல சாதனைகளைப் புரிந்து வருவதேயாம். எல்லாச் சங்கங்களையும் போல, எமது மன்றமும் கூடி ஆலோசித்து, அறிக்கை எழுதி அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொண்டும் பல சாதனைகளைப்புரிந்திருக்கிறது. ஆனால், அவற்றைச் சாதனைகளாகக் கருதுவது தன்கொள்கைக்கே இழுக்கு என மன்றம் கருதுகின்றபடியால், அவற்றை விடுத்து மன்றம் உருப்படியாகச் சாதித்தவற்றுள் ஒரு சில வற்றை மட்டும் இங்கு கூறுவது பொருத்த முடையது.

கிராமத்தில் பல நல்ல காரியங்களை **முதன்முதலில்** ஆரம்பித்து நடத்திய பெருமை எமது மன்றத்துக்கே உரியது. கிராமத்தின் பின் தங்கிய பல பகுதிகளிலும் எமது மன்றம் கலாசாரக் கூட்டங்களை நடாத்தியுள்ளது. இதன் மூலம் மத உணர்ச்சியும், விழிப்புணர்ச்சியும் கிராமத்தில் ஏற்பட்டுள்ளதை யாரும் மறுக்கார். கிராமத்தின் 'சூரன் கல்' போன்ற பின் தங்கிய பகுதிகளில் சிரமதான இயக்கங்களை முதன் முதலில் தோற்றுவித்து, வெற்றி கண்ட பெருமை மன்றத்துக்கே உரியது, மீலாத், முஹர்ரம் போன்ற இஸ்லாமிய விழாக்களையும், மேதினம் சுதந்திர தினம் போன்ற தொழிலாள அரசாங்க விழாக்களையும் மிகவும் உந்நத நிலையில் மன்றம் நடத்தியுள்ளது. இஸ்லாம் மத அறிவுப் போட்டி ஒன்றினை கடந்த மீலாத் தின விழாவையொட்டி எமது மன்றம் நடாத்தியது. இதுவே கிண்ணியாவில் முதலாவது நடந்த மத அறிவுப் போட்டியாகும். கிண்ணியாவுக்கென தனியொரு பிரிவுக்காரியாதிகாரி பிரிவைஏற்படுத்திய பெருமை எமது மன்றத்தையும், அதன் தலைவரையுமே சாரும். இதோ, உங்கள் கையில் மலரும் 'தியாகி' தான் கிண்ணியா வெளியிடும் முதலாவது சஞ்சிகை எனவே முதற்சஞ்சிகையை ஆரம்பித்து வைக்கும் பெருமை எமது மன்றத்துக்கே உரியது 'அண்ணல்'லின் கவிதைத் தொகுப்பைப்பதிப்பித்து முதன் முதல் புத்தகம் வெளியிடும் பெருமையைக் கிண்ணியாவில் தேடிக்கொண்டதும் எமது மன்றமே. இவற்றிற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற்போல் ஒக்டோபர் 3-4-5 தினங்களில்,

ஒரு அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலைவிழாவை நடாத்தி, ஈழத்து முஸ்லிம்களின் உதயதாரகையாக எமது மன்றம் திகழ்கின்றது.

கடைசியாக. எமது மன்றச் சின்னத்துக்கு விளக்கம் கொடுப்பதன் மூலம் மன்றத்தைப்பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறிவிட முடியும். ஒருகை. அதன் நடுவில் உழும்கலப்பை, அவற்றை உள்ளடக்கியது போல ஒரு இளம் பிறை—இதுதான் எமது சின்னம். கையிலுள்ள ஐந்து விரல்களும் ஐக்கியம் நம்பிக்கை கட்டுப்பாடு தியாகம் பொறுமை ஆகிய நமது மன்றத்தின் ஐந்து கொள்கைகளையும் குறிக்கின்றன. உழும் கலப்பை. உழைப்பை-முயற்சியைக் குறிக்கின்றது. இளம் பிறை முழுமைநோக்கி வளரும் முற்போக்கைக் (இலக்கியவட்டாரத்தில் அச்சொல் கையாளப்படும் அர்த்தத்திலன்று) குறிக்கின்றது. ஆகவே எங்கள் மன்றச் சின்னம் 'ஐக்கியம் நம்பிக்கை கட்டுப்பாடு தியாகம் பெருமை என்பனவற்றின் அடிப்படையில் உறுதியோடு உழைக்கும்போது தான் வளர் பிறைபோல் முற்போக்கு வளர்ந்தோங்கும் முழுமைபெறமுடியும் என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறது.

வாழ்க மன்றம்: வளர்க அதன் பணிகள்.

எஸ். எம். ஹனிபா
டீ. எம். ஹனிபா
(மன்ற இணைக்காரியதரிசிகள்)

PRINTED AT THE RAINBOW PRINTERS, 231, WOLFENDHAL STREET, COLOMBO -13.